

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecătorii – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Bajerean Vitalie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 februarie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2018, în cauza penală în privința lui

*Avornic Dumitru Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx;*

*Bajerean Vitalie Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx,
xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.01.2010 – 09.02.2015;

Instanța de apel: 06.03.2015 – 18.02.2016;

09.01.2017 – 10.01.2017;

Instanța de recurs: 25.05.2016 – 15.11.2016;

21.04.2018 – 24.07.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 februarie 2015, *Avornic Dumitru* a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 155, 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor.

Bajerean Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, (pe episoadele săvârșirii escrocheriei (în privința părților vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana și Lupan Raisa), art. art. 155, 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunilor.

Bajerean Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Bajerean Vitalie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 7 (șapte) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare pe termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, la pedeapsa stabilită a fost inclusă pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău 26 februarie 2014, fiindu-i stabilită definitiv pedeapsa de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare pe termen de 4 (patru) ani.

2. De către organul de urmărire penală *Bajerean Vitalie* și *Avornic Dumitru* au fost puși sub învinuire pe mai multe capete de acuzare, și anume:

Pe episodul dobândirii prin înșelăciune a bunurilor lui Gorneț Vasile, *Bajerean Vitalie* având scopul și intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, alcătuind un plan criminal, respectiv dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de escrocherie în următoarele circumstanțe.

Pe parcursul lunii septembrie a anului 2001, *Bajerean Vitalie*, fiind directorul ÎI „*Bajerean*”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa educației juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu a obținut încrederea lui *Gorneț Vasile*, care i-a solicitat oferirea consultațiilor și acordarea ajutorului metodic și practic în vederea procurării unui apartament, respectiv în schimbul solicitărilor expuse de *Gorneț Vasile*, inculpatul *Bajerean Vitalie* a indicat, că va lua pe seama sa căutarea unui apartament propus spre vânzare și va asigura condițiile de încheiere a tranzacției oportune pentru ambele părți contractante, cât și dacă este cazul, acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de vânzare-cumpărare și înregistrarea acestuia, prin ce i-a inspirat încredere lui *Gorneț Vasile*.

Ulterior, în luna septembrie a anului 2001, *Bajerean Vitalie*, aflându-se în oficiul ÎI „*Bajerean*”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, operând cu termeni și expresii juridice specifice, la fel folosindu-se de lipsa educației juridice a cet. *Gorneț Vasile*, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, în prealabil comunicându-i victimei că semnarea acordului este destulă pentru transmiterea proprietății asupra bunului imobil, l-a convins să semneze un contract-intenție cu cetățeanul - *Istratii Igor*, prin care părțile realmente au convenit la încheierea în viitor a unui contract de vânzare-cumpărare, cu intermedierea lui *Bajerean Vitalie*, care se prezenta drept garant al tranzacției imobiliare și care se institua în calitate de depozitar al sumei achitate de *Gorneț Vasile*, cu titlu de plată a costului apartamentului nr. xx, situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La fel, *Bajerean Vitalie*, urmărind scopul evitării oricăror suspiecții în privința sa cât și pentru a acoperi urmele infracțiunii a delegat un alt colaborator al ÎI „*Bajerean*” să semneze acordul menționat.

Astfel, la 14 septembrie 2001, Gorneț Vasile, aflându-se în oficiul ÎI „Bajerean”, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l persoană responsabilă, fiind convins de corectitudinea celor comunicate de ultimul a semnat acordul-intenție cu Istratii Igor datat cu 14 septembrie 2001 și considerându-l conform celor explicate de Bajerean Vitalie drept un contract care produce efecte juridice prin care se transmite proprietatea bunului imobil, obiect al acordului, ulterior a depus în beneficiul lui Bajerean Vitalie, bani în valoare de 7500 dolari SUA, sumă menită să fie transmisă lui Istratii Igor drept prețul pentru apartamentul nr. xx, situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La rândul său Bajerean Vitalie, cu toate că în fapt urma să garanteze executarea voințelor părților contractante, totodată cunoscând cu certitudine că contractul-intenție încheiat exprimă voința reală a victimei, l-a înșelat și beneficiind de calitatea sa de garant și beneficiar al sumei de bani oferite de Gorneț Vasile, neîndeplinindu-și obligațiile asumate, a însușit mijloacele materiale respective și le-a folosit pentru sine, în scopuri personale, în rezultatul căruia părții vătămate Gorneț Vasile i s-a cauzat *o daună materială considerabilă în proporții mari* în sumă de 7500 dolari SUA, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna septembrie 2001, constituiau suma de 96493,5 lei.

Pe episodul de învinuire a lui Bajerean Vitalie de săvârșirea escrocheriei în privința părții vătămate Lupan Raisa, Bajerean Vitalie a fost pus sub învinuire pentru însușirea ilicită a bunurilor altei persoane și anume a părții vătămate Lupan Raisa, prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile în următoarele circumstanțe.

Bajerean Vitalie având scopul și intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, alcătuiind un plan criminal, respectiv dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de escrocherie, în următoarele circumstanțe.

Pe parcursul lunii iunie a anului 1999, fiind directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa educației juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu de către victimă, a obținut încrederea cet. Lupan Raisa, care i-a solicitat acordarea unui împrumut bănesc în valoare de 4900 dolari SUA, pe termen limitat, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna iunie 1999, constituia suma de 57521,59 lei, respectiv în schimbul împrumutului bănesc inculpatul Bajerean Vitalie a indicat drept garanție a împrumutului, necesitatea gajării apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparținea părții vătămate cu drept de proprietate, comunicând totodată că va lua pe seama sa acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de împrumut, și înregistrarea gajului prin ce i-a inspirat încrederea lui Lupan Raisa.

Ulterior, la 16 iunie 1999, Bajerean Vitalie, aflându-se în incinta biroului notarial „Dorel Musteață”, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, operând

cu termeni și expresii juridice specifice, folosindu-se de lipsa educației juridice a cet. Lupan Raisa, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, a convins-o să semneze un contract de vânzare-cumpărare a imobilului nominalizat, indicând că actul respectiv va purta un caracter fictiv și că nu este o altă procedură pentru înregistrarea și oficializarea împrumutului bănesc cu gaj imobiliar și acest acord este unicul și cel mai oportun pentru garantarea împrumutului.

Tot în aceeași zi și în același loc, Lupan Raisa, care având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l drept o persoană responsabilă, fiind convinsă de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat contractul de vânzare-cumpărare datat cu 16 iunie 1999, autentificat de notarul Musteață Dorel și înregistrat cu nr. 1188, considerându-l drept un contract fictiv și merit de a asigura garantarea împrumutului bănesc solicitat de la Bajerean Vitalie.

La rândul său Bajerean Vitalie, în pofida faptului că realmente a încheiat un alt acord cu partea vătămată Lupan Raisa, cunoscând cu certitudine că contractul de vânzare-cumpărare încheiat nu exprimă voința reală a ultimei, a înșelat-o și beneficiind de calitatea de proprietar oferită prin contractul nominalizat, ulterior la 05 octombrie 2000 a vândut apartamentul nr. xx, situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx altei persoane, iar banii obținuți de pe urma realizării bunului imobil i-a însușit și folosit pentru sine, în scopuri personale, în rezultatul căruia părții vătămate Lupan Raisa i-a fost cauzată o *daună materială considerabilă*, echivalent al costului apartamentului la momentul autentificării contractului de vânzare-cumpărare, și anume în valoare de 45036 lei - conform prețului stabilit de OCT Chișinău, la momentul respectiv.

Pe episodul de învinuire a lui Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru de săvârșirea escrocheriei în privința părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru au fost puși sub învinuire pentru însușirea ilicită a bunurilor altei persoane, și anume Boicenco (anterior Solovienco) Svetlana, prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe.

Bajerean Vitalie având scopul și intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Avornic Dumitru, alcătuind un plan criminal, respectiv dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de escrocherie în următoarele circumstanțe.

Inculpatul Bajerean Vitalie, prin înțelegere prealabilă cu Avornic Dumitru, intrând în cârdășie criminală și cu Vartic Parascovia, în privința căreia a fost dispusă liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, care activa în calitate de registrator la Organul Cadastral Teritorial din mun. Chișinău, fapt care era cunoscut ambilor, și care conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, fiind persoană cu funcție de răspundere, care era în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze

modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în Registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului ap. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx și urmărind scopul sustragerii avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, Bajerean Vitalie împreună cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat în condiția în care Bajerean Vitalie pe parcursul lunii iunie a anului 1999, fiind directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu de către partea vătămată, a obținut încrederea lui Solovienco Svetlana, care i-a solicitat acordarea unui împrumut bănesc în valoare de 6500 dolari SUA, pe termen limitat, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna iunie 1999, constituia suma de 76304,15 lei.

În schimbul împrumutului bănesc, Bajerean Vitalie a indicat drept garanție a împrumutului, necesitatea gajării apartamentului nr. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparținea părții vătămate cu drept de proprietate, comunicând totodată că va lua pe seama sa acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de împrumut și înregistrarea gajului, prin ce i-a inspirat încrederea lui Solovienco Svetlana.

Ulterior, la 08 iulie 1999, Bajerean Vitalie în scopul realizării planului său infracțional și continuându-și activitatea criminală, împreună cu Avornic Dumitru, aflându-se în biroul notarului Musteață Dorel, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, Bajerean Vitalie operând cu termeni și expresii juridice specifice, la fel folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice a părții vătămate Solovienco Svetlana, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, au convins-o să semneze un contract de vânzare-cumpărare a imobilului sus-nominalizat, indicând că actul respectiv va purta un caracter fictiv și că nu este o altă procedură pentru înregistrarea și oficializarea împrumutului bănesc cu gaj imobiliar și acest acord este unicul și cel mai oportun pentru garantarea împrumutului.

Tot în aceeași zi și în același loc, Solovienco Svetlana, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l drept o persoană responsabilă, fiind convinsă de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat contractul de vânzare-cumpărare datat cu 08 iulie 1999, autentificat de notarul Musteață Dorel și înregistrat cu nr. 1188, considerându-l drept un contract fictiv și merit de a asigura garantarea împrumutului bănesc solicitat de la Bajerean Vitalie.

La rândul său, Bajerean Vitalie împreună cu Avornic Dumitru, în pofida faptului că la momentul dat au încheiat un alt acord cu victima, Solovienco Svetlana, totodată cunoscând cu certitudine că contractul de vânzare - cumpărare încheiat nu exprimă voința reală a ultimei, au înșelat-o și beneficiind de calitatea de proprietari, adică coproprietari ai apartamentul nr. xx, fiecare deținând 50 % din cota parte a acestuia, l-au însușit pentru sine și în rezultat, cauzând părții vătămate Solovienco Svetlana un *prejudiciu material în proporții deosebit de mari.*

În același timp, s-a stabilit că Vartic Parascovia, la 28 iunie 1999 având la examinare cererea nr. 2062 R/99 datată cu 28 iunie 1999, din numele lui Solovienco Svetlana, și materialele anexate la cerere privitor la eliberarea certificatului de evaluare - înstrăinare a ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, stabilind că lipsește în cererea indicată semnătura solicitantului, respectiv știind cu certitudine că cererea dată a fost depusă de către directorul ÎI „Bajerean”, adică de Bajerean Vitalie, Vartic Parascovia, abuzând de putere și folosindu-se intenționat de situația de serviciu, având interes material și personal, a făcut înscrieri în cererea dată și anume s-a semnat în locul solicitantului, adică intenționat introducând date vădit false în documentul oficial (cerere), după care a decis înregistrarea și eliberarea certificatului cu privire la valoarea bunului imobil - ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx din 01 iulie 1999, nr. 2062 R/99 și a extrasului din Registrul bunurilor imobile pe același apartament din aceeași dată pentru efectuarea acțiunilor juridice, adică înstrăinare, care ulterior, în urma acțiunilor ilegale a lui Vartic Parascovia, Bajerean Vitalie primind acest certificat și extrasul eliberat de OCT Chișinău, despre care știa cu certitudine că sunt confecționate ilegal, adică falsificate, le-a deținut și folosit împreună cu Avornic Dumitru la prezentarea acestora notarului Musteață Dorel în condițiile sus relatate și prin abuz de încredere și înșelăciune au înstrăinat, adică dobândit ilegal ap. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx ce aparținea lui Solovienco Svetlana în circumstanțele indicate, în rezultatul căruia ultimei i-a fost cauzată *o daună materială considerabilă și în proporții deosebit de mari* în sumă totală de 130000 lei, care a fost *soldată cu urmări grave*.

Conform raportului de expertiză tehnico-criminalistică din 24 iulie 2007, s-a stabilit, că inscripțiile manuscrise făcute în cererea nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999, din rubricile „în rezultatul examinării s-a decis:” și „data”, semnăturile din rubrica „Data și semnătura solicitantului” și „Semnătura Registratorului” de pe reversul cererii în litigiu către organul cadastral Chișinău au fost îndeplinite de către cet. Vartic Parascovia.

La fel, conform raportului de expertiză grafoscopică sub numărul 345-346, din 29 februarie 2008, s-a constatat ca textele manuscrise din certificatul cu privire la valoarea bunului imobil sub nr. 2062 R/99 și din extrasul din Registrul bunurilor imobile pe ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx din 01 iulie 1999, sunt executate de Ceric Aliona. Semnătura de la numele lui Stoian Victor din certificat este executată de însuși Stoian Victor, iar cele doua semnături în rubrica „executor” din actele în litigiu sunt executate de însuși Ceric Aliona. De stabilit dacă Vartic Parascovia, Nesterova Maria, Stoian Victor, Semcova Liudmila, Ceric Aliona sau alte persoane au executat semnătura plasată în rubrica „tehnolog” din certificatul cu privire la valoarea bunului imobil sub nr. 2062 R/99 nu a fost posibil.

Semnătura plasată în rubrica „Registrator” din extrasul din Registrul bunurilor imobile pe ap. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx este executată de însuși Vartic Parascovia.

Pe episodul de învinuire a lui Bajerean Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, Bajerean Vitalie a fost pus sub

învinuire pentru săvârșirea confecționării, deținerii, folosirii documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice în următoarele circumstanțe.

Bajerean Vitalie intrând în cârdășie criminală cu Vartic Parascovia, care activând în calitate de registrator la OCT Chișinău și conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, fiind persoană cu funcție de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în Registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului - ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx și urmărind scopul sustragerii avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere Bajerean Vitalie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, a însușit imobilul menționat în următoarele circumstanțe.

Bajerean Vitalie, pe parcursul lunii iunie a anului 1999, fiind directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate al căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu a obținut încrederea lui Solovienco Svetlana, care i-a solicitat acordarea unui împrumut bănesc în valoare de 6500 dolari SUA pe un termen limitat.

În schimbul împrumutului bănesc, Bajerean Vitalie a indicat drept garanție a împrumutului necesitatea gajării apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparținea părții vătămate cu drept de proprietate, comunicând, totodată că va lua pe seama sa acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de împrumut, și înregistrarea gajului, prin ce i-a inspirat încrederea lui Solovienco Svetlana.

Ulterior, la 08 iulie 1999, Bajerean Vitalie, aflându-se în biroul notarului Musteață Dorel, pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, operând cu termeni și expresii juridice specifice și folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice a lui Solovienco Svetlana, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, a convins-o să semneze un contract de vânzare-cumpărare a imobilului nominalizat, indicând că actul respectiv va purta un caracter fictiv și că nu este o altă procedură pentru înregistrarea și oficializarea împrumutului bănesc cu gaj imobiliar și acest acord este unicul și cel mai oportun pentru garantarea împrumutului.

Tot în aceeași zi, în același loc, Solovienco Svetlana, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l drept o persoană responsabilă, fiind convinsă de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat contractul de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autentificat de notarul Musteață Dorel și înregistrat cu nr. 1188,

considerându-l drept un contract fictiv și merit de a asigura garantarea împrumutului bănesc solicitat de la Bajerean Vitalie.

La rândul său, Bajerean Vitalie, în pofida faptului că la momentul dat a încheiat un alt acord cu victima Solovienco Svetlana, totodată cunoscând cu certitudine că contractul de vânzare-cumpărare încheiat nu exprimă voința reală a ultimei, a înșelat-o și beneficiind de calitatea de proprietar, a însușit pentru sine apartamentul nr. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, în rezultat cauzând lui Solovienco Svetlana un prejudiciu material în proporții deosebit de mari.

În același timp, Vartic Parascovia, la 28 iunie 1999 având la examinare cererea nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999, din numele lui Solovienco Svetlana și materialele anexate la cerere privitor la eliberarea certificatului de evaluare - înstrăinare al ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, stabilind că lipsește în cererea indicată semnătura solicitantului, respectiv știind cu certitudine că cererea dată a fost depusă de către directorul ÎI „Bajerean”, adică Bajerean Vitalie, ea - Vartic Parascovia, abuzând de putere și folosindu-se intenționat de situația de serviciu, având interes material și personal a făcut înscrieri în cererea dată și anume s-a semnat în locul solicitantului, adică intenționat introducând date vădit false în documentul oficial (cerere), după care a decis înregistrarea și eliberarea certificatului cu privire la valoarea bunului imobil pe ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxx din 01 iulie 1999, cu nr. 2062 R/99 și a extrasului din Registrul bunurilor imobile pe același apartament din aceeași dată pentru efectuarea acțiunilor juridice, adică înstrăinare, care ulterior, în urma acțiunilor ilegale a lui Vartic Parascovia, inculpatul Bajerean Vitalie primind acest certificat și extras de la OCT Chișinău, care știind cu certitudine că sunt confecționate ilegal, adică falsificate, le-a deținut și folosit la prezentarea acestora notarului Musteață Dorel în condițiile sus relatate și prin înșelăciune a înstrăinat ap. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Chișinău în circumstanțele indicate, ce aparținea lui Solovienco Svetlana și în rezultatul căruia ultimei i-a fost cauzată o *daună materială considerabilă și în proporții deosebit de mari* în sumă totală de 130000 lei, care a fost *soldată cu urmări grave*.

Pe episodul de învinuire a lui Bajerean Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal.

Bajerean Vitalie a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea sustragerii pe ascuns din avutul proprietarului în proporții deosebit de mari, comisă în următoarele circumstanțe.

Bajerean Vitalie având scopul și intenția de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, respectiv dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de furt, în următoarele circumstanțe.

Bajerean Vitalie, fiind în cârdășie criminală cu Avornic Dumitru, respectiv intrând în cârdășie criminală și cu Vartic Parascovia, care activa în calitate de registrator la OCT Chișinău, fapt care era cunoscut ambilor, și care conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, era persoană cu funcție de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze modificări în planul

cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în Registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului - ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, care aparținea în proprietate privată lui Solovienco Svetlana și urmărind scopul sustragerii avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere Bajerean Vitalie împreună cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat, adică devenind ilegal proprietarii (coproprietarii) acestuia, în urma încheierii fictive și prin înșelăciune a contractului de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autentificat notarial.

Ulterior, în luna august 2002, Bajerean Vitalie continuându-și activitatea criminală, respectiv având acces liber în ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Chișinău, inclusiv având intenție directă și scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în perioada numită aflându-se în imobilul dat a sustras pe ascuns bunurile aflate în acest apartament, care aparțineau părții vătămate Solovienco Svetlana și anume: mobilă, veselă, îmbrăcăminte, aparataj electric și alte bunuri, cu care s-a ascuns de la fața locului într-o direcție necunoscută, în așa fel cauzând părții vătămate o **daună materială în proporții considerabile și în proporții deosebit de mari**, în sumă totală de 231400 lei.

Pe episodul de învinuire a lui Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru, au fost puși sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii de amenințare cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale ori sănătății în următoarele circumstanțe.

Astfel, Bajerean Vitalie dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de amenințare cu omor și cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății lui Solovienco Svetlana și a membrilor familiei ei, Bajerean Vitalie, fiind în cărdășie criminală cu Avornic Dumitru, respectiv intrând în cărdășie criminală și cu Vartic Parascovia, care activa în calitate de registrator la OCT Chișinău, fapt care era cunoscut ambilor, și care conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, era persoană cu funcții de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în Registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului ap. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, care aparținea în proprietate privată lui Solovienco Svetlana și urmărind scopul sustragerii avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, Bajerean Vitalie împreună cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat, adică devenind ilegal proprietarii (coproprietarii) acestuia, în urma încheierii fictive și prin înșelăciune a contractului de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autentificat notarial.

Ulterior, Bajerean Vitalie cunoscând că, a săvârșit o infracțiune și că partea vătămată Solovienco Svetlana a depus multiple plângeri în diferite organe de drept și

statale, referitor la acțiunile ilegale ale acestuia în care solicita tragerea ultimului la răspundere penală, respectiv Bajerean Vitalie continuându-și activitatea criminală, având scopul și intenția de a o intimida pe victimă pentru a-și retrage cererile depuse în privința lui, inclusiv având scopul de a o amenința cu răfuială fizică și omor, pentru atingerea planului său criminal, la 04 mai 2004, aproximativ între orele 10:00-12:00, prin intermediul telefonului a contactat-o pe Solovienco Svetlana la domiciliu pe numărul de telefon 49-47-62, în rezultatul căruia a amenințat-o verbal pe ultima cu răfuială fizică și omor, inclusiv și pe membrii familiei ei, adică amenințând cu moartea și pe doi copii ai acesteia.

În rezultatul acestor amenințări Solovienco Svetlana s-a speriat, fiindu-i frică de realizarea acestora, temându-se pentru integritatea vieții sale și a copiilor săi, percepend psihologic existența reală a realizării acestor amenințări.

Inculpatul Avornic Dumitru, la 23 martie 2004, având scopul amenințării cu omor, aproximativ la ora 13:00, aflându-se în incinta Curții de Apel Chișinău, a efectuat o mișcare în direcția părții vătămate Solovienco Svetlana și în mod îngrozitor a amenințat-o verbal cu moartea, ultima la rândul său sperindu-se și psihologic înțelegând existența pericolului realizării acestei amenințări.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Inculpatul *Bajerean Vitalie* să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 155, 186 alin. (5), 190 alin. (5), 361 alin (2) lit. b), d) Cod penal.

În legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, pe episoadele săvârșite de Bajerean Vitalie în baza art. art. 155, 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, să fie dispusă încetarea procesului penal.

Lui Bajerean Vitalie, în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, să îi fie stabilită pedeapsa 12 ani închisoare, iar în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, 15 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare pe termen de 5 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să îi fie stabilită pedeapsa 20 ani închisoare cu privarea de dreptul a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare pe termen de 5 ani, iar conform art. 84 alin. (4) Cod penal, în termenul pedepsei, prin cumul total al pedepselor aplicate să fie inclusă pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2014, cu stabilirea pedepsei definitive 24 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare pe termen de 5 ani.

Inculpatul *Avornic Dumitru*, să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 155, 190 alin. (5) Cod penal.

În legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, în privința lui Avornic Dumitru să fie dispusă încetarea procesului penal intentat în baza art. 155 Cod penal.

Lui Avornic Dumitru, conform art. 190 alin. (5) Cod penal, să îi fie stabilită pedeapsa 12 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat, că prima instanță ilegal a dispus achitarea inculpaților, apreciind greșit probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, or, în opinia acuzării acestea demonstrează cu certitudine vinovăția inculpaților pe toate capetele de acuzare.

Astfel, vinovăția inculpatului Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, (episodul sustragerii prin înșelăciune a bunurilor lui Gorneț Vasile) se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Gorneț Vasile, a martorilor Primac Alexandru și Istratii Igor, contractul de intenție din 14 septembrie 2001, extrasul din Registrul bunurilor imobile privind imobilul situat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx, contractul de achitare a arvunei din 14 august 2001.

Prima instanță eronat a interpretat acțiunile inculpatului Bajerean Vitalie, deoarece ultimul a restituit părții vătămate Gorneț Vasile suma de 7500 dolari SUA, numai după expedierea cauzei penale în instanța de judecată.

Prima instanță la momentul adoptării sentinței prin care a recalificat acțiunile lui Bajerean Vitalie, pe episodul sustragerii prin înșelăciune a bunurilor lui Gorneț Vasile și de achitare pe episoadele cu referire la părțile vătămate Lupan Raisa și Boicenco (Solovienco) Svetlana nu a luat în calcul că modalitatea și forma prin care s-au săvârșit infracțiunile erau identice și continui.

A mai invocat acuzatorul de stat, că prima instanță a apreciat eronat probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în cadrul ședinței de judecată, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii de escrocherie față de Lupan Raisa, și anume: declarațiile părții vătămate Lupan Raisa, a martorilor Caraiane Anastasia, Donțov Alexandr, Lupan Alexandra și Dorel Musteață, plângerea din 23 aprilie 2003 depusă de Lupan Raisa, contractul de vânzare-cumpărare din 16 iunie 1999.

Vina inculpatului Bajerean Vitalie în săvârșirea escrocheriei și infracțiunii de confecționare, deținere și folosire a documentelor oficiale false cu privire la partea vătămată Boicenco (Solovienco) Svetlana se dovedește prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, a succesorului de drepturi Solovienco Elena, a martorilor Liubina Tatiana, Solovienco Vadim, Solovienco Valerian, Dorel Musteață, Scripliu Mariana, Poddiaceva Alexandra, Șveț (Burcovscaia) Alexandra, Nesterova Maria, Semcova Ludmila, Stoian Victor, Ceric Aliona și Ghilaș Anatolie, declarațiile învinuitei Vartic Parascovia, ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2008, raportul de expertiză grafoscopică din 24 iulie 2007, raportul de expertiză grafoscopică nr. 345-346 din 29 februarie 2008, certificatul cu privire la valoarea bunului imobil nr. 2062R/99 din 01 iulie 1999, extras din Registrul bunurilor imobile din 01 iulie 1999 eliberat pentru bunul imobil amplasat pe adresa mun. Xxxxx, bd. Xxxxx, ap. xx, contractul de vânzare-

cumpărare nr. 1-1737 din 07 august 1996, contractul de vânzare-cumpărare nr. 1365 din 08 iulie 1999, corpurile delictive.

În viziunea apelantului, prima instanță nu a apreciat corect acțiunile inculpaților și nu a ținut cont de explicațiile conținute în pct. 3, 15 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”.

Procurorul a evidențiat, că prima instanță incorect a apreciat acțiunile inculpatului Bajerean Vitalie cu referire la învinuirea adusă conform art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, și anume, la adoptarea sentinței instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. art. 4, 30 al Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, or cererea de înregistrare la OCT Chișinău nu a fost depusă de proprietarul apartamentului, întrucât al doilea exemplar de cerere nu a fost eliberat părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana.

Prima instanță eronat a apreciat faptul, că obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal, îl constituie documentele oficiale.

Prin acte publice se înțelege actul emis de către autorități în condițiile legii, care certifică anumite evenimente sau fapte de importanță juridică.

Astfel, cererea nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999, depusă din numele lui Boicenco (Solovienco) Svetlana cu privire la eliberarea certificatului de evaluare – înstrăinare a apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, în care Vartic Parascovia a semnat în locul solicitantului, este o cerere depusă din numele unei persoane particulare, prin care se solicită eliberarea unui act oficial - certificatul de evaluare a imobilului și a extrasului din Registrul bunurilor imobile, respectiv cererea a fost depusă contrar prevederilor art. 36 alin. (4) al Legii cadastrului bunurilor imobile.

Prin urmare deponentul și emitentul cererii 2062 R/99 din 28 iunie 1999, fiind Bajerean Vitalie, deoarece la cererea acestuia, Vartic Parascovia a falsificat-o și i-a eliberat certificatul de asemenea lui Bajerean Vitalie.

A mai subliniat, că vina inculpatului Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, se confirmă prin următoarele probe, care au fost apreciate eronat de către prima instanță, și anume: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, a martorilor Liubina Tatiana, Caracuian Vera, Solovienco Vadim, Solovienco Valerian, Cornescu Valentina, Scripluc Mariana, Poddiaceva Alexandra, Podlesnîi Vitalie, Șveț (Burcovscaia) Alexandra, Buzdugan Ruslan, Găulică Andrei și Surdu Alexandru.

Vinovăția lui Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, se confirmă pe deplin prin probele acumulate, și anume: declarațiile părții vătămate Boicenco Svetlana, a martorilor Solovienco Valerian, Iașuc Irina și Poddiaceva Alexandra, probe pe care prima instanță le-a apreciat eronat fără a ține cont de faptul că componența de infracțiune este una materială.

Numai amenințarea cu omorul sau vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății poate forma acțiunea prejudiciabilă prevăzută de art. 155 Cod penal.

Existența pericolului de a fi realizată amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății este prezentă dacă sunt întrunite cumulativ următoarele două condiții: 1) apariția la victimă a temerii pentru viața și sănătatea sa în cazul punerii amenințării în executare (condiția subiectivă) și 2) apariția pericolului realizării amenințării (condiția obiectivă).

În cazul lui Boicenco (Solovienco) Svetlana, ambele condiții au avut posibilitate să existe cumulativ, și anume personalitatea victimei - fiind un om simplu în cumul cu situația creată în jurul apartamentului său, fiind profund sfidată de amenințările în adresa ei, ea percependu-le ca fiind reale. Concomitent, existența celei de-a doua condiții a fost în coraport direct cu împrejurările în care ele au fost făcute, adică modul de exprimare a amenințărilor, personalitatea amenințătorului, adică a lui Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru (gradul suficient de agresivitate în contextul soluționării situațiilor conflictuale), faptul că ultimii au amenințat-o pe Boicenco (Solovienco) Svetlana anume după examinarea cauzei civile privind apartamentul în litigiu, și anume apartamentul nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, adică după ce au fost destul de tensionați cu cauza civilă pentru a pune capăt celorlalte cauze penale ei au amenințat-o cu aplicarea violenței sau chiar cu moartea pentru a pune capăt problemelor existente, și anume situația tensionată între Boicenco (Solovienco) Svetlana și inculpații Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru au făcut-o pe partea vătămată să înțeleagă amenințările ca unele reale și posibile realizării de către ultimii.

3.1. Avocatul Popescu Dorin în numele inculpaților, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, prin care:

- inculpatul *Bajerean Vitalie* să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal (episodul sustragerii prin înșelăciune a bunurilor de la Gorneț Vasile) din motivul că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (episodul escrocheriei în privința lui Boicenco (Solovienco) Svetlana și episodul escrocheriei în privința lui Lupan Raisa), art. art. 155, 186 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

- inculpatul *Avornic Dumitru* să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 155, 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor.

În argumentarea apelului avocatul a invocat că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia vinovăției lui Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, în lipsa unui suport probatoriu care să confirme culpabilitatea inculpatului.

Astfel, cu referire la materialul probator apărarea a specificat, că prima instanță a constatat că Bajerean Vitalie, în calitate de administrator al întreprinderii ÎI „Bajerean”, ca parte a contractului de intenție din 14 septembrie 2001 (f.d. 131, vol.III), nu și-a îndeplinit obligațiunile contractuale.

La fel, prima instanță a conchis că, acțiunile inculpatului Bajerean Vitalie privind restituirea banilor încasați lui Gorneț Vasile, confirmă încă odată faptul că acesta nu a transmis banii încasați proprietarului apartamentului Istratii Igor și reprezentantului

său Primac Alexandru. Însă, prima instanță nu a stabilit din care motiv, banii nu au fost transferați lui Primac Alexandru și Istratii Igor, or, contractul a fost semnat doar de către Istratii Igor, iar însuși faptul că banii nu au fost transferați, nu constituie însușire.

În același timp, prima instanță nu a indicat în sentință și nu a ajuns la concluzia că banii în sumă totală de 7500 dolari SUA, au fost însușiți de către Bajerean Vitalie

Potrivit declarațiilor părții vătămate Gorneț Vasile și declarațiile martorilor Primac Alexandru și Istratii Igor, s-a stabilit cu certitudine că: de către pretinsa parte vătămată, banii au fost transferați la ÎI „Bajerean” și nu lui Bajerean Vitalie ca persoană privată; inițial banii nu au fost achitați de către ÎI „Bajerean” vânzătorului, din motivul că pe apartament erau datorii de peste 1000 dolari SUA, iar vânzătorul urma să achite aceste datorii; cumpărătorii, familia Gorneț s-au instalat în apartament imediat după ce au achitat banii pentru apartamentul dat întreprinderii ÎI „Bajerean”, au făcut reparație; în această perioadă s-au scumpit apartamentele, încât vânzătorii nu mai erau de acord să-l vândă la prețul convenit inițial, solicitând o sumă de bani mai mare, încât între ÎI „Bajerean”, Istratii Igor, Primac Alexandru și Gorneț Vasile s-a inițiat un litigiu în instanța de judecată; Bajerean Vitalie a participat de vreo 4-5 ori la convorbirile cu Primac Alexandru și Istratii Igor; după finisarea litigiului, Bajerean Vitalie a restituit lui Gorneț Vasile, banii depuși de acesta la întreprinderea ÎI „Bajerean” în sumă de 7500 dolari SUA, conform contractului de intenție din 14 septembrie 2001 (f.d. 131, vol.III), încheiat între Gorneț Vasile și Istratii Igor, cu participarea intermediarului ÎI „Bajerean”, în persoana inculpatului Bajerean Vitalie, pentru înstrăinarea imobilului amplasat pe adresa str. Xxxxx, ap. xx, mun. Xxxxx, la fel, fiindu-i achitată și paguba morală.

A mai remarcat avocatul, că ținând cont că, partea vătămată Gorneț Vasile s-a instalat în apartament imediat după achitarea costului acestuia, iar ÎI „Bajerean”, după finisarea litigiului civil a restituit lui Gorneț Vasile banii achitați inițial, demonstrează faptul că între Gorneț Vasile și ÎI „Bajerean” în persoana lui Bajerean Vitalie, există doar relații civile și se exclude aspectul penal al speței date.

Prin urmare, aceste circumstanțe cât și comportamentul său, dovedesc că la Bajerean Vitalie lipsește intenția de a însuși careva mijloace bănești de la partea vătămată Gorneț Vasile, atât la momentul încheierii contractului de intenție din 14 septembrie 2001 (f.d. 131, vol.III), cât și ulterior încheierii acestuia.

A mai invocat apelantul, că prima instanță nu a motivat sentința și nu a făcut referire la careva probe care să demonstreze și să probeze existența înșelăciunii sau abuzului de încredere. În acest sens, prima instanță nu a indicat în ce constau acțiunile lui Bajerean Vitalie de înșelăciune sau abuz de încredere, care a fost modul și metoda de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal (episodul sustragerii prin înșelăciune a bunurilor de la Gorneț Vasile).

În opinia apărării, sentința de condamnare pronunțată de prima instanță este contrară legii, deoarece a fost încălcat art. art. 8, 24, 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, art. 21 din Constituția R. Moldova, art. 6 § 2 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

A mai specificat apelantul, că nu este de acord cu sentința nici în partea prin care Avornic Dumitru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 155, 190 alin (5) Cod penal, anume în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, precum și în partea prin care, Bajerean Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (episodul escrocheriei în privința lui Boicenco (Solovienco) Svetlana și episodul escrocheriei în privința lui Lupan Raisa), art. art. 155, 186 alin. (5) Cod penal, anume în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, din motivul că probele administrate și cercetate în ședințele primei instanțe dovedesc faptul că nu s-a constatat existența faptelor infracțiunilor de săvârșirea cărora au fost învinuiți inculpații.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost respins apelul procurorului ca nefondat, admis parțial apelul avocatului Popescu Dorin în numele inculpaților, casată parțial sentința în partea condamnării lui Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Bajerean Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Pentru motivarea soluției, instanța de apel a reținut, că prima instanță eronat a stabilit situația de fapt și a reîncadrat acțiunile inculpatului Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, dând faptei săvârșite încadrarea juridică necorespunzătoare materialului probator administrat.

Astfel, conform rechizitoriului, Bajerean Vitalie a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar ulterior de către prima instanță inculpatul a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la baza soluției de condamnare fiind luate următoarele probe: declarațiile părții vătămate Gorneț Vasile, a martorilor Primac Alexandru, Istratii Igor, Lambantu Ion, contractul de intenție din 14 septembrie 2001 încheiat între Gorneț Vasile și Istratii Igor, extrasul din Registrul bunurilor imobile privind ap. xx, amplasat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, contractul de achitare a arvunei din 14 august 2001.

Analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului Bajerean Vitalie au fost greșit încadrate juridic de către acuzatorul de stat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, iar ulterior, eronat recalificate de către prima instanță în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, deoarece inculpatul nu a săvârșit infracțiunea incriminată, acțiunile ultimului fiind corespunzătoare indicilor infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

În baza faptelor relatate de inculpat, instanța de apel a conchis, că deși acesta vina nu a recunoscut, vinovăția lui Bajerean Vitalie se probează prin următorul sistem de probe: declarațiile părții vătămate Gorneț Vasile, a martorilor Primac Alexandru, Istratii Igor, Lambantu Ion, prin materialele dosarului: contractul de intenție din 14 septembrie 2001 dintre Gorneț Vasile și Istratii Igor, cu participarea intermediarului ÎI „Bajerean” în persoana inculpatului Bajerean Vitalie, conform clauzelor cărora imobilul amplasat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx, urma să fie înstrăinat lui Gorneț Vasile contra sumei de 7500 dolari SUA, nu mai târziu decât 12 noiembrie 2001, intermediarul urmând ca în termen de 12 zile să pregătească actele necesare pentru tranzacția de vânzare-cumpărare (f.d. 131, vol.III); extrasul din Registrul Bunurilor imobile, conform căruia apartamentul sus indicat aparține cu drept de proprietate lui Istratii Igor din 09 octombrie 1996, fiind liber de grevări (f.d. 137. vol.III); contractul de achitare a arvunei din 14 august 2001, conform căruia Gorneț Parascovia a transmis ÎI „Bajerean” în persoana lui Bajerean Vitalie suma arvunei de 200 dolari SUA, iar în câteva zile partea vătămată Gorneț Vasile cu soția sa Gorneț Parascovia au transmis în contabilitatea firmei ÎI „Bajerean” încă 7300 dolari SUA, fapt necontestat de către inculpat.

4.2. În baza probelor apreciate, instanța de apel a constatat, că în perioada lunii septembrie a anului 2001, Bajerean Vitalie fiind directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate al căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa educației juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu a obținut încrederea lui Gorneț Vasile, care i-a solicitat oferirea consultațiilor și acordarea ajutorului metodic și practic în vederea procurării unui apartament.

În schimbul solicitărilor expuse de Gorneț Vasile, Bajerean Vitalie a indicat, că va lua pe seama sa căutarea unui apartament propus spre vânzare și va asigura condițiile de încheiere a tranzacției oportune pentru ambele părți contractante, cât și dacă este cazul, acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de vânzare-cumpărare și înregistrarea acestuia, fapt prin care i-a inspirat încrederea lui Gorneț Vasile.

Ulterior, în luna septembrie a anului 2001, Bajerean Vitalie aflându-se în oficiul ÎI „Bajerean” amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, operând cu termeni și expresii juridice specifice, la fel folosindu-se de lipsa educației juridice a lui Gorneț Vasile, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, în prealabil comunicându-i părții vătămate că semnarea acordului este destulă pentru transmiterea proprietății asupra bunului imobil, l-a convins să contrasemneze un contract-intenție cu cetățeanul Istratii Igor, prin care părțile realmente au convenit la încheierea în viitor a unui contract de vânzare-cumpărare, cu intermedierea lui Bajerean Vitalie, care se prezenta drept garant al tranzacției imobiliare și care se constituia în calitate de depozitar al sumei achitate de Gorneț Vasile, cu titlu de plată a costului apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La fel, inculpatul Bajerean Vitalie, urmărind scopul evitării oricăror susppecții în privința sa cât și pentru a acoperi urmele infracțiunii, a delegat un alt colaborator al ÎI „Bajerean” să semneze acordul menționat supra.

Astfel, la 14 septembrie 2001, Gorneț Vasile, aflându-se în oficiul ÎI „Bajerean”, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l persoană responsabilă, fiind convins de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat acordul-intenție cu Istratii Igor din 14 septembrie 2001, considerându-l, conform celor explicate de Bajerean Vitalie drept un contract care produce efecte juridice prin care se transmite proprietatea bunului imobil, obiect al acordului, ulterior a depus în beneficiul lui Bajerean Vitalie bani în sumă de 7500 dolari SUA, sumă menită să fie transmisă lui Istratii Igor drept prețul pentru apartamentul nr. xx, amplasat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La rândul său, Bajerean Vitalie, necătând că realmente urma să garanteze executarea voințelor părților contractante, totodată cunoscând cu certitudine că contractul-intenție încheiat exprimă voința reală a victimei, beneficiind de calitatea sa de garant și beneficiar al sumei de bani oferite de Gorneț Vasile, neîndeplinindu-și obligațiile asumate, prin înșelăciune și abuz de încredere a cauzat părții vătămate Gorneț Vasile daune materiale în proporții mari în sumă totală de 7500 dolari SUA, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna septembrie 2001, constituia suma de 96493,5 lei.

4.3. În contextul circumstanțelor relatate, instanța de apel a considerat că vina inculpatului a fost dovedită pe deplin, iar infracțiunea săvârșită de inculpatul Bajerean Vitalie în anul 2001, corespunde cu încadrarea juridică prevăzută de art. 196 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a punctat, că spre deosebire de infracțiunea prevăzută de art. 196 Cod penal, căreia îi este specific că făptuitorul nu obține în posesie bunuri concrete ale victimei și se eschivează în mod fraudulos să-i transmită victimei bunurile care i se cuvin ori se folosește de aceste bunuri în detrimentul victimei, infracțiunea de escrocherie constă în mecanismul de cauzare a daunelor materiale: masa patrimonială a victimei este diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului, pe când în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, masa patrimonială a victimei nu sporește în proporția pe care o exprimă eschivarea făptuitorului de a-și executa obligațiile pecuniare față de victimă sau masa patrimonială a victimei este diminuată, fără însă a spori masa patrimonială a făptuitorului.

La fel, instanța de judecată a specificat, că acțiunea principală din cadrul infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, presupune luarea din posesia victimei, însușirea unor bunuri, pe când din conținutul speței rezultă că, inculpatul Bajerean Vitalie nu a însușit mijloacele bănești, nu le-a folosit în scopuri personale, iar versiunea acuzatorului de stat privind sustragerea bunurilor din proprietatea lui Gorneț Vasile este lipsită de suport probatoriu, nefiind prezentate probe în vederea confirmării utilizării acestora în scopuri personale.

Conform contractului de intenție din 14 septembrie 2001 (f.d. 131, vol.III) încheiat între Gorneț Vasile și Istratii Igor, cu participarea intermediarului ÎI „Bajerean”, ultimul s-a prezentat drept garant al tranzacției imobiliare și care se constituia în calitate de

depozitar al sumei de 7500 dolari SUA, achitată de către Gorneț Vasile cu titlu de plată a costului apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx.

Astfel, Bajerean Vitalie avea o obligație contractuală față de partea vătămată care nu și-a îndeplinit-o în timpul stabilit în contract, săvârșind infracțiunea cu scop de cupiditate, însă nu urmărea scopul de sustragere a bunului, adică a mijloacelor bănești oferite la păstrare de către Gorneț Vasile, întrucât faptul că, banii nu au fost transferați lui Istratii Igor, nu constituie însușire. Mijloacele bănești în sumă de 7500 dolari SUA urmau să fie transmiși lui Istratii Igor în momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare între Istratii Igor și Gorneț Vasile, după ce vor fi stinse toate datoriile pentru serviciile comunale, astfel, banii nu puteau fi transmiși anterior încheierii acestui contract, fapt ce rezultă din încheierea unui contract de intenție între părțile contractante.

A mai subliniat instanța de apel, că inculpatul Bajerean Vitalie se face vinovat de faptul că neîntemeiat tergiversa momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nominalizat, invocând existența unor datorii la serviciile comunale sau alte pretexte, fapt prin ce, s-a sustras de la acordarea intermedierei pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare la notar și nu a acumulat actele necesare pentru vinderea apartamentului în termenul stabilit de contractul de intenții.

Ulterior, după expirarea a câteva luni de zile din momentul încheierii contractului de intenții, prețurile la bunurile imobile s-au mărit considerabil, astfel, a crescut și prețul de piață a apartamentului în cauză și Istratii Igor nu era de acord cu prețul stabilit inițial solicitând achitarea unei sume suplimentare pentru costul apartamentului nr. xx amplasat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, în care domiciliu deja Gorneț Vasile împreună cu familia sa.

Prin urmare, din nemulțumirea lui Istratii Igor și Gorneț Vasile de situația creată, s-a inițiat un litigiu între aceștia, inclusiv cu Primac Alexandru.

După finisarea litigiului, Bajerean Vitalie a restituit lui Gorneț Vasile banii depuși de acesta la ÎI „Bajerean” în sumă de 7500 dolari SUA în baza contractului de achitare a arvunei din 14 august 2001 și sumei achitate ulterior acestuia.

În concluzie, instanța de apel a menționat, că inculpatul Bajerean Vitalie nu avea intenția de a însuși careva mijloace bănești de la partea vătămată Gorneț Vasile, atât la momentul încheierii contractului de intenții din 14 septembrie 2001, cât și ulterior încheierii acestuia, iar prin sustragerea neîntemeiată de la acordarea serviciilor de intermediere pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare la notar și acumularea actelor necesare pentru vinderea apartamentului în termenul stabilit de contractul de intenții Bajerean Vitalie s-a eschivat în mod fraudulos de la îndeplinirea obligațiilor contractuale și transmiterea mijloacelor bănești persoanei ce i se cuvine, prin ce, a cauzat părții vătămate Gorneț Vasile o daună materială în sumă de 7500 dolari SUA, inclusiv prin faptul că, partea vătămată a fost nevoită să achite vânzătorului Istratii Igor suma de 30000 dolari SUA pentru a procura și locui în continuare în apartamentul vizat.

Cu referire la argumentele apărării precum că învinuirea este bazată doar pe presupuneri și este lipsită de careva probe care să confirme culpabilitatea inculpatului

Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii incriminate, iar relațiile dintre inculpat și partea vătămată sunt doar relații civile, instanța de apel a menționat că la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal.

4.4. La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5). precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Prin urmare, reținând că infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (1) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, ținând cont și de prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, instanța de apel a menționat că infracțiunea a fost săvârșită de către inculpat în luna septembrie a anului 2001, respectiv de la săvârșirea acesteia s-au scurs mai mult de 5 ani, în speță fiind posibilă încetarea procesului penal în privința lui Bajerean Vitalie, din motivul intervenirii termenului de prescripție.

4.5. Totodată, instanța de apel a specificat, că prima instanță just a ajuns la concluzia că, faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, dispunând achitarea pe episodul escrocheriei de la Lupan Raisa.

Respectiv, probatoriul enunțat de către partea acuzării: declarațiile părții vătămate Lupan Raisa, martorilor Caraiane Anastasia, Donțov Alexandr, Lupan Alexandru, Avram Nina, Musteață Dorel, precum și probele verificate în instanța de apel: plângerea depusă de Lupan Raisa la 23 aprilie 2003, privind solicitarea de tragere la răspundere penală a lui Bajerean Vitalie și Donțov Alexandr; contractului de vânzare-cumpărare din 16 iunie 1999, prin care Lupan Raisa a vândut iar Bajerean Vitalie a cumpărat imobilul amplasat pe adresa str. Xxxxx, ap. xx la prețul de 46000 lei, semnat de ambele părți și autentificat notarial (f.d. 122, vol.III); extrasul din Registrul bunurilor imobile din 25 mai 1999 (f.d. 123, vol.III); contractul de vânzare cumpărare, transmitere primire a locuinței în proprietate privată din 12 februarie 1999 (f.d. 124, vol.III); certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 25 mai 1999, cu valoarea indicată de 45036 lei, perfectat pentru înstrăinarea apartamentului (f.d. 126, vol.III); adeverința Comisiei tutelă și curatelă din cadrul Preturii Ciocana, mun. Chișinău cu permisiunea de a înstrăina apartamentul lui Lupan Raisa în scopul procurării unui apartament cu două odăi din cauza imposibilității de a achita serviciile comunale (f.d. 127, vol.III), în fața notarului fiind perfectate declarațiile soților Lupan Raisa și Gulacov Serghei respectiv privind acordul la vânzarea apartamentului privatizat contra sumei de 46000 lei (f.d. 130-131, vol.III); conform răspunsurilor de la ÎM „Infocom” (f.d. 46-47. vol.III); datoria la serviciile comunale la apartamentul nr. 19, amplasat pe adresa str. Xxxxx, xx, la 16 iunie 1999 constituiau 6451,83 lei, la 05 octombrie 2000 - 10999,31 lei, la 01 noiembrie 2001 - 12963,92 lei.

Analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a constatat că acestea în ansamblu, dovedesc nevinovăția inculpatului Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Respectiv, în opinia instanței de apel prima instanță just a reținut că, ținând cont de declarațiile scrise personal de către partea vătămată Lupan Raisa și soțul ei privind vânzarea apartamentului, lipsa probelor privind amenințarea acesteia sau ducerea în eroare, precum și faptul că aceasta doar după patru ani s-a adresat cu plângere la organele de urmărire penală, precum și faptul că inculpatul Bajerean Vitalie a transmis banii în sumă de 4900 dolari SUA părții vătămate, a ajuns la concluzia că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive a infracțiunii incriminate.

Concluzia primei instanțe se mai fundamentează pe lipsa unei cauze penale pornite împotriva notarului Musteață Dorel, care a perfectat contractul de vânzare-cumpărare, fără text, după cum declară partea vătămată, astfel nu a fost dovedită ducerea în eroare a părții vătămate Lupan Raisa privind vinderea apartamentului său.

Totodată, se justifică intenția părții vătămate de a-și vinde apartamentul său cu patru odăi și procurarea unui apartament cu două odăi, iar diferența de preț să fie utilizată la stingerea datoriei pentru serviciile comunale care la acel moment însumau mai mult decât 1500 dolari SUA.

A mai reținut instanța de apel că prima instanță corect a remarcat că, declarațiile părții vătămate Lupan Raisa au suferit o esențială modificare de la etapa depunerii cererii de intentare a urmăririi penale, primele audieri și la momentul interogării în ședința de judecată, încât partea vătămată Lupan Raisa doar în ședința de judecată a specificat, că la momentul semnării contractului, în sală în fața biroului notarului se aflau reprezentanți a două grupări criminale, care au și luat banii, precum și faptul că la notar a semnat foi curate, fără text, crezând că contractul nu este valabil, aceste declarații nefiind confirmate de declarațiile martorilor Lupan Alexandru, Cazacu Dorin și Caraiane Anastasia care au declarat contrariul, menționând că în momentul semnării contractului careva tineri sportivi, autoritari și criminali nu au fost prezenți, precum și lipsa altor elemente criminale.

4.6. Cu referire la episodul escrocheriei săvârșit în privința părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana de către inculpații Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, faptele inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune, dispunând achitarea acestora de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești instanței de judecată i-au fost prezentate un cumul de probe, care au fost verificate și în instanța de apel, care în viziunea acuzării confirmă vinovăția inculpaților Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru de săvârșirea faptei infracționale încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după cum urmează: contractul de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autentificat de notarul Mușteață Dorel, prin care Boicenco (Solovienco) Svetlana a vândut, iar Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru au cumpărat apartamentul nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx,

prețul fiind stabilit de 38000 lei, contractul fiind semnat de ambele părți (f.d. 82. vol.III.); contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din 07 august 1996, încheiat între Rodi N. și Solovienko Svetlana (f.d. 77, vol.III); certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 01 iulie 1999 pe numele lui Solovienko Svetlana și extrasul din Registrul bunurilor imobile (f.d. 79-80, vol.III); cererea scrisă în limba rusă în fața notarului de Solovienko Svetlana conform căreia solicită autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului cu prețul de 38000 lei, declarând totodată că nu se află în relații de căsătorie (f.d. 81. vol.III); procesul-verbal de înregistrare a plângerii lui Solovienko Svetlana din 04 octombrie 1999, prin care ultima a solicitat căutarea lui Iscanderov Aziz care a înșelat-o și a sustras de la ea suma de 8500 dolari SUA (f.d. 56, 57-58, vol.I); procesul-verbal de audiere din 20 octombrie 1999 (f.d. 87-88, vol.I); raportul de expertiză grafoscopică din 24 iulie 2007 (f.d. 53, vol.I); raportul de expertiză grafoscopică nr. 345-346 din 29 februarie 2008 (f.d. 301-314, vol.II); procesul-verbal de ridicare a obiectului-documentului „cererea nr. 2062 R/99”, procesul-verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpului delict (f.d. 49, vol.I; f.d. 369-370, vol.III); procesul-verbal de ridicare a obiectului-documentului „certificat cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din Registrul bunurilor imobile în baza cererii nr. 2062 R/99”, procesul-verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpului delict (f.d. 245, 2xx-249, vol.II); corpul delict „cererea nr. 2062 R/99” (f.d. 50, vol.I); corpul delict „certificat cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din Registrul bunurilor imobile în baza cererii nr. 2062 R/99” (f.d. 246-247, vol.II).

În baza probatoriului examinat, instanța de apel a conchis asupra nevinovăției inculpaților Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru, iar partea acuzării nu a prezentat probe verosimile care să confirme vinovăția inculpaților.

În susținerea opiniei formulate, instanța de apel a remarcat, că prima instanță întemeiat a reținut că, învinuirea inculpaților nu poate fi bazată doar pe declarațiile părții vătămate Boicenco Svetlana și a martorilor, care au fost apreciate critic deoarece aceste persoane nu au participat nemijlocit la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, dar dețin informații doar din spusele părții vătămate sau au asistat la careva evenimente care nu au tangență cu cauza dată.

4.7. Cu referire la învinuirea lui Bajerean Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, instanța de apel a reținut corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la achitarea inculpatului, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Astfel, la baza sentinței de achitare prima instanță corect a reținut: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienko) Svetlana, declarațiile învinuitei Vartic Parascovia, a martorilor Nesterova Maria, Ceric Aliona, Stoian Victor, Simcova Liudmila.

Pe lângă aceste probe, în instanța de apel au fost prezentate și verificate un șir de probe, printre care: ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 25 aprilie 2008; raportul de expertiză grafoscopică din 24 iulie 2007; raportul de expertiză grafoscopică nr. 345-346 din 29 februarie 2008; certificatul cu privire la

valoarea bunului imobil nr. 2062R/99 din 01 iulie 1999, eliberat de OCT Chișinău, pentru ap. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, lui Solovienco Svetlana, pentru a fi prezentat la biroul notarial; extrasul din Registrul bunurilor imobile din 01 iulie 1999, eliberat de OCT Chișinău lui Solovienco Svetlana, pentru apartamentul xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Chișinău; contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-1737 din 07 august 1996, obiectul căreia este apartamentul xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx; contractul de vânzare-cumpărare nr. 1365 din 08 iulie 1999, obiectul căreia este apartamentul xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx; corpul delict „cererea nr. 2062 R/99”; corpul delict „certificat cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din Registrul bunurilor imobile în baza „cererii nr. 2062 R/99”; certificatul Bursei Imobiliare nr. 13/02-98/01 din 22 ianuarie 2008.

Analizând cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, instanța de apel a concluzionat, că probele în ansamblu nu demonstrează existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Referitor la apelul procurorului, instanța de apel a menționat că argumentele prezentate sunt bazate pe presupuneri neargumentate, fără suport juridic probant, pe când prima instanță, justificat a ajuns concluzia că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel verificând legalitatea sentinței atacate, pe acest capăt de învinuire a conchis că, prima instanță just a reținut că obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal, îl constituie documentele oficiale.

Prin acte publice se consideră actul emis de către autorități în condițiile legii, care certifică anumite evenimente sau fapte de importanță juridică.

Documentele întocmite de persoanele particulare, eliberate de organizații comerciale, obștești și nestatale nu pot fi considerate obiect material al acestei componente de infracțiune. Prin urmare, falsificarea lor nu constituie componentă de infracțiune.

În acest sens, cererea cu nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999, depusă din numele lui Solovienco Svetlana privitor la eliberarea certificatului de evaluare - înstrăinare a apartamentului nr. xx amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, în care Vartic Parascovia a semnat în locul solicitantului, este o cerere depusă din numele unei persoane particulare, prin care se solicită eliberarea unui act oficial - certificatul de evaluare a imobilului și a extrasului din Registrul bunurilor imobile.

Respectiva cerere a fost depusă în virtutea prevederilor art. 36 alin. (4) al Legii cadastrului bunurilor imobile, iar deponentul și emitentul cererii nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999 este o persoană fizică particulară și respectiv, nu este un act public.

Argumentele acuzării precum că, cererea a fost depusă contrar prevederilor art. 36 alin. (4) Legea cadastrului bunurilor imobile, au fost respinse de către instanța de apel, prin argumentul că o cerere emisă de către o persoană particulară în vederea eliberării unui act oficial, nu poate fi considerată un document oficial și nu poate fi obiect material al infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal.

4.8. Cu referire la învinuirea adusă inculpatului Bajerean Vitalie în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a reținut nevinovăția inculpatului.

În susținerea opiniei formulate, instanța de apel a reținut că probele prezentate de către partea acuzării: încheierea Judecătorei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2002 (f.d. 29, 30, vol.I), cererea din 23 octombrie 2002, privind intentarea dosarului penal pentru sustragerea bunurilor din apartament (f.d. 5, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 mai 2003 (f.d. 64, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 mai 2003 (f.d. 68-69, vol.I); recipisa privind restituirea parțială a bunurilor (f.d. 71, vol.I); recipisa privind ridicarea anumitor bunuri din apartamentul nr. xx amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx de către partea vătămată Boicenco (Solovienco) Svetlana (f.d. 75-76, vol.I); procesul-verbal de ridicare a obiectelor de la Boicenco (Solovienco) Svetlana (f.d. 36, vol.II), nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor incriminate.

4.9. În ceea ce ține de învinuirea adusă inculpaților Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru în baza art. 155 Cod penal, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a stabilit că vinovăția acestora nu a fost dovedită cu certitudine.

Cu referire la probatoriul prezentat de partea acuzării în susținerea învinuirii: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, a martorilor Solovienco Valerian, Iațuc Irina, Poddiaceva Alexandra, Scripluc Mariana, instanța de apel a concluzionat asupra nevinovăției inculpaților și corectitudinii soluției primei instanțe.

4.10. În concluzie, instanța de apel a statuat că prima instanță corect a reținut, că învinuirea adusă inculpatului Bajerean Vitalie este contrară prevederilor art. 281 Cod de procedură penală, nu este bazată pe probe directe ce confirmă vinovăția, respectiv corect s-a dispus achitarea acestuia din motiv că faptele inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Solicitarea părții apărării privind achitarea lui Bajerean Vitalie pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 186 alin. (5), și a ambilor inculpați pe capătul de învinuire privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal în privința părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunilor a fost respinsă de către instanța de apel, ca neîntemeiată, deoarece temeiul respectiv exclude situații în care evenimentul există, dar nu este rezultatul unei fapte umane, cu al unor factori naturali sau rezultatul acțiunilor celui prejudiciat, acest temei incluzând și situații când din eroare a fost sesizat faptul săvârșirii infracțiunii.

Astfel, părțile vătămate Lupan Raisa și Boicenco (Solovienco) Svetlana au fost prejudiciate indirect prin acțiunile desfășurate de către inculpați, însă nu au legătură directă de cauză-efect și nu poate fi imputată inculpaților prejudiciile suportate de părțile vătămate.

Prin urmare, argumentele acuzatorului de stat au fost respinse integral de către instanța de apel, iar apelul apărării a fost admis parțial, fiind casată sentința doar în

partea condamnării inculpatului Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, în această parte fiind pronunțată hotărâre nouă.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului, invocând ilegalitatea deciziei recurentul a menționat, că instanța de apel, contrar prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, a dat apreciere greșită probelor din dosar, punând accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpaților, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz; incorect a conchis asupra corectitudinii sentinței de achitare; nu a ținut cont de prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și de explicațiile conținute în pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”.

Pe episodul dobândirii prin înșelăciune a bunurilor părții vătămate Gorneț Vasile acuzatorul de stat a susținut că fapta săvârșită de Bajerean Vitalie este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Gorneț Vasile (f.d. 132-133 vol.I, 84-87 vol.XIII); declarațiile martorilor Primac Alexandru (f.d. 199-200 vol. I, 125-127 vol.XIII); Istratii Igor (f.d. 200-201 vol.I, 128-130 vol.XIII) și materialele cauzei.

A considerat că probele enumerate dovedesc că banii pentru apartamentul ce a fost procurat de către Gorneț Vasile au fost transmiși inculpatului Bajerean Vitalie și se dovedește scopul și modul în care dânsul a săvârșit infracțiunea.

Totodată, versiunea inculpatului cu privire la faptul că banii nu au fost transmiși dânsului, a fost combătută prin declarațiile părții vătămate Gorneț Vasile cât și ale martorilor Istratii Igor și Primac Alexandru.

A susținut că la calificarea faptei săvârșite de Bajerean Vitalie în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a omis faptul că,

- cauzarea de daune materiale conform art. 196 Cod penal, poate fi prezentă în acțiunile făptuitorului în cazul în care fapta nu constituie o însușire;

- în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, făptuitorul nu obține în posesie bunuri concrete ale victimei, el se eschivează în mod fraudulos să-i transmită victimei bunurile care i se cuvin ori se folosește de aceste bunuri în detrimentul victimei;

- însușirea conform art. 190 Cod penal, constă în scoaterea bunului din patrimoniul victimei și luarea acestuia în stăpânirea făptuitorului, care poate dispune de el potrivit voinței sale, să-l consume, să-l utilizeze, etc.;

- infracțiunea prevăzută de art. 190 Cod penal, se caracterizează prin acțiuni îndreptate spre însușirea ilegală a bunurilor altei persoane;

- cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere este o infracțiune materială și se consumă din momentul producerii daunelor materiale.

A menționat, că partea vătămată Gorneț Vasile având încredere în inculpatul Bajerean Vitalie a transferat acestuia întregul cost pentru apartamentul contractat conform contractului de intenții, pe de altă parte Istratii Igor, proprietarul legal al

apartamentului, a transmis inculpatului cheile de la apartament și actele, apartamentul fiind liber de oricare grevări.

Cu toate acestea, inculpatul Bajorean Vitalie sub diverse pretexte (inclusiv existența datoriilor la serviciile comunale, ceea ce nu este piedică pentru încheierea contractului) s-a sustras nu numai de la acordarea intermedierei pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare la notar, dar și nu a acumulat actele necesare pentru vinderea apartamentului în termenul stabilit de contractul de intenții și nici nu a transmis banii încasați în sumă de 7500 dolari SUA lui Istratii Igor, iar ulterior partea vătămată dorind să păstreze apartamentul, după majorările esențiale ale prețurilor la apartamente, a achitat proprietarului 30000 dolari SUA, devenind proprietar al imobilului.

La acest aspect, a subliniat că instanța de apel eronat a interpretat acțiunile inculpatului Bajorean Vitalie, care doar după expedierea cauzei penale în instanța de judecată, după trecerea unei perioade destul de îndelungate de timp de la săvârșirea infracțiunii, adică pe parcursul examinării cauzei a restituit părții vătămate Gorneț Vasile suma de 7500 dolari SUA și anume din această cauză la momentul audierii părții vătămate în instanța de judecată, Gorneț Vasile a declarat că pretenții materiale nu mai are față de Bajorean Vitalie.

Pe episodul săvârșirii escrocheriei în privința părții vătămate Lupan Raisa de către Bajorean Vitalie, acuzarea a considerat că fapta acestuia este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Lupan Raisa (f.d. 75-76, vol.I; 74-82, 83, 20 vol.XIII); martorilor Caraiane Anastasia (f.d. 186-187, vol.I, 111-114 vol.XIII); Donțov Alexandr (f.d. 181-182, vol.I; 121-133, vol.XIII); Lupan Alexandru (f.d. 184 vol.I, 134-135, vol.XIII); Musteață Dorel (f.d. 139-151, 152-153 vol.I), precum și actele cauzei.

Astfel, în baza probelor enunțate, acuzarea a invocat, că instanța a apreciat în mod eronat declarațiile părții vătămate Lupan Raisa, care a negat intenția de a vinde imobilul său inculpatului Bajorean Vitalie și a indicat că a fost indusă în eroare de către ultimul.

De asemenea, s-a omis faptul că partea vătămată Lupan Raisa a declarat că banii au fost luați cu titlu de împrumut, iar apartamentul său a fost pus în gaj, ca garanție de rambursare a acestora. Instanța de judecată în mod eronat a apreciat declarațiile martorilor audiați, care au confirmat cele relatate de către partea vătămată.

A susținut, că instanța de apel a omis următoarele aspecte:

- lipsa cărorva temeieri ce ar impune aprecierea critică a declarațiilor părții vătămate Lupan Raisa;
- faptul că toate infracțiunile (atât de însușire a imobilului de la Lupan Raisa, cât și de la Boicenco (Solovienco) Svetlana și Gorneț Vasile) au fost săvârșite după o metodă identică de către inculpați;
- faptul lipsei cunoștințelor juridice a părții vătămate Lupan Raisa, care a fost indusă în eroare cu privire la modalitatea împrumutului acordat cât și consecințele actului juridic încheiat.

De către instanța de apel au fost lăsate fără apreciere declarațiile martorului Caraiane Anastasia care a confirmat că Lupan Raisa căuta persoane de la care să

împrumute bani și ulterior, în acest scop a pus apartamentul său în gaj; declarațiile martorului Lupan Alexandru, care a confirmat că Lupan Raisa a împrumutat bani și nu a intenționat să vândă apartamentul.

Pe episoadele săvârșirii escrocheriei și confecționarea și folosirea documentelor oficiale false în privința părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, procurorul a considerat că faptele imputate inculpaților de dovedesc prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana (f.d. 93, 109 vol.I), a succesorului părții vătămate Boicenco Svetlana, Solovienco Elena, martorilor Liubina Tatiana (f.d. 137-138, vol I, 115-119 vol.XIII), Solovienco Vadim (f.d. 136-138, vol.XIII), Solovienco Valerian (f.d. 163-168, vol.I, 146-154 vol.XIII); Musteață Dorel (f.d. 139-151, 152-153 vol.I); Scripluc Mariana (f.d. 161-167, vol.XIII); Poddiaceva Alexandra (f.d. 175-176, vol.XIII); Șveț (Burcovscaia) Alexandra (f.d. 139-151, 152-153 vol. I; 193-199, vol.XIII); Nesterova Maria (f.d. 33, vol.I) și materialele cauzei.

Pe episodul sustragerii bunurilor ce aparțin părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, acuzatorul de stat a prezentat următoarele probe, în opinia căruia se confirmă vinovăția inculpatului: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, a martorilor Liubina Tatiana (f.d. 115-119, vol.XIII), Caracuian Vera, Solovienco Vadim (f.d. 136-138, vol.XIII), Solovienco Valerian (f.d. 146-153, vol.XIII), Cornescu Valentina (f.d. 159-160, vol.XIII), Scripluc Mariana (f.d. 168-171, vol.XIII), Poddiaceva Alexandra (f.d. 172-176, vol.XIII), Podlesnîi Vitalie (f.d. 177-185, vol.XIII), Burcovscaia (Șveț) Alexandra, Buzdugan Ruslan (f.d. 223-225, vol.13), Surdu Alexandru și materialele cauzei.

Cu referire la probele enunțate, recurentul a considerat că acestea dovedesc vinovăția inculpaților în săvârșirea faptelor descrise, probe care au fost în mod eronat apreciate de către instanțele de judecată.

Astfel, instanța de judecată în mod eronat a apreciat declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana deoarece, careva temeieri ce ar pune la dubii aceste declarații sau ar genera respingerea lor nu au fost constatate, fiind dovedit că anume dânsa a fost deposedată în mod ilegal de imobilul ce îi aparținea; prin probele cercetate cât și declarațiile martorilor audiați s-a confirmat starea de fapt și de drept relatată de către Boicenco (Solovienco) Svetlana și anume că dânsa a fost deposedată prin înșelăciune de bunul său.

Deasemenea, la aprecierea declarațiilor părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana instanța de judecată a omis faptul că: martorul Liubina Tatiana a confirmat că a fost prezentă la o discuție în care Boicenco (Solovienco) Svetlana a luat cu împrumut bani de la Bajerean Vitalie și a pus în gaj apartamentul său; martorii Solovienco Vadim și Solovienco Valerian de asemenea au confirmat că Boicenco (Solovienco) Svetlana a gajat apartamentul pentru împrumutul de bani luat de la Bajerean Vitalie; martorul Scripluc Mariana a confirmat că Boicenco (Solovienco) Svetlana nu intenționa să vândă apartamentul și a luat bani cu împrumut; martorul Poddiaceva Alexandra a confirmat că Boicenco (Solovienco) Svetlana nu intenționa să vândă apartamentul, a luat doar un împrumut și chiar a fost de față când inculpatul Bajerean Vitalie a venit la partea

vătămată acasă și cerea dobânda pentru banii împrumutați; martorul Șveț (Burcovscia) Alexandra a confirmat că Boicenco (Solovienco) Svetlana a luat bani cu împrumut de la Bajerean Vitalie și chiar a fost de față când ultima a întocmit o recipisă pentru o parte din banii luați, fiind indicată și dobânda de 10% pe termen de 6 luni.

A mai subliniat, că prima instanță a trecut cu vederea declarațiile relatate de Vartic Parascovia care a indicat că:

- scopul însușirii apartamentului ce aparține lui Boicenco (Solovienco) Svetlana l-a avut Bajerean Vitalie, care a convins-o să falsifice actele OCT Chișinău din numele ultimei pentru ce i-a promis un cadou de preț;

- cererea din numele lui Boicenco (Solovienco) Svetlana la OCT Chișinău a fost depusă de către Bajerean Vitalie, iar dânsa cunoștea că partea vătămată nu a depus o astfel de cerere, însă a fost asigurată de Bajerean Vitalie că nu va avea probleme;

- ulterior și-a dat seama că Bajerean Vitalie prin înșelăciune a dorit să sustragă apartamentul părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana.

Faptul că vânzarea imobilului ce aparținea lui Boicenco (Solovienco) Svetlana a avut loc prin falsificarea actelor dovedește nulitatea contractului de vânzare-cumpărare cât și vicierea acestuia, prin ce se constată că acesta a fost încheiat ilegal, prin uz de fals, ceea ce și denotă scopul urmărit de inculpați.

Martorul Liubina Tatiana a indicat că în acea perioadă costul apartamentului părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana era de aproximativ 17000 dolari SUA, iar ultima a luat un împrumut de doar 6500 dolari SUA prin ce se constată că ar fi irezonabil ca partea vătămată, fiind în stare financiară destul de grea, să vândă imobilul său practic de 3 ori mai ieftin decât prețul de piață;

A subliniat procurorul, că este eronată și concluzia instanței în partea ce ține de aprecierea soluției dispuse pe caz în privința lui Vartic Parascovia, instanța de judecată lăsând fără apreciere faptul că:

- prin ordonanța din 25 aprilie 2008, prin care Vartic Parascovia a fost liberată de răspundere penală de săvârșirea faptelor prevăzute de art. art. 327 alin. (1), 332 alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 60 Cod penal, s-a dovedit falsificarea actelor din numele lui Boicenco (Solovienco) Svetlana;

- prin același act s-a dovedit că Vartic Parascovia a acționat la rugămintea și indicația lui Bajerean Vitalie;

- conform ordonanței s-a dovedit că scopul falsificării era urmărit anume de către inculpați, care se și prezentau beneficiari ai acestor acțiuni infracționale, urmărind scopul final de a intra în mod ilegal în posesia și proprietatea imobilului ce aparținea lui Boicenco (Solovienco) Svetlana;

- ordonanța menționată este în vigoare, se prezintă ca un act definitiv, având puterea lucrului judecat, act prin care este constatată o stare de fapt și de iure, iar instanța prin soluția dispusă a constatat contrariul.

Pe episodul amenințării cu omor al părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, partea acuzării a considerat că fapta imputată inculpaților Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, a martorilor Liubina Tatiana (f.d. 115-119, vol.XIII),

Solovienco Vadim (f.d. 136-138, vol.XIII), Scripliu Mariana (f.d. 161-167, vol.XIII), Iațuc Irina (f.d. 37, vol. VI; 157-158, vol.III) și prin materialele cauzei.

La acest segment, procurorul a menționat că instanța de judecată nu a luat în considerație, că inculpații aveau motiv de a o amenința pe Boicenco (Solovienco) Svetlana, iar ultima, în starea care era și conform scopului urmărit de către inculpați, a perceput aceste amenințări ca fiind reale.

La fel a subliniat, că declarațiile părții vătămate în această parte sunt confirmate prin declarațiile martorilor cercetați:

- martorul Liubina Tatiana a confirmat faptul că partea vătămată Boicenco (Solovienco) Svetlana avea în acea perioadă o stare de stres, i-a declarat că inculpații o amenințau, zicând că o vor arunca de la etajul 12;

- martorul Solovienco Vadim a confirmat că inculpații veneau la mama sa și o amenințau, urmare a căror fapte ultima a fost nevoită să cheme în ajutor pe Solovienco Valerian, ceea ce dovedește perceperea reală a amenințărilor exprimate;

- martorul Solovienco Valerian a confirmat că ambii inculpați au amenințat-o pe fosta sa soție Boicenco (Solovienco) Svetlana și doar după ce ultima s-a adresat la poliție aceste amenințări au încetat;

- martorul Scripliu Mariana a confirmat faptul că Boicenco (Solovienco) Svetlana era amenințată de domnul care a luat în gaj apartamentul;

- martorul Iațuc Irina a confirmat cele relatate de către Boicenco (Solovienco) Svetlana cu privire la amenințarea sa în incinta Curții de Apel, cu atât mai mult a confirmat stare ultimei după amenințările exprimate fiind constatată o stare de stres, de frică, fapt care dovedește că partea vătămată a perceput reale amenințările, în caz contrar, ea nu ar fi exprimat o asemenea stare de temere;

- martorul Poddiaceva Alexandra a confirmat că partea vătămată Boicenco (Solovienco) Svetlana se ascundea la dânsa, urmare a amenințărilor exprimate, ceea ce în mod repetat dovedește perceperea reală a acestor amenințări.

Așadar, recurentul este de părerea că motivarea instanței cu privire la faptul că amenințările exprimate în incinta Curții de Apel se prezintă ca „o erupție a emoțiilor părților aflate în litigiu civil” nu poate fi admisă, deoarece aceste acțiuni urmau a fi interpretate în coraport cu aprecierea comportamentului îndelungat al inculpaților față de partea vătămată.

Totodată, a susținut recurentul că instanța de judecată a omis faptul că latura obiectivă a infracțiunii de amenințare se realizează prin vinovăția exprimată prin intenție directă.

Făptuitorul conștientizează că prin amenințarea cu omorul sau vătămarea gravă a integrității corporale, supune victima unor presiuni psihice, pe care ultima le percepe ca fiind reale, fapte în deplină măsură realizate pe caz, urmare a stării în care se afla partea vătămată după aceste amenințări exprimate în adresa sa.

Instanța de apel a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu a apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

6. Avocatul Popescu Dorin în numele inculpaților a prezentat referință pe marginea recursului procurorului, care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil și menținerea sentinței.

Astfel, apărarea a considerat că procurorul nu a indicat motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză.

Totodată, examinând învinuirea adusă inculpaților pe fiecare capăt de acuzare, avocatul a relevat, că concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea lui Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, (pe episodul săvârșirii escrocheriei în privința părții vătămate Gorneț Vasile) este contrară probelor administrate, fiind încălcat principiul contradictorialității și dreptul la un proces echitabil al inculpatului.

A susținut că pe episodul de învinuire a inculpatului Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, învinuirea este bazată pe presupuneri, deoarece nu există faptul infracțiunii de care este învinuit inculpatul.

Ce ține de învinuirea inculpaților în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pe episodul însușirii imobilului părții vătămate Solovienco Svetlana, apărarea a susținut că relațiile între părți este guvernată de raporturi juridice civile.

Referitor la învinuirea adusă lui Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, pe episoadele cu participarea părților vătămate Lupan Raisa și Gorneț Vasile, de asemenea apărarea a fost de părerea că în speță sunt prezente relațiile civile, iar tranzacțiile încheiate sunt absolut legale.

Pe învinuirea adusă inculpatului în baza art. 361 Cod penal, a susținut că nu există faptul infracțiunii.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 15 noiembrie 2016, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

7.1. Pentru motivarea soluției, instanța de recurs a reținut următoarele:

Cu referire la episodul dobândirii prin înșelăciune a bunurilor lui Gorneț Vasile.

Instanța de apel, examinând cauza în ordine de apel, pe acest capăt de învinuire a casat sentința, pronunțând o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bajerean Vitalie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire.

Instanța de recurs a evidențiat că instanța de apel în susținerea concluziei de recalificare a faptelor inculpatului Bajerean Vitalie, a evidențiat distincția sub aspectul laturii obiective a infracțiunilor de escrocherie și de cauzare a daunelor materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire, subliniind că în cazul escrocheriei, masa patrimonială a victimei este diminuată în aceeași proporție în care sporește masa patrimonială a făptuitorului,

pe când în cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, masa patrimonială a victimei, este diminuată fără însă a spori masa patrimonială a făptuitorului.

Instanța de recurs, statuând asupra aceluiași subiect, a remarcat, că principalul criteriu de delimitare a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, în raport cu infracțiunea de escrocherie, de care instanța de apel nu a ținut cont la calificarea infracțiunii imputate lui Bajerean Vitalie pe episodul în care figurează partea vătămată Gorneț Vasile, este faptul că acțiunea principală din cadrul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, nu poate presupune luarea din posesia victimei, deoarece altfel ar cădea sub incidența art. 190 Cod penal.

În cazul infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, făptuitorul nu obține în posesie careva bunuri concrete ale victimei, ci se eschivează în mod fraudulos să-i transmită acesteia bunuri care i se cuvin ori se folosește de ele în detrimentul victimei.

Instanța de recurs a atestat, că în susținerea soluției pronunțate, instanța de apel, pe de o parte a concluzionat, că inculpatul Bajerean Vitalie nu a însușit mijloacele bănești ale victimei, nu le-a folosit în scopuri personale, iar pe de altă parte, instanța de apel a reținut că, „... inculpatul nu avea scopul de sustragere a mijloacelor bănești oferite la păstrare de către Gorneț Vasile. Însăși faptul că banii nu au fost transferați lui Istratii Igor, nu constituie o însușire. Mijloacele bănești în sumă de 7500 dolari SUA, urmau să fie transmiși lui Istratii Igor în momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare între Istratii Igor și Gorneț Vasile”.

Față de argumentele enunțate, instanța de recurs a statuat, că la reîncadrarea acțiunilor inculpatului, instanța de apel urma să analizeze aspectul, că în situația săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (1) Cod penal, făptuitorul folosește bunurile proprietarului și îi cauzează acestuia daună materială în modalitatea prescrisă în dispoziție - prin înșelăciune sau abuz de încredere, însă bunul material rămâne a fi în continuare ca proprietatea aceleiași persoane, ceea ce, la caz, nu a fost realizat, pentru că partea vătămată i-a transmis mijloacele bănești inculpatului.

De asemenea, instanța de recurs a specificat că, pentru a încadra acțiunile inculpatului în baza art. 196 alin. (1) Cod penal, instanța de apel urma să invoce care probe confirmă că nu a avut loc însușirea banilor primiți de inculpat de la Gorneț Vasile, or, potrivit materialelor cauzei la 14 septembrie 2001, a fost semnat contractul de intenție între Gorneț Vasile și Istratii Igor, cu participarea intermediarului ÎI „Bajerean” în persoana lui Bajerean Vitalie, potrivit căruia intermediarul se obliga să perfecteze în decurs de 12 zile actele necesare pentru înstrăinarea apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, care urma să fie înstrăinat lui Gorneț Vasile contra sumei de 7500 dolari SUA, nu mai târziu de 15 noiembrie 2001 (f.d. 131, vol.III).

Potrivit declarațiilor părții vătămate Gorneț Vasile, contractul de intenție a fost semnat în anul 2001, iar la acel moment el achitase integral costul apartamentului, însă până în anul 2004 contractul de vânzare-cumpărare nu a fost perfectat, deoarece intermediarul invoca prezența unor datorii la serviciile comunale pe apartamentul dat și nu era posibilă efectuarea tranzacției, ulterior Gorneț Vasile adresându-se la Bajerean Vitalie în vederea perfectării contractului, acesta susținea că el a efectuat un transfer bancar pe numele lui Primac Alexandru, pe când Istratii Igor și Primac

Alexandru afirmău că ÎI „Bajerean” nu le-a transferat banii pentru apartament în sumă de 7500 dolari SUA.

Ulterior, în anul 2007, Gorneț Vasile au perfectat împreună cu Istratii Igor și Primac Alexandru un contract de vânzare-cumpărare a apartamentului, în urma căruia Gorneț Vasile a achitat pentru același apartament 30000 dolari SUA, suferind pierderi de aproximativ 20000 dolari SUA.

În anul 2007, Bajerean Vitalie i-a întors părții vătămate Gorneț Vasile suma de 7500 dolari SUA precum și 3000 dolari SUA cu titlu de prejudiciu moral, respectiv pretenții nu mai are față de inculpat (f.d. 132-133, vol.I; 84-87, vol.XIII).

Cu referire la episodul săvârșirii escrocheriei în privința părții vătămate Lupan Raisa de către Bajerean Vitalie.

Referitor la acest capăt de învinuire, instanța de recurs a atestat că în conținutul deciziei recurate, instanța de apel s-a limitat la enumerarea probelor invocate de acuzatorul de stat în cererea de apel, concluzionând printr-o frază generală că probele administrate nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, însă potrivit rigorilor impuse de prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, în partea descriptivă a deciziei instanța de apel urma să desfășoare analiza probelor pe care s-a bazat la adoptarea deciziei, cu indicarea motivelor care au stat la baza pronunțării unei asemenea soluții și din care considerentele ele urmează a fi reevaluate, admise ori respinse ca probe.

De asemenea s-a atestat, că instanța de apel menținând sentința, a reținut că prima instanță corect a stabilit, că declarațiile părții vătămate au suferit o esențială modificare de la etapa urmăririi penale până la audierile acesteia în ședința de judecată, încât Lupan Raisa doar în ședința de judecată a specificat, că la momentul semnării contractului, în fața biroului notarului se aflau reprezentanți a două grupări criminale, care au și luat banii, precum și faptul că la notar a semnat foi curate, fără text, crezând că contractul nu este valabil, aceste declarații nefiind confirmate de declarațiile martorilor Lupan Alexandru, Cazacu Dorin și Caraiane Anastasia care au declarat contrariul, menționând că în momentul semnării contractului careva tineri sportivi, autoritari și criminali nu au fost prezenți, precum și lipsa altor elemente criminale.

Concluzia respectivă a fost reiterată de către instanța de apel, însă fără a fi dată aprecierea corespunzătoare probelor prezentate la aspectul dat, or potrivit declarațiilor martorului Caraiane Anastasia din prima instanță, „aceasta s-a adresat la un cunoscut deal fratelui său care se ocupa cu „recuperarea datoriilor”, persoana dată i l-a recomandat pe nănașul său, „Tolea Hohol”, care a venit la ea cu 3 băieți zdraveni.

Le-a arătat recipisele, l-a întrebat ce se poate de făcut cu condiția ca pe copii să nu-i atingă și i-a întrebat cât o vor costa serviciile.

Au spus că 1000 dolari SUA, xx00 dolari SUA îi scot și 1000 dolari SUA sunt ai lor....Ulterior, i-a telefonat lui Lupan Raisa și i-a comunicat să se apropie cu Platon Svetlana să vorbească cu băieții. S-au întâlnit, au vorbit și s-a ajuns la concluzia că Platon Svetlana va vinde apartamentul, rugând-o să facă xerox la recipise.

Într-o zi, Lupan Raisa și Platon Svetlana au venit la ea fără nici o preîntâmpinare, cu 3 băieți din altă grupă, le-a permis să intre în casă, nu i-a sunat lui „Hohol”, dar grupările au

vorbit între ei...s-a ajuns la aceea că Platon Svetlana va întoarce banii...Peste câteva zile, a venit un băiat de la grupa lui „Hohol” și i-a spus că are nevoie de recipise în original, pentru a lua bani la procente din altă parte. Cu „Hohol” s-a contractat la telefon și a înțeles că „s-a înglodat”, dar i-a dat recipisele. I-a comunicat „Hohol” că sunt la notar, a vorbit și cu Lupan Raisa, care i-a comunicat că o obligă să dea casa în gaj. ....După aceasta a vorbit cu Lupan Raisa la telefon și i-a comunicat că au luat-o cu forța și a semnat toate hârtiile care erau...

Lupan Raisa i-a comunicat că nu a întocmit contract de gaj, dar contract de vânzare-cumpărare, cu condiția că atunci când va întoarce banii, îi vor returna și contractul, erau „Hohol” și Bajerean, nici nu i-au dat voie să deschidă gura” (f.d. 111-114, vol.XIII).

Totodată, instanța de recurs a atestat că, potrivit declarațiilor părții vătămate Lupan Raisa date la faza de urmărire penală...„ după semnarea contractului, Platon Svetlana a primit personal de la Bajerean Vitalie, bani în sumă de 4900 dolari SUA și ieșind în coridor i-a transmis persoanei cu porecla „Hohol”, care trebuia să-i transmită Taisiei (Caraiane), însă asta nu a făcut din spusele ei.” (f.d. 128-129, vol.I).

La audierea părții vătămate Lupan Raisa în prima instanță, aceasta a declarat, că ...după ce a adunat toate documentele, a venit la ea acasă grupa lui „Hahol” cu mașina și i-a luat ca pe „boieri”. Ea nu înțelegea atunci că cele două grupe se cunosc cu Bajerean Vitalie, a înțeles acest lucru peste câțiva ani.

Au venit la Bajerean Vitalie și împreună s-au coborât la et. 1 la notar..., iar după ușă așteptau cele două grupări. Atunci Bajerean Vitalie i-a propus de a întocmi un contract de vânzare-cumpărare, care nu va fi autentificat de notar cu condiția ca atunci când va întoarce banii, îi va restitui și documentele, inclusiv contractul de vânzare-cumpărare...Banii i-a primit pe scări, după ce a ieșit pe hol, unde era grupul lui „Hohol”, Platon Svetlana a numărat dolarii 3900, după aceasta i-a mai transmis 1000 dolari SUA...Tot atunci, Platon Svetlana i-a dat banii lui „Hohol”, personal în mână Lupan Raisa nu a avut nici un ban” (f.d. 74-83, vol. XIII).

În instanța de apel partea vătămată Lupan Raisa a declarat, că susține declarațiile date la faza de urmărire penală și în prima instanță (f.d. 29-30, 113 vol.XV).

Reieșind din cele evidențiate, s-a atestat că instanța de apel în nici un fel nu s-a expus asupra probelor acuzării în decizie, referindu-se declarativ asupra acestora, fără a le descrie și a le aprecia conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fără a se expune concret care din probele prezentate de acuzare se resping și din ce motive se resping, așa cum se stipulează în art. 394 alin. (1) pct. 2), (3) pct. 2) Cod de procedură penală.

Cu referire la episoadele săvârșirii escrocheriei în privința părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana de către Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru; precum și confecționarea și folosirea documentelor oficiale false și sustragerea bunurilor din apartamentul ce aparține părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana de către Bajerean Vitalie.

Instanța de apel de asemenea a enumerat probele propuse spre cercetare de către acuzatorul de stat și redându-le în textul deciziei, a ajuns la concluzia că prima instanță a examinat cauza minuțios, multilateral și în baza probelor administrate, justificat a ajuns la concluzia nevinovăției inculpaților, deoarece apelul procurorului este neargumentat și bazat pe presupuneri neargumentate.

Instanța de recurs a remarcat însă, că concluzia enunțată poartă un caracter general, întrucât instanța de apel în conținutul deciziei nu a dat apreciere fiecărui mijloc de probă în parte, cu analiza minuțioasă a acestora și indicarea din care motive acestea nu întrunesc condițiile de admisibilitate și relevanță.

Astfel, în primul rând s-a atestat că, instanța de apel a interpretat eronat declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, date la diferite etape ale procesului penal, din care rezultă că dânsa a fost deposedată în mod ilegal de imobilul ce îi aparținea, declarații care au fost confirmate prin declarațiile martorilor audiați la acest subiect.

Or, potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate la etapa de urmărire penală, Boicenco (Solovienco) Svetlana a declarat, că s-a adresat la Bajerean Vitalie, la propunerea lui Iscanderov Aziz, pentru a primi un credit în schimbul gajării apartamentului său, amplasat pe adresa mun. Xxxxx, bd. Xxxxx.

Bajerean Vitalie i-a promis ca în decurs de 2 săptămâni să-i acorde un împrumut de 6500 dolari SUA, ulterior însă i-a pus condiția ca pentru a primi banii, trebuie să își radieze viza de domiciliu din apartamentul dat, pentru ce i-a propus și serviciile sale.

Astfel, a relatat că în decurs de o zi, a fost radiată viza de domiciliu din apartament cu ajutorul lui Bajerean Vitalie.

A doua zi, când s-a apropiat la oficiul lui Bajerean Vitalie pentru a primi banii, acesta i-a refuzat, spunând că banii îi va transmite doar personal lui Iscanderov Aziz.

După ce s-a apropiat și Iscanderov Aziz, s-au coborât toți la etajul 1, în biroul notarului, unde l-a perfectarea actelor a înțeles că urmează să încheie un contract de vânzare-cumpărare, inițial s-a indignat, însă Bajerean Vitalie a convins-o că aceasta este o simplă formalitate, deoarece ea nici nu dispune de toate actele necesare pentru înstrăinarea apartamentului și anume extrasul de la OCT Chișinău și faptul că are un copil minor.

După ce a convins-o, ea a semnat un formular curat, iar Bajerean Vitalie a transmis suma convenită lui Iscanderov Aziz (f.d. 91-93, vol.I).

Din declarațiile lui Solovienco Elena - fiica părții vătămate, date la urmărirea penală, rezultă că mama sa a împrumutat bani de la Bajerean Vitalie la îndemnul lui Iscanderov Aziz, care era prieten cu acesta, iar în schimb a gajat apartamentul (f.d. 157-158, vol.I).

Un aspect important ce rezultă din cele declarate de partea vătămată Boicenco (Solovienco) Svetlana și care nu a fost luat în considerație de către instanța de apel este faptul, că similar episodului de escrocherie de care a fost învinuit Bajerean Vitalie în privința părții vătămate Lupan Raisa, ambele părți vătămate aveau intenția de a încheia contract de împrumut cu gajarea bunurilor imobile, însă erau puși în fața faptului de a încheia contracte de vânzare-cumpărare a bunurilor imobile, fiind convinși că aceste contracte sunt fictive și doar au menirea să garanteze restituirea împrumutului acordat de inculpat.

Sub acest aspect, se evidențiază că instanța de apel deși a respins declarațiile părților vătămate ca neveridice și precum că nu ar fi fost confirmate de către martori, atât Lupan Raisa, cât și Boicenco (Solovienco) Svetlana, care nu se cunoșteau până la

judicarea cauzei penale, au declarat că erau convinse de către Bajerean Vitalie să semneze blanchete sau formulare neîndeplinite.

Totodată, este de menționat, că instanța de apel nu a dat apreciere argumentului invocat de procuror în cererea de apel cu referire la faptul, că părțile vătămate Lupan Raisa și Boicenco (Solovienco) Svetlana au fost duse în eroare, din motivul lipsei culturii juridice, acestea nu au înțeles consecințele tranzacțiilor încheiate, deoarece inculpatul Bajerean Vitalie în ambele cazuri, iar Avornic Dumitru pe episodul în privința lui Boicenco (Solovienco) Svetlana, au convins părțile vătămate că aceste contracte au ca scop garantarea restituirii împrumutului, iar după întoarcerea banilor aceste contracte vor fi nimicite, însă după cum s-a constatat ulterior, intențiile și scopul inculpaților a fost cu totul altul, de a intra ilegal în posesia acestor bunuri imobile ca mai apoi să devină proprietari, pentru realizarea bunurilor în scopul îmbogățirii fără justă cauză.

Pe de altă parte, instanța de apel reținând corectitudinea concluziei primei instanțe cu privire la faptul că învinuirea inculpaților nu poate fi bazată doar pe declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana și a martorilor, care au fost apreciate critic deoarece aceste persoane nu au participat nemijlocit la încheierea contractului de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, dar dețin informații doar din spusele părții vătămate care au asistat la careva evenimente care nu au tangențe cu cauza dată, a omis faptul că: martorul Liubina Tatiana a indicat că a fost prezentă la o discuție în care Boicenco (Solovienco) Svetlana a luat cu împrumut bani de la Bajerean Vitalie și a pus în gaj apartamentul său (f.d. 115-119 vol.XIII); martorii Solovienco Vadim și Solovienco Valerian de asemenea au relatat că Boicenco (Solovienco) Svetlana a gajat apartamentul pentru împrumutul de bani luat de la Bajerean Vitalie (f.d. 136-138, 146-154 vol.XIII); martorul Scripliu Mariana a indicat că Boicenco (Solovienco) Svetlana nu intenționa să vândă apartamentul și a luat bani cu împrumut (f.d. 168-171 vol.XIII); martorul Poddiaceva Alexandra a relatat că Boicenco (Solovienco) Svetlana nu intenționa să vândă apartamentul, a luat doar un împrumut și chiar a fost de față când inculpatul Bajerean Vitalie a venit la partea vătămată acasă și cerea dobânda pentru banii împrumutați (f.d. 172-176, vol.XIII); martorul Șveț (Burcovscia) Alexandra a declarat că Boicenco (Solovienco) Svetlana a luat bani cu împrumut de la Bajerean Vitalie și chiar a fost de față când ultima a întocmit o recipisă pentru o parte din banii luați, fiind indicată și dobânda de 10% pe termen de 6 luni (f.d. 193-199, vol.XIII).

Cu referire la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, instanța de apel a asimilat concluzia primei instanțe, precum că obiectul material al infracțiunii incriminate îl constituie documentele oficiale.

Respectiv, documentele întocmite de persoanele particulare, eliberate de organizații comerciale, obștești sau nestatale nu pot fi considerate obiect material al acestei componente de infracțiune.

A mai reținut instanța de apel, că cererea nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999, depusă din numele lui Solovienco Svetlana privitor la eliberarea certificatului de evaluare - înstrăinare a apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, în care Vartic Parascovia a semnat în locul solicitantului, este o cerere depusă din numele unei

persoane particulare, prin care se solicită eliberarea unui act oficial - certificatul de evaluare a imobilului și a extrasului din Registrul bunurilor imobile.

Respectiva cerere a fost depusă în virtutea prevederilor art. art. 36 alin. (4) al Legii cadastrului bunurilor imobile, iar deponentul și emitentul cererii nr. 2062 R/99 din 28 iunie 1999 este o persoană fizică particulară și respectiv, nu este un act public.

În privința segmentului dat, instanța de recurs a reținut, că instanța de apel, la fel ca și prima instanță, eronat au interpretat noțiunea de document oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații, or, doctrina juridică de specialitate elucidează, că prin noțiune de „document oficial” se subînțeleg nu doar documentele eliberate de autoritățile publice, dat și documentele prezentate autorităților publice.

Pe de altă parte, instanța de recurs a atestat și faptul, că instanța de apel și-a întemeiat concluzia de respingere a apelului, inclusiv pe baza unor probe administrate de către prima instanță, însă fără ca aceste probe să fie cercetate în instanța de apel.

În această ordine de idei, instanța de recurs a reținut, că deși instanța de apel a considerat corectă soluția de achitare pronunțată de prima instanță, bazată inclusiv pe declarațiile martorului Vartic Parascovia, la rândul său, instanța de apel nu a intrat în esența mărturiilor depuse de aceasta, care a relatat, că *„scopul de însușire a imobilului, apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx ce aparține în proprietate lui Boicenco (Solovienco) Svetlana, îl avea Bajerean Vitalie, care îi promisese, că dacă va falsifica cererea din numele lui Boicenco (Solovienco) Svetlana privind eliberarea certificatului despre realizarea bunului imobil și Extrasul din Registrul bunurilor imobile pe apartamentul nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, atunci acesta îi va dăruia ultimei un cadou de preț, promisiune pe care însă nu a îndeplinit-o...”* (f.d. 499-503 vol.IX).

Totodată, instanța de recurs a remarcat, că declarațiile martorului Vartic Parascovia, nu au fost supuse examinării în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel, cu toate că art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală prevede că, instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În acest sens s-a relevat, că instanța de apel urma să verifice dacă, scopul falsificării actelor depuse la OCT Chișinău din numele părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana era vânzarea imobilului ce aparținea acesteia; faptul că Vartic Parascovia a purces la falsificarea cererii prin care a solicitat eliberarea extrasului din Registrul bunurilor imobile necesar înstrăinării apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, la îndemnul lui Bajerean Vitalie; faptul că anume inculpații Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru au avut beneficiu în rezultatul însușirii apartamentului ce aparținea părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana.

Referitor la sustragerea bunurilor din apartamentul lui Boicenco (Solovienco) Svetlana, instanța de asemenea a reținut soluția de achitare pronunțată de prima instanță, menționând că o parte din bunurile invocate au fost găsite în apartamentul litigios, iar o parte din bunuri inculpatul le-a întors părții vătămate la prima solicitare a organelor de poliție. La acest capitol, instanța de apel a reținut că probele prezentate de către partea acuzării: încheierea Judecătoriei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2002 (f.d.

29, 30, vol.I), cererea din 23 octombrie 2002, privind intentarea dosarului penal pentru sustragerea bunurilor din apartament (f.d. 5, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 mai 2003 (f.d. 64, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 mai 2003 (f.d. 68-69, vol.I); recipisa privind restituirea parțială a bunurilor (f.d. 71, vol.I); recipisa privind ridicarea anumitor bunuri din apartamentul nr. xx amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx de către partea vătămată Boicenco (Solovienco) Svetlana (f.d. 75-76, vol.I); procesul-verbal de ridicare a obiectelor de la Boicenco (Solovienco) Svetlana (f.d. 36, vol.II), nu demonstrează vinovăția inculpatului Bajerean Vitalie în săvârșirea faptelor incriminate, însă nu a verificat minuțios și obiectiv fiecare probă separat sub toate aspectele, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

În același timp, menținând soluția de achitare a primei instanțe, instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor martorului Solovienco Valerian, fostul soț al părții vătămate, care a relatat, că „odată, când copiii erau la el, l-a telefonat vecina și i-a comunicat, că o grupă de persoane fărămă ușa de la apartament în prezența polițistului. A rugat-o să îl cheme pe Bajerean Vitalie la telefon, la care el a întrebat unde e „Sveta” și ce să facă cu lucrurile...a doua zi a venit și a văzut că lacătul e schimbat...vecinii i-au spus că noaptea se auzea gălăgie în apartament....apoi iar l-a telefonat vecina și i-a comunicat, că din apartament se scot lucrurile. Când a venit în scară, a văzut numai gunoi, bucăți de carton rupt și ușa era încuiată. În apartament mai erau lucruri personale ale copiilor, el a adus mașina de spălat model „Bosh” și televizorul model „Sanyo”...În luna decembrie, împreună cu Boicenco (Solovienco) Svetlana, Bajerean Vitalie, vecina și colaboratorii procuraturii au cercetat apartamentul. În apartament nimic nu a rămas, în afară de mobila de perete, în odaia încuiată erau câteva cărți, veselă stricată și jos la podea era cojocelul....Peste un timp, în prezența anchetatorului, împreună cu o persoană au fost în apartamentul lui Bajerean și a văzut că se folosea de lucruri ca a lui personale, parțial a încărcat lucrurile” (f.d. 146-149, vol.XIII).

Cu referire la episodul amenințării cu omor al părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana de către inculpații Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru.

Instanța de apel a reținut, că „prima instanță justificat a remarcat, că componența de infracțiune dată este una material-formală și numai amenințarea cu omorul sau vătămarea gravă a integrității corporale a sănătății poate forma acțiunea prejudiciabilă prevăzută de art. 155 Cod penal, iar celelalte tipuri de amenințare cu violență nu au relevanță în cazul infracțiunii specificate în art. 155 Cod penal”.

La acest segment însă instanța de apel nu a pătruns în esența semnului calificativ „amenințare cu omor”, or, doctrina juridică în privința acțiunii de amenințare cu omor descrie acea acțiune, care constituie o formă a violenței psihice, ce presupune efectuarea de către făptuitor a unui act de natură să inspire temere victimei, care o pune în situația de a nu mai avea resursele psihice necesare pentru a rezista constrângerii.

Totodată, nu orice amenințare adresată unei persoane poate fi calificată conform art. 155 Cod penal, însă concluzia despre forma concretă sub care se prezintă amenințarea cu violența se înfăptuiește de pe urma examinării anumitor împrejurări, cum ar fi: conținutul vorbelor, gesturilor, mimicii făptuitorului în momentul amenințării; caracteristicile vulnerante ale mijloacelor de care se servește făptuitorul

pentru expunerea amenințării; forța fizică a făptuitorului; cunoașterea de către făptuitor a unor tehnici speciale de luptă.

Astfel, instanța de apel urma să verifice dacă acțiunile inculpaților nu s-au produs în asemenea împrejurări în care partea vătămată ar fi putut percepe amenințarea ca pe una reală sau dacă din circumstanțele litigiului putea fi înțeleasă că poate fi dusă la îndeplinire reieșind și din faptul, că inculpatul Avornic Dumitru, este antrenor, membru al Comitetului Executiv al Federației de Lupte din Republica Moldova (f.d. 44, vol.XII) sau din contra, incidentul s-a produs în condițiile „erupției unor emoții a părților aflate în litigiu civil”.

La același aspect, pe lângă declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana, urmau a fi apreciate minuțios și declarațiile martorului Liubina Tatiana, care a relatat că „Boicenco (Solovienco) Svetlana a venit la ea plângând deoarece Bajerean Vitalie o amenința că o va arunca de la et. 12 și va incendia apartamentul dacă nu va achita procentele. A rugat-o ca data viitoare să deschidă ușa, deoarece ușile sunt apropiate și să cheme poliția în caz că va fi necesar, dacă își va realiza acțiunile sale. Atunci pentru prima dată la auzit pe Bajerean Vitalie, vorbea cu ea cu un ton, cu presiune. Au fost două vizite, a doua oară la văzut” (f.d. 115-119, vol.XIII).

Martorul Solovienco Vadim a declarat, că „Bajerean Vitalie o amenința pe mama sa, lucru despre care știa și tatăl său, deoarece mama îl chemase în ajutor” (f.d. 136-138, vol.XIII).

Martorul Solovienco Valerian a declarat, că „Bajerean Vitalie a început să o amenințe pe fosta sa soție, deoarece ultima trebuia să-i achite suma împrumutată și procentele. În legătură cu aceasta soția îl rugase să fie prezent la o întâlnire cu Bajerean Vitalie în apartamentul ei. Aceasta a fost aproximativ în septembrie 1999.

A venit la Boicenco (Solovienco) Svetlana și s-a dus în odaia vecină, a auzit tot ce s-a petrecut în odaia de alături. A auzit cum au intrat 2 bărbați și au început a discuta cu Boicenco (Solovienco) Svetlana cu voce ridicată.

Bajerean Vitalie cerea de la Boicenco (Solovienco) Svetlana procentele și suma gajului și o întreba când o să întoarcă toată suma. A auzit amenințări în adresa acesteia cu răsplată fizică, că o să fie aruncată peste balcon sau că o să-i organizeze incendiu..” (f.d. 146-154, vol.XIII).

La fel, martorul Iașiuc Irina a declarat, că „după ședința de judecată, de Boicenco (Solovienco) Svetlana s-a apropiat Avornic Dumitru și i-a zis că dacă nu va înceta să scrie și în continuare plângeri în judecată, apoi pe ea mult timp o vor căuta și nu o vor găsi. Fiindcă era alături a auzit aceasta clar....După aceasta Boicenco (Solovienco) Svetlana plângea în hohote și i-a comunicat că se teme, fiindcă Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru o amenință cu răfuială fizică..” (f.d. 39 vol.VI; 157-158, vol.XIII).

Rezumând cele menționate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirilor înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2018, a fost respins ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Popescu Dorin, în interesele

inculpaților Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru, împotriva sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din data de 09 februarie 2015.

Admis parțial apelul procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, Cecan Liudmila și casată sentința judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, din data de 09 februarie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, după cum urmează:

Bajerean Vitalie Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (5), art. 190. alin. (5) și art. 190 alin. (4) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani;

- în baza art. 190. alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare, pe un termen de 4 ani;

- în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Bajerean Vitalie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare, pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial, lui Bajerean Vitalie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare, pe un termen de 4 ani.

A fost încetat procesul penal în baza art. 155 și art. 361 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, în privința lui Bajerean Vitalie, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În rest sentința a fost menținută.

8.1. În urma rejudecării cauzei instanța de apel a constatat că:

„Inculpatul Bajerean Vitalie având scopul și intenția de a dobândi ilicit bunurile altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, alcătuind un plan criminal, respectiv dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de escrocherie în următoarele circumstanțe.

Pe parcursul lunii septembrie a anului 2001, Bajerean Vitalie, fiind directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa educației juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu a obținut încrederea lui Gorneț Vasile, care i-a solicitat oferirea consultațiilor și acordarea ajutorului metodic și practic în vederea procurării unui apartament, respectiv în schimbul solicitărilor expuse de Gorneț Vasile, inculpatul Bajerean Vitalie a indicat, că va lua pe seama sa căutarea unui apartament propus spre vânzare și va asigura condițiile de încheiere a tranzacției oportune pentru ambele părți contractante, cât și dacă este cazul, acumularea actelor

necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de vânzare-cumpărare și înregistrarea acestuia, prin ce i-a inspirat încredere lui Gorneț Vasile.

Ulterior, în luna septembrie a anului 2001, Bajerean Vitalie, aflându-se în oficiul ÎI „Bajerean”, amplasată pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, operând cu termeni și expresii juridice specifice, la fel folosindu-se de lipsa educației juridice a cet. Gorneț Vasile, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, în prealabil comunicându-i victimei că semnarea acordului este destulă pentru transmiterea proprietății asupra bunului imobil, l-a convins să semneze un contract-intenție cu cetățeanul - Istratii Igor, prin care părțile realmente au convenit la încheierea în viitor a unui contract de vânzare-cumpărare, cu intermedierea lui Bajerean Vitalie, care se prezenta drept garant al tranzacției imobiliare și care se institua în calitate de depozitar al sumei achitate de Gorneț Vasile, cu titlu de plată a costului apartamentului nr. xx, situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La fel, Bajerean Vitalie, urmărind scopul evitării oricăror suspexții în privința sa cât și pentru a acoperi urmele infracțiunii a delegat un alt colaborator al ÎI „Bajerean” să semneze acordul menționat.

Astfel, la 14 septembrie 2001, Gorneț Vasile, aflându-se în oficiul ÎI „Bajerean”, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l persoană responsabilă, fiind convins de corectitudinea celor comunicate de ultimul a semnat acordul-intenție cu Istratii Igor datat cu 14 septembrie 2001 și considerându-l conform celor explicate de Bajerean Vitalie drept un contract care produce efecte juridice prin care se transmite proprietatea bunului imobil, obiect al acordului, ulterior a depus în beneficiul lui Bajerean Vitalie, bani în valoare de 7500 dolari SUA, sumă menită să fie transmisă lui Istratii Igor drept prețul pentru apartamentul nr. xx, situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx.

La rândul său Bajerean Vitalie, cu toate că în fapt urma să garanteze executarea voințelor părților contractante, totodată cunoscând cu certitudine că contractul-intenție încheiat exprimă voința reală a victimei, l-a înșelat și beneficiind de calitatea sa de garant și beneficiar al sumei de bani oferite de Gorneț Vasile, neîndeplinindu-și obligațiile asumate, a însușit mijloacele materiale respective și le-a folosit pentru sine, în scopuri personale, în rezultatul căruia părții vătămate Gorneț Vasile i s-a cauzat o daună materială considerabilă în proporții mari în sumă de 7500 dolari SUA, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna septembrie 2001, constituiau suma de 96493,5 lei.

Tot el, având scopul și intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, alcătuind un plan criminal, respectiv dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a săvârșit infracțiunea de escrocherie, în următoarele circumstanțe.

Pe parcursul lunii iunie a anului 1999, fiind directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa educației juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu de către victimă, a obținut încrederea cet. Lupan Raisa, care i-a solicitat acordarea unui împrumut bănesc în valoare de 4900 dolari SUA, pe termen limitat, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna iunie 1999, constituia suma de 57521,59 lei, respectiv în schimbul împrumutului bănesc

inculpatul Bajerean Vitalie a indicat drept garanție a împrumutului, necesitatea gajării apartamentului nr. xx, amplasat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparțineea părții vătămate cu drept de proprietate, comunicând totodată că va lua pe seama sa acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de împrumut, și înregistrarea gajului prin ce i-a inspirat încrederea lui Lupan Raisa.

Ulterior, la 16 iunie 1999, Bajerean Vitalie, aflându-se în incinta biroului notarial „Dorel Musteață”, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, operând cu termeni și expresii juridice specifice, folosindu-se de lipsa educației juridice a cet. Lupan Raisa, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, a convins-o să semneze un contract de vânzare-cumpărare a imobilului nominalizat, indicând că actul respectiv va purta un caracter fictiv și că nu este o altă procedură pentru înregistrarea și oficializarea împrumutului bănesc cu gaj imobiliar și acest acord este unicul și cel mai oportun pentru garantarea împrumutului.

Tot în aceeași zi și în același loc, Lupan Raisa, care având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l drept o persoană responsabilă, fiind convinsă de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat contractul de vânzare-cumpărare datat cu 16 iunie 1999, autentificat de notarul Musteață Dorel și înregistrat cu nr. 1188, considerându-l drept un contract fictiv și menit de a asigura garantarea împrumutului bănesc solicitat de la Bajerean Vitalie.

La rândul său Bajerean Vitalie, în pofida faptului că realmente a încheiat un alt acord cu partea vătămată Lupan Raisa, cunoscând cu certitudine că contractul de vânzare-cumpărare încheiat nu exprimă voința reală a ultimei, a înșelat-o și beneficiind de calitatea de proprietar oferită prin contractul nominalizat, ulterior la 05 octombrie 2000 a vândut apartamentul nr. xx, situat pe adresa str. Xxxxx, mun. Xxxxx altei persoane, iar banii obținuți de pe urma realizării bunului imobil i-a însușit și folosit pentru sine, în scopuri personale, în rezultatul căruia părții vătămate Lupan Raisa i-a fost cauzată o daună materială considerabilă, echivalent al costului apartamentului la momentul autentificării contractului de vânzare-cumpărare, și anume în valoare de 45036 lei - conform prețului stabilit de OCT Chișinău, la momentul respectiv”.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Bajerean Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, individualizată prin „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

„Tot el, prin înțelegere prealabilă cu Avornic Dumitru, intrând în cârdășie criminală și cu Vartic Parascovia, în privința căreia a fost dispusă liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală, care activa în calitate de registrator la Organul Cadastral Teritorial din mun. Chișinău, fapt care era cunoscut ambilor, și care conform Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, fiind persoană cu funcție de răspundere, care era în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în Registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuiind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului ap. xx, amplasat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx și urmărind scopul sustragerii avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, Bajerean Vitalie împreună cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat în condiția în care Bajerean Vitalie pe parcursul lunii iunie a anului 1999, fiind

directorul ÎI „Bajerean”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc., folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu de către partea vătămată, a obținut încrederea lui Solovienco Svetlana, care i-a solicitat acordarea unui împrumut bănesc în valoare de 6500 dolari SUA, pe termen limitat, care conform cursului valutar mediu al BNM pentru luna iunie 1999, constituia suma de 76304,15 lei.

În schimbul împrumutului bănesc, Bajerean Vitalie a indicat drept garanție a împrumutului, necesitatea gajării apartamentului nr. xx, situat pe adresa bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparținea părții vătămate cu drept de proprietate, comunicând totodată că va lua pe seama sa acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de împrumut și înregistrarea gajului, prin ce i-a inspirat încrederea lui Solovienco Svetlana.

Ulterior, la 08 iulie 1999, Bajerean Vitalie în scopul realizării planului său infracțional și continuându-și activitatea criminală, împreună cu Avornic Dumitru, aflându-se în biroul notarului Musteață Dorel, amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare, 73, Bajerean Vitalie operând cu termeni și expresii juridice specifice, la fel folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice a părții vătămate Solovienco Svetlana, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, au convins-o să semneze un contract de vânzare-cumpărare a imobilului sus-nominalizat, indicând că actul respectiv va purta un caracter fictiv și că nu este o altă procedură pentru înregistrarea și oficializarea împrumutului bănesc cu gaj imobiliar și acest acord este unicul și cel mai oportun pentru garantarea împrumutului.

Tot în aceeași zi și în același loc, Solovienco Svetlana, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l drept o persoană responsabilă, fiind convinsă de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat contractul de vânzare-cumpărare datat cu 08 iulie 1999, autentificat de notarul Musteață Dorel și înregistrat cu nr. 1188, considerându-l drept un contract fictiv și menit de a asigura garantarea împrumutului bănesc solicitat de la Bajerean Vitalie.

La rândul său, Bajerean Vitalie împreună cu Avornic Dumitru, în pofida faptului că la momentul dat au încheiat un alt acord cu victima, Solovienco Svetlana, totodată cunoscând cu certitudine că contractul de vânzare - cumpărare încheiat nu exprimă voința reală a ultimei, au înșelat-o și beneficiind de calitatea de proprietari, adică coproprietari ai apartamentul nr. xx, fiecare deținând 50 % din cota parte a acestuia, l-au însușit pentru sine și în rezultat, cauzând părții vătămate Solovienco Svetlana un prejudiciu material în proporții mari, în sumă de 76 304, 15 lei”.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Bajerean Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, individualizată prin „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari”.

„Inculpatul Bajerean Vitalie intrând în cârdășie criminală cu Vartic Parascovia Vasile, care activând în calitate de registrator la Organul Cadastral Teritorial din mun. Chișinău și conform Legii cadastrului bunurilor imobile din 25 februarie 1998 sub nr. 1543, fiind ca persoană cu funcții de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze

modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuiind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx și urmărind scopul sustragerii a avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere Bajerean Vitalie Ion, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale.

Prevăzând urmările lor prejudiciabile și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, a însușit imobilul menționat în următoarele circumstanțe: Bajerean Vitalie pe parcursul lunii iunie anului 1999, fiind directorul întreprinderii Individuale „Bajerean”, genul de activitate a căreia constituia oferirea serviciilor în domeniul tranzacțiilor imobiliare, intermedierea tranzacțiilor imobiliare, oferirea creditelor bănești cu garanție etc, folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice și necunoașterea aspectelor normative în acest domeniu a obținut încrederea cet. Solovienco (ulterior Boicenco) Svetlana, care i-a solicitat darea unui împrumut bănesc în valoare de 6500 dolari SUA pe un termen limitat. în schimbul împrumutului bănesc Bajerean Vitalie a indicat, drept garanție a împrumutului, necesitatea gaj arii apartamentului nr. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparține victimei cu drept de proprietate, comunicând, totodată că va lua pe seama sa acumularea actelor necesare, completarea contractului, oficializarea și autentificarea acordului de împrumut, și înregistrarea gajului, prin ce i-a inspirat încrederea lui Solovienco Svetlana.

Ulterior la data de 08 iulie 1999, Bajerean Vitalie, aflându-se în biroul notarului Dorel Musteață, pe adresa mun. Chișinău bd. Ștefan cel Mare 73, operând cu termeni și expresii juridici specifici, la fel folosindu-se de lipsa cunoștințelor juridice a lui Solovienco Svetlana, abuzând de încrederea care a obținut-o anterior, a convins-o să contrasemneze un contract de vânzare-cumpărare a imobilului sus-nominalizat, indicând că actul respectiv va purta un caracter fictiv și că nu este o altă procedură pentru înregistrarea și oficializarea împrumutului bănesc cu gaj imobiliar și acest acord este unicul și cel mai oportun pentru garantarea împrumutului.

Tot în aceeași zi în același loc, Solovienco Svetlana, având încredere în Bajerean Vitalie, considerându-l drept o persoană responsabilă, fiind convinsă de corectitudinea celor comunicate de ultimul, a semnat contractul de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999 autentificat de notarul Dorel Musteață și înregistrat cu nr. 1188, considerându-l drept un contract fictiv și merit de a asigura garantarea împrumutului bănesc solicitat de la Bajerean Vitalie. La rândul său, Bajerean Vitalie, în pofida faptului că la momentul dat a încheiat un alt acord cu victima Solovienco Svetlana, totodată cunoscând cu certitudine că contractul de vânzare - cumpărare încheiat nu exprimă voința reală a ultimei, a înșelat-o și beneficiind de calitatea de proprietar, a însușit pentru sine apartamentul nr. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, în rezultat cauzându-i cet. Solovienco Svetlana un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, echivalent al costului apartamentului la momentul autentificării contractului vânzare-cumpărare, și anume conform informației Bursei Imobiliare sub nr. 13/02 -98/01, din 22 ianuarie 2008, valoarea medie de piață unui apartament cu trei odăi situat pe adresa menționată cu suprafața totală de 62,10 m, inclusiv locativă de 39,3 m, situat la etajul nouă a unui bloc locativ cu 9 etaje la data de 01 iulie 1999 a constituit suma de 130000 lei.

În același timp, Vartic Parascovia la data de 28 iunie 1999 având la examinare cererea sub nr. 2062 R/99 din data sus numită din numele Solovienco Svetlana, și materialele anexate

la cerere privitor la eliberarea certificatului de evaluare - înstrăinare a ap. xx, situat pe bl. Xxxxx, mun. Xxxxx, stabilind că lipsește în cererea indicată semnătura solicitantului, respectiv știind cu certitudine că cererea dată a fost depusă de către directorul întreprinderii Individuale „Bajerean”, adică Bajerean Vitalie, Vartic Parascovia, abuzând de putere și folosindu-se intenționat de situația de serviciu, având interes material și personal a făcut înscrieri în cererea dată și anume s-a semnat în locul solicitantului, adică intenționat introducând date vădit false în documentul oficial „cerere”, după care a decis înregistrarea și eliberarea certificatului cu privire la valoarea bunului imobil asupra ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx din 01 iulie 1999 sub nr. 2062 R/99 și a extrasului din registrul bunurilor imobile pe același apartament din aceeași dată pentru efectuarea acțiunilor juridice, adică înstrăinare, care ulterior, în urma acțiunilor ilegale a Vartic Parascovia, inculpatul Bajerean Vitalie primind acest certificat și extras din OCT mun. Chișinău, care știind cu certitudine că sunt confecționate ilegal, adică falsificate, li-a deținut și folosit la prezentarea acestora notarului Dorel Musteață în condițiile sus relatate și prin înșelăciune a înstrăinat ap. xx, de pe bl. Xxxxx, mun. Xxxxx în circumstanțele indicate, ce aparține cet. Solovienco Svetlana, în rezultatul căruia ultimei i s-a cauzat o daună materială considerabilă și în proporții deosebit de mari în sumă totală de 130000 lei, care a fost soldată cu urmări grave”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Bajerean Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b). d) Cod penal al RM, individualizată prin „confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite de două sau mai multe persoane, soldate cu daune în proporții deosebit de mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

„Inculpatul Bajerean Vitalie, fiind în înțelegere prealabilă cu Vartic Parascovia, care activa în calitate de registrator la Organul Cadastral Teritorial din mun. Chișinău, fapt care era cunoscut ambilor, și care conform Legii cadastrului bunurilor imobile din 25 februarie 1998 sub nr. 1543, Vartic Parascovia Vasile fiind ca persoană cu funcții de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului, ap. xx, situat pe bl. Xxxxx, mun. Xxxxx, care aparținea în proprietate privată Solovienco Svetlana și urmărind scopul sustragerii a avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere Bajerean Vitalie, împreună cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat, adică devenind ilegal proprietari coproprietarii acestuia, în urma încheierii fictive și prin înșelăciune a contractului de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autorizat notarial.

Ulterior în luna august 2002, Bajerean Vitalie continuându-și activitatea criminală, respectiv având acces liber în ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, inclusiv având intenție directă și scopul sustragerii bunurilor altei persoane, în perioada numită aflându-se în imobilul dat a sustras pe ascuns bunurile aflate în acest apartament, care aparțineau părții vătămate Solovienco Svetlana și anume: mobilă, veselă, îmbrăcăminte, aparataj electric și alte bunuri după cum urmează: 3 covoare cu dimensiunile 2x3 metri, la prețul de 1500 lei fiecare, în sumă totală de 4500 lei; mașina de spălat „Aurica”, la prețul de 400 lei; pat - divan și 2 fotolii, la prețul de

7.000 lei; set de mobilă, la prețul de 28.000 lei; televizor „Sanio”, la prețul de 2.600 lei; mașină de spălat „Bosh”, la prețul de 7.700 lei; 3 plafoane, la prețul de 1.680 lei; 2 lămpi de perete, la prețul de 560 lei; tablou, la prețul de 1.680 lei; tablou, la prețul de 100 lei; 2 tablouri, la prețul de 50 lei; măsuțe pentru reviste, la prețul de 700 lei; noptieră, la prețul de 600 lei; bucătărie poloneză, la prețul de 11200 lei; draperie, la prețul de 2100 lei; draperie, la prețul de 700 lei; 15 ghiveciuri pentru flori, la prețul de 225 lei; palmier, la prețul de 700 lei; pătură, la prețul de 1680 lei; pătură, la prețul de 380 lei; 5 perne, la prețul de 500 lei; plapumă, la prețul de 1500 lei; plapumă, la prețul de 600 lei; 3 vase de cristal, la prețul de 10500 lei; garnitură pentru mobilă moale „covor, huse pentru fotolii”, la prețul de 2100 lei; set de veselă pentru ceai (Germania) pentru 6 persoane, la prețul de 8120 lei; set de veselă pentru cafea pentru 6 persoane, la prețul de 4200 lei; set de veselă pentru 6 persoane, din Japonia, la prețul de 11200 lei; pahare pentru vin „Bohemia”, la prețul de 1400 lei; pahare pentru vin, la prețul de 1300 lei; 6 pahare de cristal, la prețul de 1400 lei; pocale albe de sticlă, la prețul de 1400 lei; căni de porțelan, 10 buc, la prețul de 1400 lei; pahare 12 buc, la prețul de 80 lei; pahare colorate 10 buc, la prețul de 25 lei; vază albastră, la prețul de 240 lei; set de furculițe de argint (12 buc), la prețul de 700 lei; set de lingurițe de argint (7 buc), la prețul de 2800 lei; set de veselă din cupru - nichel, (12 buc), la prețul de 1800 lei; set de lingurițe și furculițe, la prețul de 1400 lei; 2 paturi și o noptieră, la prețul de 800 lei; 2 plapume de lină de cămilă, la prețul de 800 lei; televizor „Горизонт”, la prețul de 100 lei; set de cratițe „Zepter”, la prețul de 9300 lei; vase de cristal, 1 cristal plus argint, bombonieră încrustată cu argint, la prețul de 8960 lei; polonic de argint (lucru manual), la prețul de 6000 lei; papuci (botnic) negre, la prețul de 700 lei; sacou, la prețul de 150 lei; 320 cearșafuri pentru copii (11 lei fiecare), la prețul de 3500 lei; 3 raioane de postav, la prețul de 4500 lei; cazan pentru încălzire autonomă, la prețul de 1750 lei; 8 seturi de albituri, la prețul de 2.800 lei; 53.6 scaune germane, la prețul de 1800 lei; 2 scurte de piele (una pentru dame, una pentru bărbați), la prețul de 4200 lei; cojocel (Цузеўка), la prețul de 3000 lei; cojocel cu blană, la prețul de 300 lei; bibliotecă (mai multe cărți), la prețul de 1000 lei; biblie ilustrată, la prețul de 700 lei; 10 prosoape franjuri „дружба”, la prețul de 1400 lei; 70 prosoape franjuri (махровый), la prețul de 2000 lei; 4 plapume franjuri, la prețul de 1200 lei; cuvertură, la prețul de 182 lei; mașină automată de cusut „чайка”, la prețul de 500 lei; 6 lingurițe din aur, la prețul de 8000 lei; cuptoraș cu microunde „Samsung”, la prețul de 4900 lei; combină de bucătărie, la prețul de 7000 lei; set de veselă din lemn „Hohloma” хохлома, la prețul de 600 lei; tava 2 buc, „хохлома”, la prețul de 800 lei; panou „хохлома”, la prețul de 900 lei; ghemuri de ațe 300 buc, la prețul de 900 lei; 6 farfurioare, din Cehia, la prețul de 800 lei; 6 farfurii adânci, la prețul de 1200 lei; farfurii, la prețul de 2100 lei; postav, la prețul de 3000 lei; postav pentru prosoape, la prețul de 1500 lei; climatizator, la prețul de 500 lei; aspirator „de logi”, la prețul de 1260 lei; casetofon „Pupcm”, la prețul de 1260 lei; frigider, la prețul de 500 lei; reviste pentru croșetare, la prețul de 250 lei; lădiță cu argint, la prețul de 500 lei; cercei de argint, la prețul de 250 lei; lăntișoare de argint 2 buc, la prețul de 800 lei; cercei și inele de argint, la prețul de 500 lei; torșer, la prețul de 560 lei; prelungitor 3 buc, la prețul de 75 lei; telefon „Рысь”, la prețul de 1.000 lei; telefon cu disc, la prețul de 160 lei; rochie verde, la prețul de 150 lei; masă pentru bucătărie, la prețul de 400 lei; scînduri 4 buc, la prețul de 400 lei; set de pahare pentru coniac (servis) pentru 12 persoane, la prețul de 1400 lei; set de pahare pentru coniac (servis) pentru 24 buc, la prețul de 2000 lei; cizme din Franța (noi), la prețul de 700 lei; măsuță de scris, la prețul de 300 lei; aragaz

cu 2 poziții, la prețul de 500 lei; panou din lemn, la prețul de 300 lei; scară mobilă, la prețul de 120 lei; 3 ciocane, la prețul de 100 lei; topor, la prețul de 50 lei; ferestrele (3) buc, la prețul de 50 lei; clește plus perii, la prețul de 100 lei; 2 pulovere, la prețul de 500 lei; set pentru scrumbie (6 buc), la prețul de 150 lei; 4 casete video, la prețul de 120 lei; cuțite de bucătărie din argint (6 buc), la prețul de 3000 lei, apoi cu bunurile sustrase s-a ascuns de la fața locului într-o direcție necunoscută, în așa fel cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile și în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 231400 lei”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Bajerean Vitalie Ion a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari”.

„Tot el, inculpatul Bajerean Vitalie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și admitând în mod conștient survenirea acestora, a comis amenințarea cu omor și cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății lui Solovienco Svetlana și a membrilor familiei ei, Bajerean Vitalie, fiind în cârdășie criminală Vartic Parascovia, care activa în calitate de registrator la Organul Cadastral Teritorial din mun. Chișinău, fapt care era cunoscut ambilor, și care conform Legii cadastrului bunurilor imobile din 25 februarie 1998 sub nr. 1543, Vartic Parascovia fiind ca persoană cu funcții de răspundere, care este în drept să examineze documentele ce confirmă drepturile și să decidă asupra înregistrării bunului imobil și a drepturilor asupra lui, să opereze modificări în planul cadastral și/sau geometric, să efectueze și să rectifice înscrieri în registrul bunurilor imobile în modul stabilit, respectiv împreună cu aceasta alcătuind un plan de falsificare a actelor eliberate de OCT Chișinău asupra imobilului ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, care aparținea în proprietate privată cet. Solovienco Svetlana și urmărind scopul sustragerii a avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere, Bajerean Vitalie cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat, adică devenind ilegal proprietarii /coproprietarii/ acestuia, în urma încheierii fictive și prin înșelăciune a contractului de vânzare - cumpărare din 08 iulie 1999, autorizat notarial.

Ulterior, Bajerean Vitalie cunoscând că a comis infracțiune și că partea vătămată Solovienco Svetlana a depus multiple plângeri la diferite organe de drept și statale, referitor la acțiunile ilegale ale acestuia, în care solicita tragerea ultimului la răspundere penală, respectiv Bajerean Vitalie continuându-și activitatea criminală, având scopul și intenția de a o intimida pe victimă pentru a-și retrage cererile depuse în privința lui, inclusiv având scopul de a o amenința cu răfuială fizică și omor, pentru atingerea planului său criminal, la data de 04 mai 2004, aproximativ între orele 10:00 -12:00 min., prin intermediul telefonului a telefonat-o pe Solovienco Svetlana la domiciliu pe nr. de tel. 49-47-62, în rezultatul căruia a amenințat-o verbal pe ultima cu răfuială fizică și omor, inclusiv și pe membrii familiei ei, adică amenințând cu moartea și pe doi copii ai acesteia. În rezultatul acestor amenințări cet. Solovienco Svetlana s-a speriat, fiindu-i frică de realizarea acestora, respectiv temându-se de integritatea vieții sale și a copiilor săi, adică percepând psihologic existența reală a realizării acestor amenințări”.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Bajerean Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, individualizată prin „amenințarea cu omor, ori vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății”.

În continuare, instanța de apel s-a expus pe marginea fiecărei fapte infracționale comise de către inculpatul Bajerean Vitalie, cât și pe faptele incriminate lui Avornic Dumitru, descriind probatoriul administrat și analiza acestuia.

Pe faptul însușirii prin înșelăciune a bunurilor părții vătămate Gorneț Vasile.

Necătând la faptul că inculpatul Bajerean V. nu a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că vina acestuia de comiterea însușirii prin înșelăciune a banilor părții vătămate Gorneț Vasile, a fost demonstrată integral prin următoarele probe: - declarațiile părții vătămate Gorneț Vasile; declarațiile martorilor Primac Alexandru, Istrati Igor și Lambantu Ion; contractul de intenție din 14.09.2001; extrasul din registrul Bunurilor imobile; contractul de achitare a arvunei din 14.08.2001.

Rezumând probatoriul dat, instanța de apel a constatat, că vina inculpatului Bajerean V. a fost demonstrată integral, în contextul dat, fiind clar că nemijlocit cele relatate de către inculpat, constituie doar o poziție de apărare a acestuia, de rând cu argumentele invocate de către apărătorul Popescu D.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reiterat, că probatoriul administrat la caz, arată clar că partea vătămată Gorneț Vasile s-au bazat pe încrederea inculpatului Bajerean V., transferând acestuia prețul integral pentru apartamentul nr. xx, din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, conform contractului de intenții, pe de altă parte Bajerean V., proprietarul legal al apartamentului a transmis inculpatului cheile de la apartament și actele asupra imobilului dat, tot odată apartamentul fiind liber de oricare grevări, însă, inculpatul Bajerean V. sub diverse pretexte, invocând în mod neîntemeiat existența datoriilor la serviciile comunale, în contextul în care și martorul Istrati Igor, a relatat că pentru serviciile comunale s-a achitat o parte din suma de bani, mai mult ca atât existența datoriilor la serviciile comunale nu împiedică încheierea contractului, cu atât mai mult că inculpatul Bajerean V. s-a eschivat nu doar de la acordarea intermedierei pentru perfectarea contractului de vânzare-cumpărare la notar, dar și nu a acumulat actele necesare în vederea înstrăinării imobilului în termenul stabilit de contractul de intenție, și nici nu a transmis banii încasați în sumă de 7500 dolari lui Istrati Igor.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apărării de referință la faptul că instanța de fond ar fi făcut o apreciere eronată a probelor administrate, și că nu s-ar fi indicat că 7500 dolari SUA, ar fi fost însușiți de către Bajerean V., or, partea vătămată Gorneț Vasile, a declarat fiind audiat în ședința instanței de fond, declarații confirmate de către acesta în ședința instanței de apel, că s-au înțeles cu Bajerean V. de a cumpăra apartamentul și a semnat contractul de intenție, iar Bajerean V. i-a spus să aducă 7000 dolari în firmă și după aceasta fac contract de vânzare-cumpărare. Primac Alexandru i-a dat cheile de la apartament și i-a spus că poate să facă reparației, dar cu datoriile se va clarifica el. Bani la firmă au adus 7500 dolari costul vânzării apartamentului și i-a spus lui Primac Alexandru să meargă să încheie contractul de vânzare-cumpărare, la care acesta i-a spus că nu a primit nici un ban. Bajerean V. a spus că banii i-a transferat lui Primac Alexandru, nu lui Istrati Igor.

Mai mult ca atât, inducerea în eroare a pătimitului reiese și din faptul că pătimitul a descris că în anul 2007 s-au întâlnit cu Primac Alexandru și Istrati Igor și s-au înțeles să le dea 30 000 dolari, s-au dus la notar la Botanica unde a fost înregistrat contractul

de vânzare-cumpărare. La firma lui Bajerean V. a transmis 7500 dolari, în mai sau iunie 2000. Aceasta a fost după două trei zile după ce a încheiat contractul de intenție.

Confirmative relatărilor părții vătămate Gorneț Vasile sunt și relatările martorului Primac Alexandru, care a menționat că a fost încheiat contractul de intenție și s-a achitat arvuna de aproape 8000 dolari SUA. Primac Alexandru a propus să-i dea avansul lui Istrati Igor, dar Gorneț Vasile a spus că prima dată î-1 vede și lasă banii la firmă. Ei l-au informat că apartamentul are multe datorii la serviciile comunale. După aceasta s-a început tergiversarea și ei așa și nu au oformat apartamentul, deoarece cu proprietarul Istrati Igor nimeni nu s-a achitat. Din câte cunoaște, soția lui Gorneț Vasile a pus banii lui Bajerean V. pe masă. Ulterior, i-a vândut lui Gorneț Vasile apartamentul cu 30 000 dolari.

De altfel, și martorul Istrati Igor a relatat că după evacuarea foștilor proprietari a luat act de la ÎMGFL, s-a adresat la Bajerean V. ca să vândă apartamentul și i-a dat cheile. Bajerean V. a găsit un cumpărător, s-au întâlnit dar nu avea un certificat de la ÎMGFL cu privire la datorii. Documentele pe apartament erau la Bajerean V. și el a primit banii. Prețul pentru apartament era de 8000-9000 dolari SUA. Gorneț Vasile a achitat acești banii firmei lui Gorneț Vasile, dar nu i-a achitat lui banii, deoarece nu avea certificatul de la ÎMGFL. Imediat după transmiterea banilor Gorneț Vasile s-a instalat în apartament, iar Istrati Igor s-a adresat în judecată privind excluderea datoriilor. A adus copia hotărârii lui Bajerean V. și i-a propus să încheie contractul, dar Bajerean V. tot amâna pe 2-4 luni. Apoi a luat documentele de la Bajerean V.

Așa dar, instanța de apel a relevat, că în situația de față, este evident demonstrată intenția inculpatului de abuz de încrederea părții vătămate Gorneț Vasile, datorită nemijlocit faptului că acesta deținea întreprinderea care se ocupa cu oformarea actelor pentru procurarea bunurilor imobile, precum și datorită invocării diverselor motive pentru a tergiversa neîntemeiat încheierea contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. xx, din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, cu atât mai mult că pătimitul Gorneț Vasile a reiterat că a transmis banii inculpatului Bajerean V., iar martorul Istrati Igora menționat că lui nu i s-au transmis careva sume de bani.

Tot aici, instanța de apel a reiterat și faptul că conform contractului de intenție din 14 septembrie 2001, încheiat între Gorneț Vasile și Istrati Igor, cu participarea intermediarului ÎI „Bajerean”, în persoana inculpatului Bajerean V. a semnat contractul dat, conform clauzelor cărora imobilul din str. Xxxxx ap. xx urma să fier înstrăinat lui Gorneț Vasile contra sumei de 7500 dolari, nu mai târziu decât 12 noiembrie 2001, intermediarul urmând ca în termen de 12 zile să pregătească actele necesare pentru vânzare-cumpărare.

Mai mult ca atât, conform contractului de achitare a arvunei din 14 august 2001, Gorneț Parascovia a transmis ÎI „Bajerean”, în persoana lui Bajerean V. suma arvunei de 200 dolari, iar în câteva zile partea vătămată Gorneț Vasile cu soția sa Gorneț Parascovia au transmis în contabilitatea firmei ÎI „Bajerean” încă 7300 dolari, fapt care nu este contestat de către inculpat.

Așa dar, instanța de apel constată că este neîntemeiat și argumentul invocat de către inculpatul Bajerean V., privind imposibilitatea încheierii contractului de vânzare-

cumpărare a apartamentului nr. xx, din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, pe motivul existenței datoriilor la serviciile comunale și existența de careva grevări, sub formă de interdicții, or, conform extrasului din registrul Bunurilor imobile a apartamentului sus-indicat, acesta aparține cu drept de proprietate lui Istrati Igor din data de 09 octombrie 1996, și la momentul vizat era liber de grevări.

Reiterând aspectele expuse, instanța de apel a exclus careva dubii, sau neclarități, care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Bajerean V., astfel că alegațiile, atât ale inculpatului, cât și ale apărătorului acestuia, urmează a fi privite drept o formă de apărare, inventată în scopul eludării sancțiunii penale pentru fapta infracțională comisă.

Necătând la faptul că inculpatul Bajerean V. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a considerat că vina acestuia de comiterea infracțiunii de escrocherie în privința părții vătămate Lupan Raisa este adeverită integral prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Lupan Raisa; declarațiile martorilor Caraiane Anastasia, Cazacu Dorin, Donțov Alexandr, Lupan Alexandru, Avram Nina, Dorel Mustață; cererea depusă la data de 23 aprilie 2003; contractul de vânzare-cumpărare din 16 iunie 1999; răspunsurile ÎM „Infocom”.

Așa dar, rezumând probatoriul, administrat și analizat supra, instanța de apel a notat că acestea sunt suficiente pentru a costata vinovăția inculpatului Bajerean V., astfel că a considerat neavenite alegațiile inculpatului, cât și ale apărătorului acestuia, precum că datoria ar fi fost restituită părții vătămate Lupan Raisa, cât și alte argumente privind aprecierea probelor administrate.

În sensul dat, instanța de apel a reiterat că nu pot fi reținute argumentele inculpatului și a apărătorului acestuia, de referință la faptul că declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic, în contextul, în care Lupan Raisa a reiterat cele menționate în ședința instanței de fond și fiind audiată în ședința instanței de apel, unde a relatat că a restituit lui Bajerean V. banii în sumă de 4900 dolari SUA. A vrut să facă un bine unei cunoștințe și a luat suma în împrumut. Suma de 4900 dolari SUA, Bajerean V. i-a dat-o ca împrumut și atunci a crezut că este un contract fictiv de vânzare-cumpărare, așa a înțeles la acel moment, deoarece a fost impusă să scrie că se dezice de apartament. Apartamentul era ca obiect al gajului, dar nu a cunoscut că vinde acest apartament, nu a fost informat de către Bajerean V. S-a adresat la poliție deoarece veneau la ea acasă pentru a o evacua. Împrumutul l-a luat în anul 1999, dar executorul judecătoresc a venit în anul 2002. În fiecare lună se întâlnea cu Bajerean V. și în transmitea bani, în total i-a transmis acestuia suma de 4900 dolari SUA. Donțov alexandru a venit la ea acasă în anul 2001 și urma să îi dea suma de 300 dolari SUA. La întâlniri Avornic D. nu a participat și nu l-a cunoscut pe acesta.

În cazul dat, instanța de apel a notat că latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, s-a realizat nemijlocit prin intenția directă a inculpatului Bajerean V., de a însuși apartamentul părții vătămate, ducând-o în eroare prin încheierea contractului de vânzare-cumpărare, invocând fictivitatea acestuia, deși martorul Donțov Alexandr, a relatat pe documente proprietar al apartamentului dat era Bajerean V. și prețul apartamentului l-a discutat cu el.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut că martorul Caraiane Anastasia, a menționat că la telefon Lupan Raisa i-a spus că nu știe ce-i cu Platon Svetlana, s-au dus împreună la ușa ei și au așteptat-o ca să discute și să vadă ce-i cu suma de bani. Platon Svetlana a spus că dorește să scoată apartamentul la vânzare, dar prețurile erau joase, marfa a pierdut-o, avea probleme cu soțul. I-a spus că nu poate aștepta, pentru că Platon Svetlana începu-se să se ascundă, deși era normal să discute ca să o ajute. La acel moment datoria împreună cu dobânda era de 4600 dolari. Și Caraiane Anastasia și-a scos apartamentul la vânzare pentru a lua unul mai mic și a se achita cu datoriile acumulate. Lupan Raisa tot și-a scos apartamentul la vânzare.

Confirmative relatărilor părții vătămate Lipan Raisa, sunt și declarațiile martorului Lupan Al., care a relatat ea a dorit să o ajute pe Platon Svetlana cu bani. Timp de un an Svetlana Platon se achita cu Bajerean V. Când a aflat că a scăpat de datorii s-a bucurat, dar mai târziu au aflat că apartamentul s-a vândut. Lupan Raisa s-a adresat la Donțov Alexandr cum a putut procura un apartament cu 4 odăi la prețul de 4000 dolari. După, el a semnat actele a plecat la Surgut la muncă, la întoarcere a achitat datoriile pentru serviciile comunale.

În același context, instanța de apel a menționat și faptul că martorii Avram Nina și Mustață Dorel, fiind audiați în ședința instanței de fond de asemenea au susținut că au autentificat contractele privind înstrăinarea apartamentelor lui Lupan Raisa, și tot aceștia au menționat că la încheierea contractului s-a prezentat nemijlocit Lupan Raisa și inculpatul Bajerean V., pe numele căruia a și fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare în calitate de cumpărător.

De rând cu cele evidențiate, instanța de apel a reiterat că conform cererii depuse la data de 23 aprilie 2003, de către Lupan Raisa, aceasta a solicitat intentarea dosarului penal pentru excrocherie față de Bajerean V. și Donțov Alexandr, invocând că a fost înșelată ca să încheie contractul de vânzare-cumpărare în locul contract ului de gaj, împrumutându-i suma de 4900 dolari, pe care i-a dat lui Platon Svetlana, fapt care confirmă din nou cele relatate de către partea vătămată Lupan Raisa.

Intenția inculpatului de însușire a bunurilor pătimitei Lupan Raisa, derivă și din contractul de vânzare-cumpărare din 16 iunie 1999, prin care Lupan Raisa a vândut, iar Bajerean V., a cumpărat imobilul din str. Xxxxx, ap. xx, prețul de 46000 lei, contractul semnat de ambele părți și autentificat notarial. La perfectarea contractului părțile au prezentat extrasul din Registrul bunurilor imobile din 25 mai 1999, contractul de vânzare cumpărare, transmitere primire a locuinței în proprietate privată din 12 februarie 1999, certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 25 mai 1999 cu valoarea indicată de 45036 lei perfectat pentru înstrăinarea apartamentului, adeverința comisiei tutelă și curatelă din Cadrul Preturii Ciocana cu permisiunea a de înstrăina apartamentul lui Lupan Raisa, în scopul procurării unui apartament cu două odăi din cauza imposibilității de a achita serviciile comunale, în fața notarului fiind perfectate declarațiile soților Lupan Raisa și Gulacov Serghei respectiv privind acordul la vânzarea apartamentului privatizat contra sumei de 46000 lei.

În așa situație, instanța de apel a considerat, că probatoriul administrat arată clar că acțiunile inculpatului Bajerean V. au fost îndreptate direct spre însușirea prin abuz

de încredere a bunurilor părții vătămate Lupan Raisa, iar nemijlocit circumstanțele constatate pe parcursul rejudecării cauzei de către instanța de apel, arată evident concluzia de vinovăție a inculpatului Bajerean V.

Necătând la faptul că inculpatul Bajerean V. a negat implicarea sa în comiterea infracțiunii și a invocat legalitatea acțiunilor sale, instanța de apel a considerat, că vina acestuia de însușirea bunurilor părții vătămate Boicenco-Solovienco Svetlana a fost demonstrată integral prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Boicenco (Solovienco) Svetlana; declarațiile martorilor Liubina Tatiana, Caracuian Vera, Solovienco Vadim, Solovienco Valerian, Mustață Dorel, Scripliu Mariana, Poddiaceva Alexandra, Șveț (Burcovscaia) Alexandra; contractul de vânzare-cumpărare din 08.07.1999; procesul-verbal de ridicare a obiectului-documentului, „cererea nr. 2062 R/99” și procesul-verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpului delict; procesul-verbal de ridicare a obiectului-documentului, „certificat cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din Registrul bunurilor imobile în baza cererii nr. 2062 R/99” și procesul-verbal de examinare a obiectului și ordonanța de recunoaștere și anexare la dosarul penal a corpului delict; corpul delict „cererea nr. 2062 R/99”; corpul delict certificat cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din Registrul bunurilor imobile în baza „cererii nr. 2062 R/99”; procesul-verbal de înregistrare a plângerii lui Solovienco Svetlana din 04 octombrie 1999.

Instanța de apel a reținut, că pătimita Boicenco Svetlana a relatat fiind audiată în ședința instanței de fond că în luna iulie 1999 s-a adresat la firma „Bajerean” de imobil cu scopul de a pune în gaj apartamentul cu trei odăi, și înainte cu o zi de primirea banilor a întrebat dacă a radiat viza din apartament și aceasta a uimit-o, pentru că până atunci discuția nu s-au dus în privința aceasta, Bajerean V. a spus că singur v-a hotărî problema. În următoarea zi a fost telefonată de Bajerean V. să vină să-i dea banii, fără Iscanderov banii nu îi dă. L-a telefonat acesta era la ea acasă și a venit la firmă. Au mers împreună Bajerean V. și Iscanderov la notarul Mustață Dorel care se află la etajul trei. Bajerean V. i-a transmis buletinul, cartea de imobil și adeverința de titlu de autentificare. La notar a intrat și s-a așezat vis-a-vis de Mustață Dorel, Bajerean V. stătea în picioare lângă ea și Iscanderov. Bajerean V. a zis că dă banii cu 10% lunar. Bajerean V. a spus că oficial gajul nu poate oformă, deoarece firma lui nu se ocupă cu așa ceva. Mustață Dorel și Bajerean V. i-au spus că trebuie să scrie o recipisă, cerere de spre oformarea contractului de vânzare-cumpărare.

Așa dar, instanța de apel a constatat, că de fapt, partea vătămată Boicenco Svetlana nu a avut intenția de a înstrăina imobilul său și a fost indusă în eroare de către inculpatul Bajerean V., mai mult ca atât că aceasta a confirmat că fiind încrezută în inculpat, de către notar și inculpatul Bajerean V. i s-au dictat și ea a scris cerere despre autentificarea contractului de vânzare-cumpărare, fiind încrezută în Bajerean V. și Mustață Dorel și considerându-i responsabili a scris această recipisă, a făcut o greșală în dată și a corectat-o. Bajerean V. i-a spus că nu are valoare că este fictivă. I-au spus că această cerere este o asigurare.

Instanța de apel a notat, că de fapt și martorul Liubina Tatiana, a confirmat că

persoana pe nume Iscanderov, care i s-a prezentat ca Alic, a fost prezentă la discuția lor când Iscanderov i-a propus lui Boicenco Svetlana ajutorul de a pleca la muncă în Germania. Ajutorul consta în perfectarea documentelor în timp rapid și a spus că are cunoștință cu numele Bajerean V. care i-a în gaj apartamente și dă bani pe împrumut cu dobândă. Boicenco Svetlana a acceptat această propunere. Suma gajului era 6500 dolari cu dobândă lunar. Din câte cunoaște în perioada aceea un așa apartament era la prețul de 17000 dolari.

În sensul dat, instanța de apel a reținut, că conform procesului-verbal de înregistrare a plângerii lui Boicenco Svetlana din 04 octombrie 1999, ultima a solicitat căutarea lui Iscanderov Azis care a înșelat-o și a sustras de la ea suma de 8500 dolari. Afirmății respective se conțin și în explicațiile ulterioare, precum și în procesul verbal de audiere din 20 octombrie 1999, toate studiate în ședința de judecată. Doar ulterior, declarațiile părții vătămate au suferit modificări, în sensul atenuării rolului lui Iscanderov și evidențierea caracterului și inițiativei lui Bajerean V.

Cele relatate au fost confirmate și de către martorul Caracuian Vera, care a comunicat că în anul 1998, Boicenco Svetlana a plecat la Turcia la lucru și a revenit în 2001 și atunci ea a aflat că Boicenco Svetlana a lăsat ceva gaj, documente și apoi a pierdut și apartamentul și bunurile.

La fel, martorii Solovienco Vadim și Solovienco Valerian au confirmat că în anul 1999, Boicenco Svetlana a gajat apartamentul la firma „Bajerean” care se ocupa cu imobilele, cu dobândă, iar Bajerean V. a reformat acest gaj ca contract de vânzare-cumpărare, totodată au menționat că Bajerean V. venea la mama sa și o amenința, despre acest lucru știa și tatăl său care a fost chemat în ajutor de către mama sa. În anii 2001-2002 mama sa a plecat în Turcia la muncă pentru a restitui banii lui Bajerean V.

Martorul Scripliuic Mariana a confirmat că pătimita Boicenco Svetlana a lăsat apartamentul în gaj pentru a întoarce datoriile și să iasă din situația în care era la acel moment, dar Boicenco Svetlana nu dorea să vândă apartamentul.

Martorul Scripliuic Mariana a confirmat în ședința de judecată că pe Bajerean V. l-a văzut la Boicenco Svetlana acasă, iar pe Avornic D. nu-l cunoaște, totodată a menționat că în 1999 a fost la Boicenco Svetlana acasă prin luna noiembrie, Bajerean V. a venit la Boicenco Svetlana și au vorbit în coridor și acesta a cerut dobânda în total suma de 6500 dolari SUA, după aceasta Boicenco Svetlana a intrat plângând în cameră spunând că-i cere procentele, acesta se afla lângă fereastră și a văzut cum Bajerean V. a ieșit din scară și s-a urcat în automobil. Apartamentul l-a lăsat în gaj pentru banii luați cu împrumut, confirmând totodată că Boicenco Svetlana nu dorea să vândă apartamentul sau să-l schimbe.

De asemenea, și martorul Șveț (anterior Burcovscaia) Alexandra, a relatat că pe Bajerean V. l-a cunoscut cu vre-o 10 ani în urmă pentru că și ea a dorit să împrumute bani de la el, a dorit să plece peste hotare. Le-a împrumutat bani cu procente și le-a spus că trebuie să pună în gaj apartamentul. Cu Bajerean V. i-a făcut cunoștință Iscanderov, însă cu Iscanderov a făcut cunoștință la Boicenco Svetlana acasă. Boicenco Svetlana cu Iscanderov erau cunoscuți de vre-o lună, erau prieteni, i-a văzut la Boicenco Svetlana în apartament. Nu știe unde locuia el. Acesta le-a promis că vor merge în Germania la

câștig pentru că era nevoie de bani. Împreună cu Boicenco Svetlana, Iscanderov au mers la Bajerean V. la oficiu în Centru. Boicenco Svetlana a rămas să discute cu Bajerean V., ea cu Iscanderov au venit la Boicenco Svetlana acasă, unde era fiica sa. Apoi aceasta a telefonat și a spus că fără Iscanderov, Bajerean V. nu vrea să-i împrumute bani. Iscanderov s-a dus la Bajerean V. și acesta i-a dat banii lui Boicenco Svetlana și Iscanderov, dar nu toată suma 6500 dolari, ci numai 5000 dolari. Boicenco Svetlana a spus că urma să-i aducă banii care au rămas mai târziu și i-a adus acasă încă 1500 dolari.

Mai mult ca atât, intenția inculpatului Bajerean V., de a însuși apartamentul părții vătămate este cert constatată și prin contractul de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autentificat notarial de notarul Musteață Dorel, conform căruia Boicenco Svetlana a vândut, iar Bajerean V. și Avornic D. au cumpărat apartamentul nr. xx bd Xxxxx mun. Xxxxx, prețul fiind stabilit de 38000 lei, contractul fiind semnat de ambele părți. Pentru perfectarea contractului au fost prezentate contractul de vânzare-cumpărare a imobilului din 07 august 1996 încheiat între Rodi N., și Boicenco Svetlana, certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 01 iulie 1999 pe numele lui Boicenco Svetlana și extrasul din Registrul bunurilor imobile, iar în fața notarului Boicenco Svetlana a întocmit cererea scrisă în limba rusă, conform căreia solicită autentificarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului cu prețul de 38000 lei, declarând totodată că nu se află în relații de căsătorie, tranzacția fiind trecută în registrul notarului cu nr. 1365-1366.

Așa dar, instanța de apel a considerat cert constatată vinovăția inculpatului Bajerean V., în contextul în care ultimul a acționat nemijlocit cu scopul însușirii imobilului părții vătămate, deoarece de la bun început a știut despre faptul că Boicenco Svetlana nu intenționa să înstrăineze imobilul dat, intenționat s-a purces la întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare a imobilului, totodată pătimita fiind indusă în eroare despre realitatea și urmările semnării contractului dat, inculpatul Bajerean V. relatând doar că acesta este un act fictiv, deși tot acesta i-a spus să semneze și cererea privind încheierea contractului de vânzare-cumpărare și nu a menționat nimic despre careva gaj.

Instanța de apel a exclus careva dubii sau interpretări eronate invocate de către apărare, cât și de către inculpatul Bajerean V., de vreme ce probatoriul administrat, analizat și cercetat, arată clar și cert însușirea de către inculpatul Bajerean V. a bunurilor părții vătămate Boicenco Svetlana, prin escrocherie.

Cât privește soluția instanței de fond, privind achitarea lui Avornic D., pe marginea învinuirii înaintate pe faptul însușirii imobilului părții vătămate, instanța de apel a considerat, că în această parte instanța de fond absolut legal și întemeiat a ajuns la o asemenea concluzie, în contextul în care s-a constatat că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii de escrocherie.

Deși, acuzatorul de stat a incriminat lui Avornic D., comiterea infracțiunii date în complicitate cu inculpatul Bajerean V., instanța de apel a considerat că concluzia dată este una mult prea pripită și nefondată, în situația în care nu s-a adeverit că faptele întreprinse de către Avornic D. pot fi plasate sub incidența legii penale.

Sub aspectul dat, instanța de apel a relevat, că partea vătămată Boicenco Svetlana a menționat în cadrul audierii sale, că de fapt, nemijlocit toate convorbirile și discuțiile

aceasta le-a avut doar cu inculpatul Bajerean V., și persoana pe nume Iscanderov, menționând că pe Avornic D. nu l-a cunoscut anterior, și totodată relatând că l-a văzut doar la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. xx, din bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, la sediul notarului Mustață Dorel, circumstanțe confirmate și de către Avornic D., care a relatat că nici nu o cunoștea pe Boicenco Svetlana.

La fel, instanța de apel a reiterat, că Avornic D. a relatat că dânsul s-a adresat la Bajerean V., având intenția de a procura un apartament, la ce ultimul i-a propus apartamentul părții vătămate Boicenco Svetlana, care însă acestuia nu i-a plăcut, însă după propunerea lui Bajerean V., de a procura câte 50 % din acest imobil, la prețul de 5000 dolari SUA pentru 50%, acesta a fost de acord, deoarece prețul era cu mult mai redus decât prețul real al acestui apartament.

Confirmative în acest sens, sunt și relatările inculpatului Bajerean V., care a specificat că anume dânsul i-a propus lui Avornic D. să procure acest imobil la un preț redus, la ce Avornic D. a fost de acord, însă nu i-a plăcut apartamentul dat.

În continuare, instanța de apel a reiterat, că și martorii Liubina Tatiana, Caracuian Vera, Scripliu Mariana, Poddiaceva Alexandra și Șveț Alexandra, fiind audiate în ședința instanței de fond au menționat că nu îl cunosc pe Avornic D., și anterior nu l-au văzut, dar și nu au avut careva relații cu acesta, cu atât mai mult martorul Șveț Alexandra a menționat că și dânsa a pătimit urmare a acțiunilor inculpatului Bajerean V., deoarece anterior la fel a luat de la acesta bani în împrumut.

Confirmative celor menționate de către Avornic D., sunt relatările martorului Mustață D., care a relatat că la fel anterior pe Avornic D. nu l-a văzut și l-a văzut doar la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, tot martorul a indicat că întrebând dacă a fost transmis prețul pentru apartament lui Boicenco Svetlana, cei prezenți, adică Boicenco Svetlana, Bajerean V. și Avornic D., au răspuns negativ, la ce li s-a spus să se achite, după care vor primi actele, atunci Avornic D. a transmis suma de 5000 dolari SUA lui Boicenco Svetlana.

Mai mult ca atât, și martorul Solovienco Vadim, fiind audiat în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel a susținut că în anul 1999 mama sa a gajat apartamentul la firma „Bajerean” care se ocupa cu imobilele, cu dobândă, iar Bajerean V. a reformat acest gaj ca contract de vânzare cumpărare. Bajerean V. venea la mama sa și o amenința, despre acest lucru știa și tatăl său care a fost chemat în ajutor de către mama sa. În anii 2001-2002 mama sa a plecat în Turcia la muncă pentru a restitui banii lui Bajerean V.

În condițiile vizate, instanța de apel a considerat, că condamnarea lui Avornic D., pentru faptele sale, pe care le-a întreprins fără a acționa în complicitate cu inculpatul Bajerean V., ar constitui o încălcare esențială, în situația în care nu s-a adeverit că fapta acestuia poate fi plasată sub aspect penal, or, probatoriul administrat la caz, arată clar că în cazul de față, lipsește o careva probă directă, cât și indirectă ce ar indica asupra existenței în acțiunile lui Avornic D. a componentei de infracțiune, de vreme ce fapta acestuia s-a realizat în limitele legale, ultimul având intenția doar de a procura imobilul dat, fără a cunoaște de la bun început care anume acțiuni au fost întreprinse de către

inculpatul Bajorean V., care a și venit cu propunerea către Avornic D. de a procura imobilul nr. xx, din bd. Xxxxx, mun. Xxxxx.

Pe fundalul celor expuse, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că soluția instanței de fond, privind achitarea lui Avornic D., pentru pretinsa însușire de către acesta a bunurilor părții vătămate Boicenco Svetlana, din lipsa faptului infracțiunii, este corectă, întemeiată și pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept.

Pe faptul comiterii de către inculpatul Bajorean V., a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, instanța de apel a relevat, că necătând la faptul că inculpatul Bajorean V., a negat implicarea sa la comiterea acestei infracțiuni, a considerat, că vina acestuia este integral dovedită prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Boicenco Svetlana; declarațiile cet. Vartic Parascovia; declarațiile martorilor Nesterova Maria, Ceric Aliona, Stoian Victor, Semcova Liudmila; ordonanța procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, din 25 august 2008; raportul de expertiză grafoscopică din 24 iulie 2007; raportul de expertiză grafoscopică numărul 345-346, din 29 februarie 2008; certificatul cu privire la valoarea bunului imobil nr. 2062R/99 din 01 iulie 1999; extrasul din Registrul bunurilor imobile din 01 iulie 1999, eliberat de OCT mun. Chișinău pe numele lui Solovienko Svetlana, pe ap. xx din bd. Xxxxx mun. Xxxxx; contractul de vânzare-cumpărare nr. 1-1737 din 07 august 1996, obiectul căreia este ap. xx din bd. Xxxxx mun. Xxxxx; contractul de vânzare-cumpărare nr. 1365 din 08 iulie 1999, obiectul căreia este ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx; corpul delict „cererea nr. 2062 R/99”; corpul delict, certificatul cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din Registrul bunurilor imobile în baza cererii nr. 2062 R/99, care sunt anexate la cauza penală; certificatul Bursei Imobiliare sub nr. 13/02 - 98/01 din 22 ianuarie 2008.

În aserțiunea probatoriului vizat, instanța de apel a notat, că în cazul de față, nu s-au constatat careva dubii sau neclarități care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Bajorean V., astfel că alegațiile inculpatului precum că nu știe cine a prezentat certificatul de evaluare apartamentului său nr. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, de la OCT notarului sînt neîntemeiate.

Partea vătămată Boicenco Svetlana a relatat că Bajorean V. fără acordul ei a primit din OCT mun. Chișinău certificatul de înstrăinare a apartamentului nr. xx de pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ea, însă, careva cereri depuse în OCT mun. Chișinău, nu a semnat, și cu certificatul de înstrăinare a apartamentului nr. xx de pe bd. Moscova mun. Chișinău, Bajorean V. prin înșelăciune a deposedat-o de locuință și de bunurile materiale din apartament. Prejudiciul material i-a fost cauzat în sumă de 37000 lei, iar în realitate prejudiciul este mult mai mare și anume de 250000 lei.

Mai mult ca atît, instanța de apel a reiterat, că de fapt și învinuita Vartic Parascovia a declarat că scopul de însușire a imobilului - ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Chișinău ce aparținea cet. Boicenco Svetlana l-a avut Bajorean V., care i-a promis, că dacă falsifică cererea ultimei de eliberare a certificatul cu privire la valoarea bunului imobil și extrasul din registrul bunurilor imobile pe ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, atunci îi va dărui un cadou de preț, însă Bajorean V. nu și-a mai îndeplinit această promisiune. La fel a recunoscut că ea a falsificat semnătura lui Boicenco Svetlana din cererea sub nr. 2062 R/99 din data de 28 iunie 1999, dar a comis acest fapt

având interesul de a primi cadoul de la Bajerean V.

Totodată, Vartic P. a menționat că recunoaște că în timpul ce exercita funcția de registrator la OCT Chișinău în anul 1999 a abuzat de serviciu și a falsificat semnătura cet. Svetlana Solovienco din cererea adresată chipurile din numele ei, pentru eliberarea documentelor de înstrăinare a apartamentului ultimei, însă de fapt cererea a fost depusă de către Bajerean V. și știa că Svetlana Solovienco nu a depus asemenea cerere, însă a fost asigurată de către Bajerean V., că nu va avea nici-o problemă pe acest caz, adică ca să-i elibereze actele pe apartamentul nominalizat. La momentul respectiv nu și-a dat seama ce intenții avea Bajerean V., însă în prezent a înțeles că el prin înșelăciune a dorit să sustragă sau să însușească ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparține ca proprietate cet. Svetlana Solovienco.

De asemenea, instanța de apel a reiterat și faptul că martorii Nesterova Marina, Ceric Aliona și Semcova Ludmila, au menționat că actele și semnăturile de pe actele semnate de către aceștia nu le aparțin, iar conform raportului de expertiză grafoscopică din 24 iulie 2007, s-a constatat că cererea către organul Cadastral Teritorial Chișinău din 28 iunie 1999 în original, pe o filă și mostrele pentru comparație: probe libere ale scrisului și semnăturilor lui Nesterova M. și Vartic P. ca concluzii s-a determinat: inscripțiile manuscrise din toate rubricile de pe avers și din rubrica „Denumirea documentului, rândul 1” de pe reversul cererii în litigiu către organul cadastral Chișinău din 28.06.1999 au fost îndeplinite de către numita Nesterova M., iar inscripțiile manuscrise din rubricile "în rezultatul examinării s-a decis:" și „Data”, semnăturile din rubrica "Data și semnătura solicitantului" și "Semnătura registratorului" de pe reversul cererii în litigiu către organul cadastral Chișinău din 28.06.1999 au fost îndeplinite de către numita Vartic P.

Astfel, instanța de apel a considerat, că în cazul de față, vina inculpatului Bajerean V., a fost confirmată pe deplin, mai mult ca atât că prin ordonanța procurorului în Procuratura Rîșcani, mun. Chișinău, din 25 august 2008, în conformitate cu prevederile art. art. 52, art. 255 Cod de procedură penală, și art. 53 lit. g), art. 60 alin. (1), lit. a), b) Cod penal, învinuita Vartic P. a fost liberată de răspundere penală pe dosarul penal nr. 2007020829, privind comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 332 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Cod penal, dat fiind faptul că a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală, respectiv unde se constată prin probe pertinente, intențiile criminale ale inculpatului Bajerean V., de a sustrage prin înșelăciune ap. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, ce aparține ca proprietate Svetlana Solovienco.

De continuare, instanța de apel a considerat, necesar de a înceta procesul penal pornit în baza art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, pe motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În temeiul art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

Iar din economia normei art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare

pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

În sensul acestor norme, instanța de apel a reținut, că infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, a fost comisă de către inculpatul Bajerean V. la data de 28 iunie 1999.

Așa dar, termenul prescripției tragerii la răspundere penală, care în acest caz este de 5 ani, în privința inculpatului Bajerean V., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, a expirat, procesul penal urmînd a fi încetat.

Pe faptul comiterii de către inculpatul Bajerean V. a infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, sustragerea bunurilor părții vătămate Boicenco Svetlana, instanța de apel a relevat, că necătînd la faptul că inculpatul Bajerean V. nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a considerat vina acestuia demonstrată integral prin probele administrate, cercetate în ședința instanței de fond și verificate în ședința instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Boicenco Svetlana; declarațiile martorilor Liubina Tatiana, Caracuian Vera, Solovienco Vadim, Solovienco Valerian, Cornescu Valentina, Scripliu Mariana, Poddiaceva Alexandra, Podlesnii Vitalie, Burcovscaia (Șveț) Adriana, Buzudugan Ruslan, Găulică Andrei, Surdu Alexandru; încheierea judecătoreiei Rîșcani, mun. Chișinău din 22 aprilie 2002; plîngerea părții vătămate Boicenco Svetlana din data de 23 octombrie 2002; procesul-verbal de cercetare la fața locului petrecut la 13 mai 2003; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 21 mai 2003; recipisa conform căreia, părții vătămate Boicenco Svetlana, i-au fost restituite lucrurile date, inclusiv un palmier, toate îi aparțin, lipsește o taburetă de la bucătărie și robinetul; recipisa conform căreia, partea vătămată Boicenco Svetlana a luat din apartamentul nr. xx bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, perne 5 unități, televizor, set mobilă perete, frigider, paturi, veselă, inclusiv de cristal și melhior, tacîmuri inclusiv de argint, haine, în total 37 poziții, vesela nu este completă, murdară, utilizată; procesul-verbal de ridicare de la Boicenco Svetlana, conform căruia au fost ridicate furculiță de argint, furculiță și cuțit de melhior, polonic de melhior, ultima indicînd că obiectele date au fost în mod samavolnic luate de către Bajerean V. din apartamentul său.

Analizînd aceste probe, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că în acțiunile inculpatului Bajerean V., sunt întrunite pe deplin elementele constitutive ale infracțiunii de sustragere a bunurilor, cu cauzare de daune în proporții deosebit de mari, din avutul părții vătămate Svetlana Solovienco.

Instanța de apel a reiterat că de fapt, însuși inculpatul Bajerean V., a recunoscut faptul că a intrat în apartamentul nr. xx, din bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde a luat bunurile părții vătămate Boicenco Svetlana, și le-a dus în imobilul său din str. Xxxxx, mun. Xxxxx, de unde au fost ridicate și transmise părții vătămate Boicenco Svetlana, acestea fiind însă deteriorate, și nefiind toate bunurile ce au fost sustrase de către inculpat.

Instanța de apel a respins alegațiile inculpatului Bajerean V. și a apărătorului său, precum că inculpatul avea dreptul de a intra în acest apartament, deoarece îi aparținea, în contextul în care, s-a constatat cu certitudine ilegalitatea acțiunilor acestuia la etapa încheierii contractului de vânzare-cumpărare a acestui imobil, or, la capitolul dat, ilegalitatea acțiunilor inculpatului Bajerean V., manifestată în acest caz prin acțiunea de

însușire a imobilului pătimatei, fapt care nu îi oferă dreptul de a pătrunde în imobilul pătimatei și a sustrage bunurile acestuia.

Pe faptul comiterii de către inculpatul Bajerean V. a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, și incriminării lui Avornic D. a infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, amenințarea cu omor a părții vătămate Boicenco Svetlana, instanța de apel a relevat, că necătând la faptul că inculpatul Bajerean V., vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o și a pledat nevinovat, a considerat că vina acestuia a fost demonstrată integral prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond, și anume: declarațiile părții vătămate Boicenco Svetlana; declarațiile martorilor Solovienco Valerian, Iașiuc Irina, Scripliu Mariana, Poddiaceva Alexandra.

Reiterând probatoriul vizat, instanța de apel a considerat că în acest episod, instanța de fond, pripit și neîntemeiat a ajuns la concluzia privind achitarea inculpatului Bajerean V., de comiterea acestei infracțiuni, în situația în care probele administrate și cercetate supra, arată clar și demonstrează fără exigențe și neclarități vinovăția inculpatului Bajerean V. de comiterea faptei infracționale prevăzute la art. 155 Cod penal.

În contextul dat, instanța de apel a reiterat, că instanța de fond a dat o apreciere eronată probatoriului administrat pe acest episod, în contextul în care pătimita Boicenco Svetlana a menționat cu claritate că Bajerean V. a venit la ea după procente. A venit câteva luni la rând și a cerut procentele și o amenința că o să-i dea foc la apartament și o să o arunce pe ea și copil peste balcon dacă nu o să-i întoarcă banii și procentele, ia ea se temea de aceste amenințări și tot timpul chema pe cineva din prieteni. A depus plângere la procuratură și după aceasta Bajerean V. a încetat amenințările. Trei ani nu a deranjat-o. În anul 2001 la Curtea de Apel Chișinău, Bajerean V. după ședința de judecată a amenințat-o că o va lipsi de viață. De multe ori prin telefon a primit amenințări. Bajerean V. i-a spus să nu întreprindă nimic deoarece nu va câștiga nimic. La data de 23 martie 2004 după finalizarea cauzei la Curtea de apel împreună cu avocatul Iașiuc a ieșit, iar Bajerean V. i-a spus că o să o lipsească de viață. Când se cobora pe scări în momentul când a amenințat-o s-a îndreptat spre ea. S-a speriat și a considerat această amenințare ca fiind reală și periculoasă.

În contextul dat, instanța de fond a omis a se expune că cele relatate de către pătimita Boicenco Svetlana au fost confirmate integral de către martorul Solovienco Valerian, care a menționat că având posibilitatea de a pleca peste hotare, dar în urma înșelăciunii a rămas fără bani și nu a avut posibilitatea de a-i achita lui Bajerean V. și ultimul a început a o amenința să-i achite suma și dobânda. În legătură cu aceasta l-a rugat să fie prezent și el la întâlnirile cu Bajerean V. în apartamentul ei.

Mai mult ca atât, martorul Iașiuc Irina, a confirmat că a participat la ședința de judecată la Curtea de Apel Chișinău, unde reprezenta interesele lui Boicenco Svetlana, iar la ieșire, a văzut-o pe ultima plângând și spunându-i că a fost amenințată de către Bajerean V. și Avornic D., la ce a sfătuit-o să se adreseze organelor de poliție, după care pătimita s-a adresat la poliție, iar Iașiuc Irina a fost audiată pe marginea acestui caz.

Tot aici, instanța de apel reține și relatările martorului Poddiacova Al., care a

relatat că în anul 1999 a fost la Boicenco Svetlana acasă prin luna noiembrie, precis nu poate spune. Bajerean V. a venit la Boicenco Svetlana și au vorbit în coridor și acesta a cerut dobânda în total suma de 6500 dolari SUA, iar după aceasta Boicenco Svetlana a intrat plângând în cameră spunând că-i cere procentele, acesta se afla lângă fereastră și a văzut cum Bajerean V. a ieșit din scară și s-a urcat în automobil. Mai târziu l-a văzut a doua oară pe Bajerean V., când era la Boicenco Svetlana servea ceai și a venit Bajerean V. din nou după bani, vorbea cu glas ridicat. Svetlana Solovienco i-a spus că cere bani și procentele care i-a împrumutat de la Bajerean V. pentru a pleca în Germania.

Rezumând și analizând probatoriul dat, instanța de apel a considerat, că în cazul de față și-a găsit deplină confirmare învinuirea înaintată inculpatului Bajerean V., iar argumentele inculpatului, cât și a apărătorului acestuia, urmează a fi privite doar ca o metodă de apărare și evitare a sancțiunii penale pentru infracțiunea comisă cu intenție.

De continuare, instanța de apel a considerat necesar de a înceta procesul penal pornit în baza art. 155 Cod penal, pe motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Iar din economia normei art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

În sensul acestor norme, instanța de apel a reținut, că infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, a fost comisă de către inculpatul Bajerean V. la data de 04 mai 2004.

Conform sancțiunii art. 155 Cod penal, acțiunea infracțională se sancționează cu amendă în mărime de la 200 la 400 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 2 ani.

Așa dar, termenul prescripției tragerii la răspundere penală, care în acest caz este de 2 ani, în privința inculpatului Bajerean V., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, a expirat, procesul penal urmând a fi încetat.

Cât privește soluția instanței de fond, privind achitarea lui Avornic D., pentru infracțiunea incriminată prevăzută la art. 155 Cod penal, instanța de apel a considerat soluția instanței de fond în această parte, legală, întemeiată și motivată reieșind din următoarele considerente:

Sub aspectul dat, instanța de apel a reiterat, că în cazul dat nici-unul dintre martorii audiați pe parcursul cercetării judecătorești, nu au confirmat cele menționate de către partea vătămată Boicenco Svetlana, precum că dânsa ar fi fost amenințată cu moartea de către inculpatul Avornic D.

În contextul dat, instanța de apel a reiterat că martorul Solovienco Valerian a relatat că fosta sa soție Boicenco Svetlana a fost amenințată de către inculpatul Bajerean V. și nu a făcut careva referire la inculpatul Avornic D.

La fel, și martorul Scripliu Maria a relatat că fiica lui Boicenco Svetlana a telefonat-o și i-a spus că cineva o amenință, și anume Bajerean V., adică persoana care a luat în gaj apartamentul.

Instanța de apel a notat, că în cazul dat, doar pătimita Boicenco Svetlana a menționat că pe lângă inculpatul Bajerean V., ar fi fost amenințată de către Avornic D., însă careva probe concrete la acest capitol organul de urmărire penală nu a administrat, or, martorii audiați în ședința de judecată au descris circumstanțele privind pretinsa amenințare cu omor a lui Boicenco Svetlana de către Avornic D., doar din cele auzite nemijlocit de la pătimita Boicenco Svetlana.

Sub acest conținut, instanța de apel a considerat, că în cazul de față soluția instanței de fond, privind achitarea lui Avornic D., pe învinuirea înaintată în baza art.155 Cod penal, este una corectă, legală, întemeiată și motivată, alegațiile procurorului în contextul expus urmînd a fi apreciate drept declarative, or, probele invocate de către procuror, nu denotă existența în acțiunile lui Avornic D. a elementelor constitutive ale acestei infracțiuni.

Cu referire la pedeapsa penală ce urmează a fi aplicată inculpatului Bajerean V., pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (4), și art. 186 alin. (5) Cod Penal, prin prisma prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, aplicînd inculpatului Bajerean V., sancțiunea penală în formă de închisoare, această pedeapsă fiind legală, echitabilă și individualizată.

Instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Bajerean V. au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (4), și art. 186 alin. (5) Cod penal, astfel că pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei), este prevăzută pedeapsa în formă de închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, pentru infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal (în vigoare la data comiterii faptei infracționale), este prevăzută pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de la 7 până la 12 ani închisoare, și pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal, este prevăzută pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de la 7 până la 10 ani.

În continuare, instanța de apel a reținut, că careva circumstanțe atenuante din rândul celor expuse la art. 76 alin. (1) Cod penal, nu au fost identificate, totodată nu au fost constatate și careva circumstanțe agravante din categoria celor vizate la art. 77 alin. (1) Cod penal, în privința inculpatului Bajerean V., nu au fost reținute.

În astfel, de circumstanțe, instanța de apel a reținut că față de inculpatul Bajerean V., just urmează a fi aplicată sancțiunea penală în formă de închisoare, stabilindu-i pedeapsa, după cum urmează: în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, închisoare pe un termen de 7 ani, în baza art. 190. alin. (5) Cod penal, închisoare pe un termen de 8 ani, cu aplicarea sancțiunii complementare obligatorii, în formă de privare de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare, pe un termen de 4 ani și în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de 7 ani.

La stabilirea sancțiunii penale definitive inculpatului Bajerean V., instanța de apel va aplica rigorile art. 84 alin. (1) Cod penal, numind sancțiunea definitivă, pentru

concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, în formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu aplicarea sancțiunii complementare obligatorii, în formă de privare de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare, pe un termen de 4 ani.

Totodată, instanța de apel a reținut și faptul că prin sentința judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău, din data de 26 februarie 2014, Bajerean V. a fost condamnat în baza art. 238 Cod penal, la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, pedeapsă care la moment este parțial executată.

Așa dar, ținând cont de rigorile art. 84 alin. (4) Cod penal, având în vedere că infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (5), art. 190. alin. (5) și art. 190 alin. (4) Cod penal, au fost comise înainte de pronunțarea sentinței judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău, din data de 26 februarie 2014, la numirea sancțiunii definitive inculpatului, instanța de apel a aplicat rigorile art. 84 alin. (4) Cod penal, numindu-i sancțiunea penală definitivă inculpatului Bajerean V., prin cumul parțial al pedepselor, în formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu aplicarea sancțiunii complementare obligatorii, în formă de privare de dreptul de a ocupa funcții în domeniul prestării serviciilor legate de tranzacțiile imobiliare, pe un termen de 4 ani, urmând ca sancțiunea închisorii în temeiul art. 72 alin. (4) Cod penal, să fie dispusă spre executare în penitenciar de tip închis, având în vedere circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și astfel că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea în privința inculpatului a pedepsei privative de libertate.

9. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

9.1. *Procuror*, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în privința inculpatului Avornic D., cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- la adoptarea soluției colegiul penal, nu a respectat regimul motivării soluției, or motivarea soluției, contrazice dispozitivul hotărârii, în cazul din speță acesta fiind expus neclar, termen ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- colegiul penal în partea descriptivă a deciziei (pct. 105, 108) își motivează soluția privind constatarea comiterii de către inculpatul Bajerean Vitalie a faptelor de escrocherie în complicitate cu Avornic Dumitru (*episodul Boicenco-Solovienco Svetlana*) ca mai apoi în dispozitivul deciziei să rețină o altă situație contrară argumentelor invocate, specificând că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, în opinia acuzării, omisiunea instanței care a ajuns la concluzii radical diferite, întemeindu-și hotărârea pe motive ce contrazic dispozitivul acesteia, condiționează desființarea parțială a deciziei, or aceste erori de drept, pot fi înlăturate doar prin exercitarea unui control jurisdicțional;

- o altă abordare absolut eronată admisă de către instanța de apel, este criticată de procuror și în partea ce ține de menținerea soluției de achitare a inculpatului Avornic

Dumitru pe capete de acuzare încriminate în baza art. 190 alin. (5) și art. 155 Cod penal.

Analizând probele pe dosar, considerăm că în acest caz, instanța de apel, le-a dat o apreciere greșită, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, axându-se în exclusivitate doar pe depozițiile și versiunea inculpatului Avornic Dumitru, care a negat faptele încriminate;

- în opinia acuzării sunt absolut nefondate criticile instanței de apel care pune la îndoială credibilitatea declarațiilor părții vătămate, pentru a justifica acțiunile inculpatului Avornic Dumitru, or acestea coroborează cu declarațiile:

- martorului Liubina Tatiana, care a confirmat faptul că a fost prezentă la o discuție în care Boicenco S. a luat un împrumut de la Bajarean V. și a pus în gaj apartamentul său;

- martorii Solovienco Vadim și Solovienco Valerian de asemenea au confirmat că Boicenco S. a gajat apartamentul pentru împrumutul de bani luat de la Bajarean V.;

- martorul Scripliu Mariana a confirmat că Boicenco S. nu intenționa să vândă apartamentul și a luat bani în împrumut;

- martorul Podiaceva Alexandra a confirmat că Boicenco S. nu intenționa să vândă apartamentul, a luat doar un împrumut și chiar a fost de față când inculpatul Bajarean V. a venit la partea vătămată acasă și cerea dobânda pentru banii împrumutați;

- martorul Șveț (Burcovscia) Alexandra a confirmat că Boicenco S. a luat bani cu împrumut de la Bajarean V. și chiar a fost de față când ultima a întocmit o recipisă pentru o parte din banii luați, fiind indicată și dobânda de 10% pe termen de 6 luni.

Prin urmare, având în vedere probele mai sus descrise, acuzarea consideră că acestea în totalitate combat versiunea inculpatului Bajarean și Avornic cu privire la înstrăinarea apartamentului de către Boicenco S. și cu atât mai mult se dovedește că ultima a fost înșelată în acest sens;

- instanța de fond a omis din vedere și declarațiile relatate de Vartic Parascovia care a indicat că:

- scopul însușirii apartamentului ce aparține cet. Solovienco Sv. l-a avut Bajarean Vitalie, care a convins-o pe Vartic Parascovia să falsifice actele OCT din numele ultimei pentru ce i-a promis un cadou de preț;

- cererea din numele cet. Solovienco Svetlana la OCT a fost depusă de către Bajarean Vitalie, iar dânsa cunoștea că partea vătămată nu a depus o astfel de cerere, însă a fost asigurată de Bajarean Vitalie, că nu v-a avea probleme;

- la momentul audierii și-a dat seama că Bajarean Vitalie, prin înșelăciune a dorit să sustragă apartamentul cet. Solovienco Svetlana;

- faptul că vânzarea imobilului ce aparținea cet. Boicenco Sv. a avut loc prin falsificarea actelor dovedește nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, cât și vicierea acestuia, prin ce se constată că acesta a fost încheiat ilegal, prin uz de fals, din ce și reiese scopul urmărit de inculpați;

- martorul Liubina Tatiana a indicat că în acea perioadă costul apartamentului cet. Boicenco Sv. era de circa 17 000 dolari SUA, iar ultima a luat un împrumut de doar 6500 dolari SUA, prin ce se constată că ar fi lipsit de logică intenția părții vătămate care fiind în stare financiară destul de grea, să vândă imobilul său practic de 3 ori mai ieftin decât

prețul de piață;

- faptul că anume inculpații Bajarean V. și Avornic D. au avut a beneficia în rezultatul însușirii apartamentului ce aparține cet. Boicenco Sv. și anume acesta și fost scopul falsificării actelor depuse la OCT Chișinău din numele ultimei;

- prin ordonanța din 25.04.2008, Vartic Parascovia a fost liberată de răspundere penală pentru comiterea faptelor prevăzute de art. 332 alin. (1) și art. 327 alin. (1) Cod penal în temeiul art. 60 Cod penal, fapt prin care s-a dovedit falsificarea actelor din numele cet. Boicenco Sv.;

- prin același act s-a dovedit că Vartic Parascovia a acționat la rugămintea și indicația lui Bajarean Vitalie;

- conform ordonanței enunțate supra se confirmă că scopul falsificării era urmărit anume de către inculpații Bajarean Vitalie și Avornic Dumitru, care se și prezentau beneficiari ai acestor acțiuni infracționale, urmărind realizarea intențiilor sale infracționale de a intra în mod ilegal în posesia și proprietatea imobilului ce aparținea cet. Boicenco Sv.;

- nu în ultimul rând instanța de judecată a omis din vedere faptul că această ordonanță la moment este în vigoare, se prezintă ca un act definitiv, având puterea lucrului judecat, act prin care este constatată o stare de fapt și de iure, iar instanța prin soluția dispusă a constatat contrariul;

- în continuare, nu poate fi menținută soluția colegiului penal, privind dezacordul instanței cu epizodul încriminat inculpatului Avornic Dumitru, privind fapta amenințării cu omor a părții vătămate Boicenco - Solovienco Svetlana, de săvârșirea căreia a fost achitat Avornic Dumitru, pe motiv că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii.

În pofida complexității cauzei, colegiul penal, urma să evalueze credibilitatea declarațiilor părții vătămate, prin prisma colaborării acestora cu alte probe, prin care se constată un șir de elemente de fapt importante.

Faptul amenințării cu omor săvârșit de inculpatul Avornic Dumitru, îl desprindem și din declarațiile martorilor:

- Solovienco Vadim care a relatat că mama sa a găsit apartamentul pentru împrumutul luat de la Bajarean V. iar ultimul a reformat acest gaj în contract de vânzare-cumpărare iar ultimul venea la mama sa și o amenința (f.d. 136 - 138 vol. XIII);

- Solovienco Valerian care a declarat că a auzit cum Bajarean a venit la Boicenco Sv. cu doi bărbați care au început a amenința pe ultima să restituie banii împrumutați (f.d. 146-154 vol. XIII);

- Scripluc Mariana care a declarat că fiica cet. Boicenco Sv. i-a comunicat că este amenințată de domnul care i-a dat bani în împrumut (f.d. 161 -167 vol. XIII);

Iațuc Irina care a declarat că aflându-se în Curtea de Apel a văzut-o pe Boicenco Sv. care plângea și care i-a comunicat că din nou a fost amenințată de către Avornic Dumitru. Personal a văzut momentul în care Avornic Dumitru se îndrepta spre Boicenco Sv. și ultima era în o stare de isterie. În starea în care era Boicenco Sv. amenințarea era reală și indică că după ce a ieșit din ședință Boicenco Sv. a declarat inculpaților că va contesta decizia Curții de Apel, fapt care i-a și scos din sărite pe

inculpați (f.d.37 vol. VI, f.d. 157 - 158 vol. III).

Materialele cauzei penale:

- plângerea depusă de Boicenco Sv. (f.d. 4 vol. VI);
- procesele - verbale de confruntare dintre: partea vătămată Boicenco Sv. și Bajerean V. (f.d. 25 vol. VI); partea vătămată Boicenc Sv. și Avornic D. (f.d. 40 vol. VI);

- instanța de apel, la adoptarea soluției de menținere a achitării inculpatului Avornic Dumitru, a repetat eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat aprecierea justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- în opinia acuzării, vinovăția lui Avornic Dumitru în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 155 Cod penal, este dovedită pe deplin, iar instanța de fond și apel, eronat și tendențios, s-au statuat asupra oportunității achitării inculpatului.

9.2. Avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Bajerean V., care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, și anume:

- în partea recunoașterii ca vinovat și condamnării lui Bajerean Vitalie de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 190 alin. (4), art. 186 alin. (5) Cod penal.

- în partea recunoașterii ca fiind vinovat Bajerean Vitalie de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), d) și art. 155 Cod penal și încetării procesului penal în baza art. 155 și art. 361 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Casarea parțială a sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09.02.2015, în partea recunoașterii ca vinovat și condamnării lui Bajerean Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal.

A dispune achitarea lui Bajerean Vitalie pe învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de 190 alin. (4) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A modifica lui Bajerean Vitalie Ion, temeiul achitării pe art. 190 alin. (5), art. 186 alin. (5) și art. 155 Cod penal, din temeiul prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, pe temeiul prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A modifica lui Avornic Dumitru temeiul achitării pe art. 190 alin. (5) și art. 155 Cod penal, din temeiul prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, pe temeiul prevăzut la art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală -nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului invocă următoarele:

- în decizia recurată, contrar prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) nu se regăsesc temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului părții apărării, precum și motivele adoptării soluției date, în coraport cu motivele expuse în apelul părții apărării;

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii precum și acesta este expus neclar - temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, a încălcat lui Bajerean Vitalie, dreptul la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 § 1, § 2, din Convenție și l-au condamnat pe Bajerean Vitalie, anterior, achitat de prima instanță, bazându-se pe declarațiile martorilor care nu au fost audiați în instanța de apel;

- la fel, și declarațiile pretinsei părți vătămate, decedatei Boicenco (Solovienco) Svetlana, nu au fost cercetate și nu au fost date citirii în ședința instanței de apel, conform art. 369 și 371 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal;

- acuzatorul de stat în instanța de apel, nu a invocat probe noi, din care motiv Bajerean Vitalie ilegal a fost condamnat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5), 190 alin. (4), art. 186 alin. (5), art. 361 alin. (2), lit. b), d), și art. 155 Cod penal, în baza aceluiași probe în baza cărora a fost achitat.

Cu referire la învinuirea adusă lui Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (4) CP RM, pe episoadele cu Gorneț Vasile:

- motivele, invocate de prima instanță și de instanța de apel, nu sunt în măsură să argumenteze concluzia privind existența intenției și vinovăției lui Bajereanu Vitalie în fapta ce i se incriminează, iar unele aspecte ale motivației sentinței în această parte, vădesc faptul că raporturile stabilite între Bajerean V. și Gorneț V. nu sunt de natură penală, totodată din din materialele cauzei cercetate, atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, rezultă cu certitudine că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- prima instanță și instanța de apel, l-au recunoscut vinovat pe Bajerean Vitalie de faptul, că dânsul în calitate de administrator al întreprinderii ÎI „Bajerean”, care este parte a contractului de intenție din 14 septembrie 2001 (f.d. 131 vol. III), nu și-a îndeplinit obligațiunile contractuale;

- la fel, instanța de fond și de apel invocă faptul că: „acțiunile inculpatului Bajerean privind restituirea banilor încasați lui Gorneț V., confirmă încă odată faptul că acesta nu a transmis banii încasați proprietarului apartamentului Istratii și reprezentantului sau Primac”. Însă, instanța de fond și de apel, nu au stabilit din care motiv, banii nu au fost transferați lui Primac Alexandru și Istratii Igor, or, contractul a fost semnat doar de către Istratii Igor. Însuși faptul că banii nu au fost transferați, nu constituie însușire;

- mai mult decât atât, fiind audiat în instanța de apel, Primac Alexandru a declarat că nu are careva atribuție la tranzacția respectivă și a participat în calitate de

avocat, deoarece Istratii Igor este verișorul său. La fel, Primac Alexandru a confirmat faptul că între Istratii Ig. și Gorneț V., cu soția sa Gorneț P. a avut loc un litigiu de judecată în Judecătoria Botanica, care a durat aproximativ 4 sau 5 ani, iar ulterior s-au scumpit apartamentele, de aceea Gorneț V. a achitat prețul apartamentului deja conform prețurilor la momentul finisării litigiului. Totodată, a declarat că Gorneț V., a dorit până la urmă să procure anume acest apartament din motivul că anterior după încheierea contractului de intenție se instalase în apartamentul dat și a făcut reparație capitală;

- este important să menționăm și faptul că în speță, s-a constatat cu certitudine că a fost încheiat doar un contract de intenții, iar părțile contractului nu au purces la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, de aceea, nu era temei de a transfera banii lui Istratii Igor;

- în instanța de apel, a fost anexată la materialele cauzei Hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 06.07.2005, unde la pag. 3, este constatat că apartamentul litigios, la momentul încheierii contractului de intenții, avea vicii de ordin juridic având datorii la servicii comunale, apartamentul fiind în litigiu, din care cauză nu putea fi efectuată tranzacția de vânzare-cumpărare. Totodată, din hotărârile judecătorești anexate la materialele cauzei, se confirmă faptul că litigiul între Istratii Igor și Gorneț V. s-au finisat la 12.04.2006 când a fost emisă decizia Curții Supreme de Justiție, din 12.04.2006.

În așa mod, este ilegală sentința prin care lui Bajereanu Vitalie, de fapt, i se incriminează ridicarea prețurilor la apartamente în mun. Chișinău, din care cauză Gorneț V., deja a achitat suma de 30 000 dolari SUA, aceasta fiind o condiție obiectivă care nu depinde de Bajerean Vitalie;

- instanța nu indică în sentință și nu a ajuns la concluzia că banii în sumă de totală de 7 500 dolari, au fost însușiți de către Bajerean Vitalie.

Din declarațiile pretinsei părți vătămate Gorneț Vasile, a martorilor Primac Alexandru și Istratii Igor, la fel rezultă cu certitudine că nu s-a constatat faptul însușirii banilor în sumă de 7 500 lei, de către Bajerean Vitalie, adică, nu a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul;

- după finisarea litigiului, Bajerean Vitalie, a restituit lui Gorneț Vasile, banii depuși de acesta la întreprinderea ÎI „Bajerean” în sumă de 7 5000 dolari conform contractului de intenție din 14 septembrie 2001 (f.d. 131 vol. III), încheiat între Gorneț Vasile și Istratii Igor, cu participarea intermediarului Î.I. „Bajerean”, în persoana inculpatului Bajerean Vitalie, pentru înstrăinarea imobilului din str. Xxxxx ap. xx, mun. Chișinău, la fel, fiindu-i achitată și paguba morală;

- acele circumstanțe că pretinsa parte vătămată Gorneț Vasile s-a instalat în apartment imediat după achitarea costului acestuia, la fel faptul că ÎI „Bajerean”, după finisarea litigiului civil a restituit lui Gorneț Vasile banii achitați inițial, demonstrează faptul că între Gorneț Vasile și Î.I. „Bajerean” în persoana lui Bajerean Vitalie, există doar relații civile și se exclude aspectul penal al acțiunilor sau inacțiunilor lui Bajerean Vitalie.

Cu referire la învinuirea adusă lui Bajerean Vitalie în baza art. 190 alin. (5) CP RM, pe

episoadele cu Lupan Raisa

- în acțiunile lui Bajereanu Vitalie lipsesc semnele comonei de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, ceea ce este temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar inculpatul Bajereanu Vitalie, urmează a fi achitat de sub acuzația adusă;

- partea acuzației nu a prezentat și în materialele cauzei lipsește careva raport de expertiză care să confirme prețul apartamentului, altul decât cel indicat și constatat în certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 25 mai 1999 eliberat de OCT Chișinău, în care este indicată valoarea apartamentului în mărime de 45 036 lei. Totodată, conform contractului de vânzare-cumpărare din 16 iunie 1999, Lupan Raisa a vândut, iar Bajereanu Vitalie a cumpărat imobilul din str. Xxxxx ap. xx, la prețul indicat de 46 000 lei, ceea ce la momentul respectiv, constituia suma de aproximativ 3 930 dolari SUA (cursul mediu luna iunie 1999, 11,7072 lei - 1 dolar SUA);

- în același timp în ședințele de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că în realitate Bajereanu Vitalie a achitat suma de 4 900 dolari SUA, ceea ce la momentul respectiv, constituia suma de 57 365,28 lei, adică a achitat aproximativ cu 1000 dolari mai scump decât suma indicată în certificatul cu privire la valoarea bunului imobil din 25 mai 1999 eliberat de OCT Chișinău și contractul de vânzare-cumpărare din 16 iunie 1999.

În așa mod, Bajereanu Vitalie, a dobândit cu titlu oneros, adică cu plată, imobilul din mun. Chișinău, str. Xxxxx ap. xx. La fel, atragem atenția instanței și la faptul că la acea perioadă așa erau prețurile apartamentelor în mun. Chișinău, care erau în scădere.

Astfel, în speță, lipsesc semnele sustragerii și anume, lipsesc semnele de luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia.

La fel, lipsește și semnul de cauzare a prejudiciu patrimonial efectiv, săvârșită în scop acaparator;

- la fel, la caz, este vorba de relații civile, tranzacția de vânzare-cumpărare a fost încheiată absolut legal, fiind achitați bani pentru apartamentul vândut, iar Lupan Raisa, la momentul de față, nu are careva pretenții la Bajereanu Vitalie, ea fiind dusă în eroare de alte persoane - Platon Svetlana careia i-a dat banii în urma vânzării apartamentului.

Cu referire la învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, privind însușirea prin escrocherie de către inculpatul Bajereanu Vitalie a imobilului de la cet. Solovienko Svetlana

- la caz, este stabilit cu certitudine faptul că cet. Solovienko Svetlana, în calitate de vânzător a vândut, iar cet-nii Bajereanu Vitalie și Avornic Dumitru, în calitate de cumpărători au cumpărat imobilul - apartamentul nr. xx, situat pe str. Bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, în condițiile legii, respectându-se prevederile codului civil privind vânzarea-cumpărarea bunului imobil;

- la fel, la caz, invocăm și faptul că Solovienko Svetlana s-a adresat în judecată în ordine civilă către Bajereanu Vitalie și Avornic Dumitru, cu cerere de chemare în judecată, privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. xx, situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx.

Prin hotărârea judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2015, a fost respins apelul

declarat de către reprezentantul reclamantei Elena Solovienco, Marin Afanas, cu menținerea hotărârii atacate.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 26.09.2005, recursul reprezentantului recurentei Elena Solovienco, Marin Afanas, a fost considerat inadmisibil.

Astfel, pe cauza civilă privind nulitatea tranzacției respective, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Solovienco Svetlana, privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, autentificat de către notarul Dorel Musteață, conform căruia, cet. Solovienco Svetlana a vândut la prețul de 6 500 Dolari SUA, iar cet. Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru au cumpărat, câte 1/2 cotă-parte din apartamentul nr. xx, situat pe Bd. Xxxxx. mun. Xxxxx, tranzacția fiind una legală și valabilă, totodată, se confirmă faptul că în speța dată, între inculpați și așa zisa parte vătămată există doar relații civile.

Cu această ocazie, atragem atenția instanței de apel la faptul că hotărârile judecătorești menționate supra, au autoritatea lucrului judecat.

În așa mod, Bajerean Vitalie și Avornic Dumitru, au dobândit licit, legal apartamentul nr. xx, situat pe Bd. Xxxxx, mun. Chișinău, din care motiv, și în această parte a acuzării inculpații urmează a fi achitați din motivul că, în acțiunile lor nu există faptul infracțiunii.

Cu referire la învinuirea lui Baierean Vitalie de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal

- în speță, instanța de apel neîntemeiat și ilegal a ajuns la concluzia de a-l condamna pe Bajerean Vitalie în baza art. 186 alin. (5) și anume de faptul că chipurile Bajerean Vitalie, a suspras pe ascuns, din apartamentul nr. xx, situat pe Bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, al cărui coproprietar este însuși Bajerean Vitalie, bunuri care se presupune că aparțin pretinsei părți vătămate decedatei Solovienco Svetlana, în valoare de 231 400 lei;

- în dosar lipses probe care să confirme că pretinsa parte vătămată, în general, a avut aceste lucruri și că ele se aflau în imobilul menționat;

- pe de o parte instanța de apel, constatată că lucrurile a fost scoase din apartament în luna august 2002, iar procesele - verbale au fost întocmite în luna mai 2003, adică peste un an. În așa mod lipsește intenția lui Bajerean Vitalie de a sustrage aceste bunuri și se confirmă faptul că ultimul doar a depozitat o parte din aceste obiecte în altă încăpere doar pentru a le păstra și a putea folosi după destinație/utiliza apartamentul nr. xx bd Xxxxx, mun. Xxxxx, al cărui proprietar este până în ziua de azi, iar depozitarea bunurilor altei persoane vădește despre lipsa existenței faptei infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal.

Cu referie la învinuirea adusă lui Baierean V., în baza art. 361 Cod penal

- din materialele cauzei cercetate în ședința de judecată, rezultă cu certitudine faptul, că cet. Vitalie Bajerean nu a înstrăinat prin înșelăciune apartamentul nr. xx situat pe Bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, dar vânzător este cet. Solovienco Svetlana, tot ea a prezentat notarului cererea prin care solicită să fie înregistrat contractul de vânzare-cumpărare al imobilului litigios, precum și certificatul cu privire la valoarea bunului imobil sub nr.

2062 R/99, din 01.07.1999 – pe apartamentul nr. xx situat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, cât și Extrasul din Registrul bunurilor imobile pe același apartament din 01.07.1999;

- în urma examinării materialului nr. 1-172 pr/12, prin Ordonanța procurorului în procuratura s. Centru mun. Chișinău, D-1 Roman Rusu, din 31.07.2012, în temei, art. 275 pct. 1) Cod de procedură penală, s-a dispus de a nu începe urmărirea penală pe faptul falsificării certificatului cu privire la valoarea bunului imobil sub nr. 2062 R/99, din 01.07.1999 - pe apartamentul nr. xx situat pe Bd. Xxxxx, mun. Xxxxx și a Extrasului din Registrul bunurilor imobile pe același apartament din 01.07.1999, din motivul că nu există faptul infracțiunii, deoarece s-a stabilit că actele sus-menționate, au fost cu adevărat semnate de persoanele responsabile din cadrul O.C.T. Chișinău, faptul dat fiind confirmat și de raportul de expertiză nr. 345 - 346 din 29.02.2008 pe cauza penală nr. 2007020829, prin care a fost efectuată expertiza criminalistică grafoscopică în comisie a înscrisurilor de pe certificatul cu privire la valoarea bunului imobil sub nr. 2062 R/99, din 01.07.1999 și de pe Extrasul din Registrul bunurilor imobile pe același apartament din 01.07.1999, adică actele respective nu conțin semne de falsificare. Astfel, la toate semnăturile prezente în aceste acte, s-a stabilit că lipsesc urme de pregătire tehnică, de copiere, proiectare, urme de hârtie copiativă, urme de creion, urme imprimare în stratul de hârtie și neacoperite cu colorant.

Referitor la capătul de acuzare privind învinuirea lui Bajerean Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal

- în acțiunile lui Bajerean Vitalie nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, la fel nu s-a confirmat vinovăția, iar inculpatul Bajerean Vitalie, neîntemeiat și ilegal a fost condamnat în baza acestei norme penale;

- martorii care nu au fost audiați în instanța de apel: Iațuc Irina, Scripluc Mariana, nu vorbesc despre careva amenințare, iar declarațiile lor nu sunt relevante în această parte a acuzării;

- declarațiile persoanelor cărora organul de urmărire penală le-a atribuit neîntemeiat calitatea de martor, nu poate fi puse la baza sentinței de condamnare deoarece, nu reflectă circumstanțele indicate în rechizitoriu și în ordonanța de modificare a învinuirii în sensul agravării ei din 01.12.2010, totodată aceste persoane fie sunt rude a lui Boicenco (Solovienco) Svetlana, fie sunt prietene apropiate, care pur și simplu, la rugămintea acesteia au dat declarații din cele povestite lor de însuși Boicenco (Solovienco) Svetlana.

10. Inculpatul Avornic Dumitru a prezentat referință pe marginea recursului procurorului, care a solicitat respingerea acestuia ca inadmisibil și menținerea sentinței.

11. Judecând recursurile ordinare declarate de către procuror și avocatul Popescu D. în numele inculpatului Bajerean V. în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

În conformitate cu art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Învederând norma enunțată mai sus, Colegiul penal remarcă, că apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței.

Reieșind din dispoziția art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Precum se atestă din lucrările dosarului, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10.01.2018, a fost menținută sentința în partea achitării lui Avornic D. în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5) și 155 Cod

penal, pe motiv că faptele acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor vizate.

La acest capitol Colegiul atestă faptul că, verificând legalitatea și temeinicia deciziei recurate, în partea menținerii sentinței de achitare a inculpatului Avornic D. în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, Colegiul penal constată că, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei (*pct. 105 și 108*), la descrierea faptei criminale a considerat ca fiind dovedită comiterea de către inculpatul Bajerean Vitalie a faptelor de escrocherie în complicitate cu Avornic Dumitru, invocând în acest sens următoarele: „...urmărind scopul sustragerii a avutului proprietarului prin înșelăciune și abuz de încredere Bajerean Vitalie, împreună cu Avornic Dumitru, au însușit imobilul menționat, adică devenind ilegal proprietarii coproprietarii acestuia, în urma încheierii fictive și prin înșelăciune a contractului de vânzare-cumpărare din 08 iulie 1999, autorizat notarial”. Astfel, instanța de apel ajungând la concluzii radical diferite, și-a întemeiat hotărârea pe motive ce contrazic dispozitivul acesteia.

În acest context, Colegiul penal lărgit reține că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive a ei cu circumstanțele constatate în ședința de judecată.

Astfel, circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul de pe rol este întemeiat.

Totodată, Colegiul lărgit v-a admite și recursul declarat de avocatul Popescu D. în numele inculpatului Bajerean V., deoarece analizând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în recursul declarat constată că, instanța de apel a ignorat dispozițiile instanței de recurs cu privire la necesitatea aprecierii obiective a probelor administrate în cauză (decizia CSJ din 15.11.2016 f.d. 45-56 vol. XVI).

În acest sens, este necesar de a fi precizat faptul că, o sentință de condamnare trebuie să fie bazată pe probe exacte, când toate divirgențele au fost înlăturate și apreciate obiectiv și corect, motivarea soluției pronunțate constituind o îndatorire care înlătură orice aspect discreționar în realizarea justiției. Numai prin adoptarea unei hotărâri motivate poate exista un control public al administrării justiției (*cauza Suominen vs Finlanda, CȚEDO, nr. 37801/97 din 01.07.2003*).

Complementar, Colegiul penal menționează că, ținând cont de motivul trimiterii la rejudecare, nu se poate expune referitor la celelalte motive invocate de către recurenți în recursuri, cauza urmând a fi supusă rejudecării în ordine de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu trimiterea cauzei pentru rejudecarea apelurilor declarate, din motivul prezenței erorii de drept semnalate de recurenți și prevăzute de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, eroare care nu poate fi corectată de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza pe fond, substituind instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de

prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelurile declarate, să cerceteze, să verifice și să aprecieze profund probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

12. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta și avocatul Popescu Dorin în numele inculpatului Bajerean Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 ianuarie 2018, în privința lui *Avornic Dumitru Xxxxx* și *Bajerean Vitalie Xxxxx* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **24 august 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie